

چیرۆکی خۆشه‌ویستییه‌کی مه‌جوسیانه

چیرۆکی خۆشه‌ویستییه‌کی مه‌جوسیانه

عه‌بدولپه‌حمان مونیف

وه‌رگیپانی
حه‌سه‌ن جاف

دهزگای توێژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریان

وهزارهتی رۆشنبیری و لاوان بهرپۆههرايهتی
گشتی رۆژنامه نووسی و چاپ و بلاوکردنهوه
بهرپۆههرايهتی بلاوکردنهوهی ههولێر

● چیرۆکی خۆشهویستییهکی مهجوسیهانه

● نووسینی: عهبدوڵڵا ههمان مونیف

● وهرگێڕانی: ههسهن جاف

● نهخشهسازی ناوهوه: گۆزان رواندزی

● بهرگ: جیگر عهبدوڵڵا ههبار

● نرخ: ٢٠٠٠ دینار

● چاپی یهكهم ٢٠١١

● تیراژ: ١٠٠٠ دانه

● چاپخانه: چاپخانهی وهزارهتی رۆشنبیری لاوان (ههولێر)

● له بهرپۆههرايهتی گشتیی کتیبخانهکان ژمارهی سپاردنی (٦١٧) ی پێدراوه.

زنجیره ی کتیب (٦٥٥)

ئهو کتیبه و کتیبهکانی وهزارهتی

رۆشنبیری لهسهر ئهو مالهپهره بھوێنهوه

مالهپهر: www.mukiryani.com

ئیمهیل: info@mukiryani.com

www.Kurdchop.com

العتبة - دەرۆازە -

لێتان ناپارپێمەوه، سۆزو بەزەبێ ئیوهشم ناوی، ئەگەر خێرئەکن ئەوا بە سوانکەرانێ بکن. من سوان کەرنیم، هەر وەها خۆشم بەدز و ریگر نازام. لەگەڵ ئەوەشدا کێشەبێهەم هەیە، کێشەکەشم، بێ وشەبێ گەوره، ئازار دڵم دەگوشی. ئەمە تازە بێهەم بە گوێرەبێ ئەو ژبانەبێ من تیایدا دەژیام. بەلام ئێشەبێ لە ساتی دیاریکراودا دەگاتە رادەبێهەم کە مرۆف ناتوانی بەرگەبێ بگری. کەوابێ وشەبێ لە هەندێ جاردا هۆی رزگارکردنە. دڵنیام بەلام وای بۆ دەچم لەوانەشە قسەکردنە. بەتایبەتی لەگەڵ ئیوه ئازاریکی نوێبێ، لە چاوه مردوو پەرگالته جارپه کەتانهوه بۆم دی، گرنگ بێهەم چیتان دەوی بیلین، لەگەڵ ئەوەشدا دەبێ قسە بکن، دەلین خەونە؟ هەر زەکاربێهەم؟ بێ بەشیبێهەم؟ دەتوانن هەموو شتی بلین. ئەوەبێ من هەستی پێدەکن خۆشەویستییهکی راستەقینەبێهەم کە بێرم دەکەوتتەوه دەلەرزم، خەمباردەم لە مێشکدا جۆرەها بیروکە دەنگ دەداتەوه، کە لە ژماره نایەن، هەندێ جاریش خەزەدەکن دەس بە گریان بکن.

جاریکیان چیرۆکەکن بۆ برادری دەگیڕایهوه. پێش ئەوەبێ تەواوبم زەردەخەنەبێهەم گرتی، زەردەخەنەکەبێ لەنیوان بەزەبێ و گالته پینکردندا بوو. کە پیم گوت: "من خۆشم دەوی" لەسەر خۆ و هیمن وەلامی دامهوه و دەستی کێشابه سەر دەستما هەول بدە باسی ئەم نەکەبێ جاریکی دیکە. بەتایبەتی لەگەڵ غەیری مندا. هاوارم کرد و بەتورەبێهەم.

بەلام خۆشم دەوی.

رامانە ساردەکەبێ تی پریبوم. هەستم کرد کە رووت و زەلیلیم. سەرەتا سەیر بوو بەلامهوه. چونکە وامدەزانی ئەمە ئەو کەسەبێهەم بۆ ئەوەبێ باسی ئەم داواکارییهی خۆمی لەلابکن. بەلام کە هیمنبێهەم بێنی. پاشان زەردەخەنە گالته جارپه کەبێهەم هەستم بە داھێنان کرد.

کە منی بێنی بریندار و دۆراو، بێدەنگ بوو. پاشان ویستی بەجۆریکی بێ بکنی. بەلام هەموو شتی کوتایی هاتبوو.

به جوړيكي حه كيمانهو سارد له ده ميبه وه چه ند وشه ييكي نوي ده رپه پري، رووداوي زور به سهر مرؤقدا تيده په پري... به لام ناقص شو كه سه يه به په له خو ي له وه هم رزگارده كا.

دووباره هه ستم به تووره بوون كرده وه و هاوارم كرد.

- به لام شهوي من هه ستمي پيده كم وه هم نييه، راستييه.. له بووني نيمه.. من و تو واقيعانه تره. له پر هه ستم كرد دهر و نوم پر بو له به رهنگار ييونه وه، كه گوتم دلنيا به ده يينم.

دواي شه وه دهنگم زور به كزي هاته دهر، كه گوتم:

- له وانه يه روژاني دوايي ته مه مان به يه كه وه به سه ربه رين.

- كه شم وشانم گوت زور به زه سمته هه ناسم بو درا. ته ماشام كرد بو شهوي بزائم كاريگه ربي وشه كانم له سهر شه و چونه، دم و چاوي گرژبوو وهك بلييت له چاوي مندا تيشكيكي رهنگار وپه نكي ترس و گومان و ناروزوي گرياني ديييت.

به زه رده خه نه ي گالته چاري و به زه يي گوتي :

- شه گهر بير له مه ده كه يته وه تو نهك خه و ده ييني. به لكو هه ز ده كه ي له وه همدا بڅييت.

پاشان ده ستمي كرد به قسه كردن له سهر بابته ييكي ديكه بو شهوي من سهر له نوي باسي نه كه مه وه.

* * *

ايا ده كړي شه مه ي روويده به چيرؤك دابنري؟ ايا ده كړي به قه ده ريكي گالته چار دابنري؟ نامه وي له گيژه لوو كه ي وشه كوږه كاندا بزربم، چونكه شه هه ستمي به سه رمدا زال ده بي، كه بيري لي ده كه مه وه له شيت بوون نزيكم ده كاته وه. شه كاتانه ش كه ديمه ني شهوي تيده په پري زوره، به راديه كه كه ناتوام جگه له و بير له كه سي ديكه بكه مه وه.

وهك پيم گوتن... دواي ره حم پي كردن ناكم. چونكه من رقم له وه هه ستمه زه ليله يه ناشه وي راتان وه ربگرم. چونكه شه رايه كه له ليوتان دپته دهر له باشتري حالتدا له راي براده ره كم باشت ناي. كه گوي ي به دلي من نه ده دا.

مادام و ایه و بیروچوونی من بهو راده گه ورهیه خراپه دهر باره ی ئیوه. نهوسا لهوانیه پرسیار بکهن. نهی کهواته بوچی نه مه ی روویدا بو ئیوه ی ده گپرمه وه؟ چیم لیتان دهوی؟ بو نه وه ی ریتان لی بگرم و ده متان داخه م ده لیم!

که نیسه ی کاسولیکی دل پر ره حم رینگه یه کی بو مرؤف داناو ه تا رزگاری ببی، کاتی باوکه پرؤزه کانی راسپارد گوی له دان پیدانان بنین. ههروهه زاستی دهرووناسیی هاوچه رخ بهو رووناکییه که مه ی ژووری نوژدار و نهو کورسییه نه رمه ی نه خۆشه که ی له سه ر راده کشی، رینگه یه کی دؤزیوه ته وه بو تواننده وه ی نازار و له دوا بيشدا چاك بو نه وه. ئیوه ش ئایا باوکی پیرۆزی که نیسه ن یان نوژداری دهرووناسیی و گوی له دان پیدانان ده نین.

جاریکی دیکه به لامه وه گرنگ نییه، ده مه وی نه وه ی روویدا ده لیم. نه گهر ئاسمان به سه ر زه وی دا، ئیوه ش نه گهر ویستتان پریار بده نه گهر ویستتان چیتر مه خویننه وه. ته نانه ت نه گهر بشخویننه وه. هیچ سیفه تیکی تازه ناخه نه سه ر نهو سیفاته زۆرانه ی خۆم، که خۆم له باره ی خۆمه وه ده یزانم.

چیا:

نه وه له هاویندا روویدا. کۆتایی هاوین.

دوای ره شه بایه کی توند رووی ئاسمان ته له خ بوو، تیچکچوو و بارانیکی به خور دایکرد. له و کاته دا من له رۆخی ده ریچه که بووم بیرم نه کرده وه، بیرم له و خه مه بچوکه ده کرده وه که خه ریکه دلّم داگیرده کا.

دوای دلۆیه کانی سه ره تا ههستم به گه شان وه کرد، به لام که دیتم بارانه که توند تر ده بی رامکرد بو نه وه ی بگه مه بالکۆنی ئۆتیله که. که رامکرد ته پرپووم. که له ژیر بالکۆنه که دا وه ستام و ده سریکم ده ره ئینا بو نه وه ی سه ر و ملم بسرمه وه. دووباره و له پر ههستم به له زه تی باران کرده وه.

ساردییه نه رمه خۆشه که ی له ته پلئ سه رمه وه شوژده بو وه تا کو ختوو که ی هه موو شانیه کی له شم بدا. پاشان له ئیسقانه کانا جیگیر ببی. لیگه رام دلۆیه کانی باران و ساردییه که ی به له شدا بلاویته وه. پیویستم به وه هه بوو. به لام له ساتیکدا (ساتیکی نه زانراوو غه رب بو) ههستم کرد له پشت شووشه که وه چاو هه یه ته ماشام

ده‌كاو ديمه‌نه كه شمش مايه‌ی گالته جارپيهه. ئاورم دايه‌وه تاكو ته ماشا بكه‌م، داواي ئى
بووردن بكه‌م (وا هه‌ستم كرد كه وئنه‌كه‌ی له‌بیره‌وه‌ریمدا بوو) ته ماشام كرد چاومان
پيك گه‌يشت. دوهم جار بوو له هه‌مان رۆژدا چاومان پيك بگا.

جارى يه‌كه‌م پيش نيوه‌رۆبوو، دنيا گه‌رم و ناخۆش بوو، ئه‌وانه‌ی له ئوتيله‌كه‌دا
چووبوونه رۆخ ده‌رياجه‌كه، ژنان نيمچه روت، پياوانيش به‌ ورگی بچووك و پشتى
سووتاوه‌وه، منداله‌كانيش خانوويان دروست ده‌كرد پاشان ده‌يانرۆخاند... بى
ماندووبوون.

له‌و كاته‌دا زۆر بينزاربووم. كتيبه‌كه‌ی به‌رده‌ستم ليم بوو به‌ دوژمن، داواي ئه‌وه‌ی
وشه‌كانى بوون به‌ په‌له‌هه‌ورى ره‌شى بى مانا چيتر نه‌متوانى بخوينمه‌وه و نه‌متوانى
هيچى ديكه‌ بكه‌م. به‌تاييه‌تى كه هه‌ستم به‌ ساردىي ئاوى ده‌رياجه‌كه‌ كرد و له‌چه‌ند
ده‌قيقه‌يه‌كه‌ زياتر نه‌متوانى به‌رگه‌ى بگه‌رم. ئه‌و خه‌لكه‌ى ده‌مى هه‌ريه‌كه‌ و
جيهانيكى داخراو بوو يان وئنه‌كه‌ به‌و جوژه‌ بوو له‌و كاته‌ى من به‌سه‌ر له‌ش و ده‌م و
چاودا تيده‌په‌ريم.

له‌ ساتيكدا نازانم كام سات بوو چاومان به‌يه‌كه‌ گه‌يشت، نزيك و له‌سه‌ر زگى
راكشابوو. داريكى بچووكى به‌ده‌سته‌وه بوو له‌كه‌ى پى تيكده‌دا، به‌لام هه‌ركه‌ چاوم
به‌سه‌ر پشتيدا خشا داچله‌كى و به‌په‌له‌ وه‌رگه‌را و چاوى تى بریم، له‌و ساته‌دا چاومان
به‌يه‌كه‌ گه‌يشت.

ده‌بى برۆا بكه‌ين له‌ مرۆفدا شتيكى ناديارو سه‌سوره‌ينه‌ر هه‌يه، كه هه‌ر كه
بينم وام هه‌ست كرد، كه هه‌زاران ساله‌ ئه‌يناسم. ئه‌مه‌ گومان نيه‌ه. به‌لكو راستيه‌،
راستيه‌ى كه‌ ره‌هاو ته‌نيا.

دوچاوه‌ كه خه‌ميان پيوه‌دياره، ليوى ته‌نك كه ئه‌وى خواره‌ويان شوژبوته‌وه به
جوژيكي به‌له‌زه‌ت و كاره‌ساتبار و نه‌فهره‌ت ليكراو. لای ده‌م و چاوى وه‌ستام. له‌شه
رووته‌كه‌يم نه‌دى. ناشانم بوچى هه‌ستىكى توند به‌سه‌رمدا زال بوو، كه من مافى
ئه‌وه‌م نيه‌ه ته‌ماشاي له‌شى بكه‌م. له‌ساتيكي ديكه‌دا هه‌ستىكى توند واى ليم كرد
به‌ خۆم بلیم ته‌گه‌ر ته‌ماشاي ئه‌و له‌شه‌ بكه‌م له‌وانه‌يه‌ پيسى بكه‌م. له‌بهرمه
مايوه‌ى كه‌ زه‌ردى له‌به‌ردابوو. ئيتر له‌وه‌ زياتر هيچى ديكه‌م له‌بهرنيه‌ه.

تېروانينە كە ماوھىيە كى زۆرى خاياند، ئەو تەماشاكردنە پىر سۆزۈ بەرەللايى بوو. ھى مندالتيكى ھار و دايكيك، لە چاويدا جيھانتيك لەپيت و بەرەللايىم بينى. جيھانتيكى بى كۆتايى. دلم خۆش بوو، خەريك بوو لە خۆشيا ھەلپەرم. لەو زياتر كەسى ديكەم نەدەدى. ويستم ھاواربكەم. سەما بكەم. بىرۆكەيەكى ديكە بە مېشكەدا تېپەرى؟ بىرۋا بكەن تا ئەم كاتە درەنگە نازانم! ھەستم بە شىتى كرد، ھەستم كرد ئارەزووى ژيان لە لەشدا جۆش دەدا. لەو كاتەدا دلتيابووم كە بىزاري درۆيە وجوديەكان و خەلكە دەولەمەندەكە خولقاندوويانە. بە خۆم گوت: " نايى و ناكرى دەست لەم خۆشبيە ھەلبگرم. " ئەو خۆشبيە ۋەك بوومەلەرزە دەبىزواندم و ۋەك گرگانىش لە ناخدا دەتەقييەو، ئايا تەماشاكردنەكەم زۆرى خاياند؟ كەسى ديكە بينى؟ بىرۋابكەن من نازانم.

كە ۋەستا تەماشاي دەورۋەرى خۆى كرد. تەماشاكردنەكەى ھىچ پىرسىاريكى لەگەن خۆدا ھەلنەگرتبوو. دەنكە لەگەنى بە بىزارييەو ھەسەر زگى تەكاند و كورسىيەكى بچووكى قوماشى راكيتشا، كە خۆى بەسەردا دابوو. كە زۆر ۋەستا پىرسى:

- بىر لە ھەلسان ناكەيتەو؟

سەرى رەزامەندىي راۋەشاند و ھەلسا، ھىچ قسەيان نەكرد، لەسەر خۆرۆيشتن. بەلام لە ساتيكدە "نازانم بۆچى روويدا. " ئاورم دايەو تەماشاي دەكردم. بە روانينەكەى خنكاندى، ھەستم كرد كە دەرۆيشت و دووردەكەوتەو، دلم دەگوشرى، كە لە قەرەبالغىيەكەدا ون بوون ئاورم دايەو.. دووبارە خەلكم دى. ئەو خەلكە ۋەك قوتووى كانزاي قفلدراو وابوون. چاوى داخراو. چەناگەى شۆرپوۋە تا بەرەرسنگ دەكەوت.. لىوى داكەوتوو.. بىدەنگى.

كە دووركەوتنەو. ۋەك "شېخ تارمايى" بە لاپالەكەدا ھەلدەگەپان بەرەو ئۆتيلەكە، ھەستم بە تەنيايى و ئازاركرد.

لە ھۆلى نان خواردن نزيك دانىشتم " ريكەوتى كويى پالى پيۋەنام بەرەو ئەو گۆشەيە " ۋامزانى مېردەكەى چاوى ھەيە لە دواو ۋە چاودپىرتم دەكاو بەدوامدا دى لەم گەشتە خەتەرەمدا. ترس و شلەژان رايپىچى كردم. بەرانبەرم دانىشتبوو ئەويش لە

ته نیشتییه وه و پشتی له من بوو. دوو مندا له بچو که کهش له دوو سوچی به رانه ر
یه ک دانیشتون.

به دریژی ماوهی خوارنی نانی نیوه رۆ نه موپرا ته ماشای بکه م، شه مهش
دیداری دوو م. له ژیر بالکونه که دا وه ستاوم وه ک سه گ ته رم، شیتیم به ته ماشا کردنی
شه وه دریاچه یه ی خوینمی هه ژاند، وای لی کردم زور بیرکه مه وه، هه ستم به باران
نه کرد، که له بالکونه که دا وه ستابووم ویرام ته ماشای بکه م، داریک له داره کانی
سالونه که ده که وته نیوان من و میرده که یه وه، به لام له لای شه وه وه هیچ به ره به ستیک
نه بوو، شه مهش یارمه تی دام له وه له زه ته بنوشم بی وه ستان (سروشت گه نچینه یه که له
مرۆقدا هیزی نه بینراو ده ته قینیتته وه)، ده مویت شاره زای م، زور بیرو بوچووم بو
هات، که ناویرم بیانلیم.

پیتانم گوت له مرۆقدا شتیکی نادیار هه یه، که تیگه یشتن نایی. هه ره شه مهش بوو
که روویدا. به شیوه یه که دلنیا بووم که جیهانیتی تایه تی هه یه، جیهانه که شی، نه ک
له جیهانی میرده که ی دووره، به لکو به ته وای جیاوازیسه.

ده م و چاوی خوژی پیوه دیار بوو و بریش بوو له ته ندروستی و رازی بوون، به لام
شه وه دوو دل و ماندوبوو و بریکی خه میشی هه بوو، که وای لی ده کری خوشت بوو.
روخساری نه رم و له شیشی له بچوو کیه وه نزیک بوو. به لام کورته بالانه بوو، به لام
جوژی له ژنان هه ن که هه ست به جوانیه که ی ده که ی به ره وه ده ره وه و به هیز خوژی
ده ره ده خا له له شیکه وه که له لاوازییه وه نزیک بوو.

له جامه که وه که توژی ته لڅ ببوو، چاوه کانی قسه بیان کرد، به ده نگیکی کز
قسه بیان کرد، که له چپه ی گریان ده چوو. له پر ترس به سه رمدا زال بوو، وشه و
بیرو که له میشکما وه هه وره تریشقه له یه که ده کون. تو کییت؟ شه م بایانه به ره وه
کام گه شتی ترسناکمان ده بن؟ شه و سپیاتییه ی چاوت به دوای به نده ردا ده گه رین،
منیش ماندوو له م گوشه دووره ی جیهاندا فری دراوم، ئایا شه شی من شه و به نده ره م.
ده ستیکی بچکوله و فینکم ده وی پشتگیریم بکه ن، هه ست ده که م شتی که له ناخدا
به خیرایی وردوخاش ده بی و له ناو ده چی.

بیده‌نگ هاوارم کرد له کاتی‌کدا وه‌کو که‌له‌شیرییکی نه‌ر راجله‌کیم. شوشه‌که‌ی نیوانمان خورپه‌ی دل دروده‌کا و پاشان وه‌ک تۆپه‌له‌ ئاگرئ ده‌شیلئ و پالی پیوه ده‌نی. پاشان باران دئ له‌زه‌تی خه‌ونه‌که ده‌توینیتته‌وه.

سه‌رم که‌می راجله‌کاند، چه‌ند دلۆپه بارانی‌ک هاتنه‌ خوار، هه‌ستم به‌له‌زه‌ت کرد، دلّم پربوو له‌ خه‌م، به‌چاو پیّم گوت : بمه‌خشه، به‌جیم بیله. توّ پیرۆزی تا‌ئو راده‌یه‌ی که‌ نه‌توانم لیّت نزیک بمه‌وه. ده‌ستی مندالیکی بزئو داره‌که‌ی راوه‌شاند. که‌ ده‌م و چاوی می‌رده‌که‌یم بینئ شله‌ژام. بوّ ساتییکی که‌م ئاورم دایه‌وه.

به‌خۆم گوت ته‌گه‌ر بمیینئ به‌مخۆره ته‌ماشای ده‌که‌م چاوم ده‌ردینئ، مشکیک ده‌خاته پشتم. له‌ژیر جله‌کام و توند پالم پیوه‌ده‌نی بوّ شه‌وه‌ی برۆم. رابکه‌م، له‌ دۆلی به‌رازاندا. به‌ رووه‌که‌ سه‌وزه‌که‌م گوت : شه‌ی داره‌ پیرۆزه‌که‌ی هه‌موو کاتی وه‌ک شورایه‌ک له‌نیوان من و شه‌وانه‌ی ده‌یانه‌وی بمکوژن به‌رزببه‌وه.

رووه‌که‌ سه‌وزه‌که‌ وه‌ک پانکه‌ی بچووک جاروبار به‌قه‌د ناوله‌پی ده‌ست جاری دیکه‌ش گه‌وره و زه‌به‌للاح وه‌ک چیا‌ی، بلند، له‌ کاتی دیکه‌دا ره‌ش وه‌ک دارستانی سنیدیان. به‌لام له‌ هه‌موو کاته‌کاندا و له‌و درزه‌ ته‌سکانه‌وه دلۆپه ئاوی روون ده‌دره‌وشانه‌وه، چاوه‌کانئ ده‌دره‌وشانه‌وه، چیت له‌و هه‌وره قورسانه‌وه باران نه‌ده‌بارئ. خۆشی ره‌نگاو ره‌نگ بوو. هه‌ستم به‌و ده‌نگانه‌ی ده‌وری خۆم کرد وه‌ک سروودبن و له‌ شوینییکی دووره‌وه دین.

له‌ ساتئ دیکه‌دا هه‌ستم کرد گه‌ردوون وه‌ک ده‌ستی دایک بیّ وابوو وازم له‌ چاوم هی‌نا گه‌شتئ خۆی بکا، به‌لام هه‌ر که‌ ده‌گه‌رانه‌وه له‌ چاوی شه‌ودا جیگه‌رده‌بووم هه‌ستم ده‌کرد دووباره و سه‌ر له‌ نوئ له‌دایک بوومه‌ته‌وه. چاوه‌کانئ خه‌م و شوشه‌یان ده‌بیری و ده‌گه‌یشتنه‌ لام. ته‌ماشاکردنه‌که‌ی جیهانیکی مندال بوو بیّ په‌روا به‌ره‌و خۆشی و خه‌م رای ده‌کرد.

به‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌کی توند خۆم به‌ خۆم گوت: رقه‌وکی‌نه ده‌کوژم بیّ ئومیدی و کتیپ ده‌کوژم، بیرکردنه‌وه‌ی بیّ مانا که‌ له‌ هه‌موو شتیکی ده‌روبه‌رم دامده‌بیری. شه‌وا له‌ نزیکترین زیلخانه‌ ده‌نیژم. له‌ ساتییکی دیکه‌دا و به‌سوربوونه‌وه گوتم: من وا ده‌سووتیم ئیستا ده‌سووتیم به‌ په‌رۆشی شتی که‌ پیشتر هه‌ستم پیّ نه‌کردبوو پرسیا‌ری سه‌یر به‌ می‌شکدا تیپه‌ری : له‌کوی ده‌ژیا‌م؟ چۆن ده‌کری مرۆقه‌ بژی بیّ شه‌وه‌ی هه‌ست

بكا؟ ئايا ژنى دەتوانى لەلدا ئەم گشتە خوۆشى و گۆرانىيە مەجۆسيانەيە دروست بكا؟

خوۆين ويروۆكە بەخيراىيەكى سەير لە مېشكەدا دەتەقنەو، كە نەمدەتوانى چيتر رابوہستم بەرانبەر ھەر وشەيەك يان بېرۆكەيەك، ناچار بە خوۆم گوت. جارن ئەوہى دەيانگوت سەبارەت بەو شتەي پەرۆشى پى دەلېن، دەمخوۆيندەو... پېدەكەنيم: پرسيارم دەکرد ئايا دەكرى مرۆڤ ببى بە (بندول) نەراوہستى و نەھيىدى بېتەو؟ ببزوى بەبى مانا؟ پەرۆشى ژنيك بى؟ چاوہرپى بكا؟ وەلامى خوۆم داىەو: من ئىستا دەكەومە ناو ئەو شتە ناديارە.

ئاھ.. دەتوانن پى بکەن، پى بکەنن وەك ھېستريك كە تا كۆتايى دەمى دەكاتەو. كەوت. ھەستم كرد دلّم وەك بەلەم لە سنگەدا دەبزوى.

گوتم ئەمە سەرەتاي بى ئەقلىيە. چارم دووبارە كيشايەو و تەماشاي ھەورو دارە دوورەكانم دەکرد، بەلام ھەستم كرد وا تيكدەچم. پاشان دواى ساتى شتيكەم بيست لە ناخدا لەت و پەت دەبى و دەگرى.

كەمى جوولامەو و ھەستم كرد دەبى شتى بکەم. ھەر شتى، بەلام ھەستىكى ديكەم بۆھات لەو كاتەدا، لەپر ھەستم بە سەرماكرد، ھەستم كرد من لە قوولايى گردى سەھۆلدا نيژراوم و لەپشت شووشەكەو بەبزمار قايم كراوم و ناتوانم بجووليم. بەخۆبەدەستەو دەانيكى بى ماناوە ويستم درۆبکەم. ھەلەبکەم، بەلام چاوہكانى كە سەيريان دەكردم برينداريان دەكردم. وايان ليم دەکرد زياتر ھەست بە ھەنگاوەكانى بکەم، كە بەناو خوۆينمدا گوزەردەكا چارم دەكيشايەو، دوور دەمروانى، بەلام بى ئەوہى بەخوۆم بزائم خزامە نيو درزە بچووكەكانى نيوان گەلاكانى رووہكە سەوزەكە و لەوى لىي دەكەوم. تەماشادەكەم.. تەماشاي چاوہكانى دەكەم... ئاھ.. ترسى ئەو چاوانەي دەيانبينم چەند توندا چەند جوانە. بەچپەوہ پىي دەگوتم: ئەي غەريبي بى مال، مالى تۆ لە چاروى مندايە لەم دوو چاوہدا جوۆلانەت بۆ دەكەم. لەو جوۆلانەيەدا ئەوہندەي لە تەمەنت ماوہ تيايدا بەسەر بەرەو و قەتيش پەشيمان ناييت.

ئىستا.. دواى سالانى دووردرېژ دەمەوى بگريم. بۆ رام نەكرد؟ بۆ وامزانى نەمديوە و ھەزاران جاريش دييوم؟ بەدرېژايى تەمەنم خەونم پىوہ دەدیت. لە ساتىكى

پر له خوڅی هه موو شتی لام وای لیتهات که نژیکه، نهرمه، کاریگهره ،بویه پریارم دا میتمهوه.

باران خوڅی کردهوه، نایا زوری پی چوو؟ یان کهم؟ نازانم، که تهماشای دورم کرد هیشتا چیا سهوزه کان چاوی خوڅیان هه لنده گلوفی و دهیانکرد به جوگه لهی بچووک به چاو قایمیکی مندالانهوه به رهو لاپاله کان شوژده بیتهوه. گه لا سهوزه کان دواي شهوهی خوڅی وهک بالئی بالندهی به هیژ کردبووهوه. دواي بارانه که شل ببووهوه. بهرده کان.. بهرده کانیش وهک پارچه شووشه ی رنګاو رنګ دهریسکانهوه. هیشتا شووشه له نیوانماندا بلندو توند و ههمیشه ییه، چاوه کانیشی دووکوترن به نازار خوڅیان شتوه، به لام به دواي خوڅییه کدا رادهکن.

بی دهنګ و به کینه وه به خوڅم گوت: شهی خه می روژگار ه ناخوشه کان وهک می ش پانت دهکه مه وه و له مه ودواش خه م ناخوڅم. شهو گیانه وه ره بچووکه چاو به ستراوه ی پی ده لئین ترسنوکی شهویش ده کوژم.

گیانه وه ره بچووکه که له خوڅنمدایه، له ناو دهماره کانمدا له هه موو شتی په شیمان ده بوومه وه، په شیمان ده بوومه وه لهو کارانه ی که نه مکردبون. له پر شه بم به بالنده، دور شه فرم، شه فرم و ده گه پر شه وه شهو شووشه یه ش چه ند له شیتی ده پیاراستم شه وه نده ش شیتییه کی دیکه ی له سنگمدا ده چه قاند. به گالته جار ییه که وه به خوڅم گوت: یهک جار له دایک ده بین، یه کجاریش دهمرین، منیش ئیستا له دایک ده بم له چاوه کانیدا له دایک ده بم، چاوه کانن، پیده که نی هه ست به پیکه نینه بچووکه کان ده کهم له خوڅنمدا راده کشین ناگری تی بهرده داو ده کوژنیته وه.

بی ماندوو بوون ده پرسم: شه مه چییه؟ ده کری په روشی بی؟ نایا شه مه له کتییی کدا خوڅنندوته وه؟

بروا به هیچ شتی ناکه م، هه ردوو چاوه که تیم دهروانن. سهرده کهوم و داده به زم پاشان ده ته قمه وه نامیتم.

که باران خوڅی کرده وه و ده ورور بهر پر بوو لهو بوڅه ی هیچ وشه یهک له گه ردووندا ناتوانی وه سفی بکا، راجله کیم پاشان شه وندهم زانی بی ویستی خوڅم دهرؤم. به ده وری ئوتیله که داسوورامه وه و لای دارسنه وه ره گه وره که دا راوه ستام. دوا دلویه کانی باران

که به سهر گه لاکانی دار سنه و به ره که وه بو و رده و رده دارژا. سهرم به رز کرده وه بو
 ته وهی دلۆپه کانی له دم و چاوم بدا و خه ریک بو دهس به گریان بکه م.
 دابه زیمه سالۆنه فراوانه که ی تۆتیله که، بی دو دلی چوممه سوچه دورره که و
 دانیشتم، سی یان چوار میز له نیوانماندا هه بوو، دوانیان له ریکی ته و دابوون و
 یه کینکیان به شیکی زۆری له شی داده پۆشی و دهیشارده وه، به لام سه ری ته گهر به رزی
 بکر دایه ته وه، وه ک چیا به فرینه درده که وت، گه شا وه په مه بی. ئایا تاگای لیم بو
 که چوممه ژوره وه، بۆچی جۆری دانیشته که ی گۆری و به ره و رووی من دانیشت،
 پاشان ههستم کرد ئاره زووی ته وه ده که م که دهس به شتی کدا به ینم دهستی ته وه
 به رکه وتی، له کۆتاییدا حاله تیک له نه بوونی و خه م بالی به سه رمدا کیشا. دهنگی
 موسیقایه کی کۆن تیکه له به دو که له بو، به په رداخی به تال و جی هیلراو نه مده توانی
 هه یچ بکه م، په رداخه کۆنیا که کهش که گه رسۆنه که له به رده می دانا، ته نجامی بی
 په روا یی و ئاره زوویه ک بوو که ئاها نه مینمه وه. ئازارم هه بوو... نه... شتیکی
 دیکه له سنگدا جۆش ددها، له وانیه هه زکردن بی به گریان... پی بکه نن، گوئی
 ناده می.

میرده که ی له ته نیشتی دانیشتبوو. هه ردوو منداله که شی به ده ورپانه وه یاریان
 ده کرد، میرده که بیده نگ بوو، بیتاقهت و بیزار ته ماشای ده ورپشتی خۆی ده کرد.
 به خۆم گوت بو و دانیشتوو؟ بو قسه یه ک نا کا؟ بو باویشک نادا؟ به کینه و
 شیتیه ده گوتم: ته ی ته و کابرایه ی توانای شادیت نییه. جنیوی بده ری... دهستی
 بگره... ته ماشای چاوی بکه، به لام ئاوا وه ک لاشه یه کی له خاچدراو، بی ته مه یان
 کهس لیق قبوول نا کا.

نازانم بو چیت نه متوانی دانیشم. به تو وره ییه وه هۆله که م به جی هیشته. لای
 ده رگا سوپرا وه که له گه له پیاو تیکدا له یه کمان دا، زۆر شه رمه زار بووم، بیرم بو ته و بی
 په روا ییه چوو، که له دم و چاومه وه درده په ری، له وهش زیاتر که که سی بتوانی
 به رگه ی بگری.

چاوه کانی وه که ده زووی ئاوریشم هاتنه بهرچاوم، که ده مه ستنه وه، که سه رم
 هه لپی داوای لی بووردن بکه م، ته و پیده که نی، ته و پیکه نینه بچو وکه ی له لیبوردن

دەچو پى بىكەن.. دەلئىن ھەرزەكارىيە؟ لەوانەيەسى سالان بووم.. سەد سالان بووم..
گەرە بووم.. بچوك بووم.. پەيوەندىم ھەبوو.

سى سالە من و مىرا لىك جياناينەو، زۆر ناخۆشىمان بوو، بەلام رازى
بووين، لەو جارەنى ناخۆشىمان بوو. زۆر لە مىرا م بوورد، بەلام ئەو زياترى لە من
بوورد.

ئەم (مىرا) يەى كە بۆتانى باس دەكەم سىپىكە لانەيەكى بالا بەرزە، چاوەكانى
قاوەين، لەشيشى ئەوئەندە جوانە تا ئەو رادەيەى ھەركەسى دەيىنى لەگەل من دەروا
بە غىليان پى دەردم. لەوانەشە بە دزىيەو جىنپوشى پى دابى... بەلام مىرا گوئى
بەھىچ ئەدەدا. جىھانىكى سەير بوو، ھەر لەبەرئەوئەش من خۆشم دەويست، ھەزى بە
وەرزش و شىعر بوو، ھەرباس باسى ئەو دوو شتە بوو لاي ئەو، زۆر جار لۆمەى منى
دەکرد، چونكە خۆم بەو جۆرە ئىھمال دەکرد و پىشبينى ئەوئەى كرد، كە من پىش
ئەوئەى بگەمە چل سال دەمرم. كە جارىكىيان نەخۆش كەوتم زۆر ترساو بەدىار
سەرمەو ھەر خەرىكى گريان بوو، تاوام لىھات گومانم لا پەيدابى كە مەرگم نزيك
بووئەتەو. كە چاك بوومەو و دەرکەوت ئەوئەى تووشم بووبوو تووشى زۆر كەس
دەبى. ئەو ھەر وازى نەھىناو لۆمەى دەكردم و وشەى زۆر رەقى پى دەگوتم و
ئامازەشى بۆ زەردى چاوم و دەرپەرىنى دەمارەكانى لاملەم دەكردو گوئى من "
تووشى غدە بووم و دكتۆر بەمەى نەزانىو" كە بپىارم دا بچم بۆ شاخ ئىسراحت
بكەم ھىچ جۆرە نارەزايى و بىزارىم لە چاويدا نەبىنى، ھەلەش ناكەم ئەگەر بلەم ئەم
بپىارەى پى خۆش بوو، چونكە "كەلكى دەبى بۆ تەندروستىم بەتايىبەتى ئەگەر
وەرزش بكەم، ھەر وەرزشى و دورىش دەم لە كەش و ھەوا خنكىئەنەرەكەى شار، كە
مرۆفە تووشى شىرپەنجە دەكا."

مىرا بەوئەشەو وازى نەھىنا، بەلكو جۆرەھا خواردى "بەكەلك و پىويستى" بۆ
ئامادەكردم. كە دەرپوشتىن بۆ وىستگەى شەمەندەفەرەكە سووربوو لەسەر ئەوئەى
كالەكىكى سەوزى گەرەم بۆ بکړئ.

ئامازەى بۆ كالەكەكە كردو گوئى: دلەم ئاواھا گەرەوئە.

زۆر ماندوو بووم لە ھەلگرتنى ئەو كالەكە لەم شەمەندەفەر بۆ ئەو شەمەندەفەر
پاشان بۆ پاص، پىتان سەير نەبى گەر بلەم كالەكە لەعنەتیبەكە لاي دەرگای

تۆتیلەكە لە دەستەم بەرپۆوەوە كەوتە سەر ئەر ز و شكا زۆر شلەژاندمی و پیکەنینی
بیدەنگم لە چاوی ئەو خەلكەى دەورپشتی خۆمدا بینی .

تازە لە نەخۆشى چاك ببومەوه و چوونه شاخیشم زۆر لا مەبهست بوو، میرا
سوور بوو لەسەر ئەوهى ماوهى " النقاھه - پتویسته .. بەشیکە لە چارەسەر " و
زۆرى لاسەیر بوو ، كە نوژدار ناماژەى بەوه نەدابوو .

تەنها میرام نەدەناسی، لە هەمان كاتدا لەگەڵ پاولا پەيوەندیم هەبوو، پاولا
ئافره تیک بوو لە جورئیکى دیکه: سادە، راستگۆ، رقى لە موسیقای خەمبارى و
فەلسەفەیه . (پاولا فەلسەفە دەخوینى) زۆر جگەرە دەكیشى ، ئەمەش لەو ئاغزە
جگەرەنەوه دیارە كە سووراوى پتوہیە و لە هەموو لایەكى ژوورەكە و حەمامەكە
بلاو بوونەتەوه ، پاولا رقى لە خواردنەوه بوو تارادەى سەرخۆشى پاشان گریان و
هەمیشە كاتیكى زۆر خۆش و جوان و خەمبارمان بەسەردەبرد .

پیش میراو پیش پاولا، پاوالای سنگ گەورەى مەمك رەق كەقەت
بۆنەخۆشەكەیم لەبیرناچى . پیش ئەو دوو ژنە و دوای ئەوانیش ژنى دیکەم ناسى .
بەلام لەو هاوینە نەفرەتییەدا بووم بە مرۆفئیکى دیکه ، ئەگەر یەكئى منى دیتبا
لەژێر بالکۆنەكەدا وەستاوم و لە پشت جامەكەوه چاودێرى ئەو جیھانە سىحرییە
دەكەم ، كە بۆم رەخسا ، ئەگەر یەكئى منى دیتبا كە دەمارەكانم شل بوون و وەكو
بەندۆلیان لیتاتووه . دەبگوت جورئیک شیتایەتیم تووش هاتووه .

هەرزەكار؟ بەلئى من "تحدى" اتان دەكەم بلئین وانەبووم، ئەگەر بتانەوى شتئیکى
دیکه بلئین سەبارەت "بئى بەشى - الحرمان" ئەوسا هەلەیهكى گەورە دەكەن . من
وہك پەپوولە ئەم ژن و ئەو ژنم نەدەكرد، بەلام بئى بەش نەبووم ، پانم دەگرت لە نئىوان
دەستىداو رامدەوهشانم بۆ ئەوهى گیانم پەر بئى لە شادى دەسكەوت و سەرکەوتن
پاشان دەستم دەخزا وەك مار، بۆ لای سنگ لەوى ئئى دەگەرپام بەسەر مەمكەكاندا
بگەرى . ئەوجا پشستەوه ، لەویشەوه دەخزا بۆ سمت و لەناوہوہمدا دەنگئینك وەك
فیشكەى مار هاوارى دەكرد تئیرە .. دەبئى تا ئەو رادەیهى دلت هیچ نابا ..

جا ئەگەر لە نپۆ ئیوہدا زانایەكى كویر هەبئى، ریشى وەك تەونى جالجالۆكە
وابئى، ئەوسا ئەو دەلئى ئەم حالەتە دەگەرپتەوه بۆ سەردەمى مندالى ، بئى بەشییە ،
بئى بەشییە لە سۆزى داىك، بەلئى داىكم من منداڵ بووم كە مرد، بەلام ئەم زانایە كە

دەمى ۋەك بۆق دەكاتەۋە ۋە شەي زل ۋ نادىيار بەسەر خەلكدا دەبارىنى شتتىكى زۆر گىرنگ ۋ بنەرەتى نىيە ،كە گەۋهەر مرۆڧ ۋ پەيوەندى زايەند پىكەدىنى . ئەۋىش خۆشەۋىستىيە .

سۆز... لەتەمەنى شەش سالىدا دايكەم لەدەست بچى . بکەۋمە ناۋ ئەم دنيايە بى ئەۋەى بزىام بۆتاكەى . لەسەر ھەموو شتتىكى رابووردو ۋ بژىم . ئەگەر زمانىكى كويىش بى... لە ھەندى ھالەتى دىكەدا تەنھا خەۋن .

دەكرى ھەرشىكرەنەۋەيەك لە ھالەتى من بکۆلىتەۋە ۋ دەگاتە شتى زۆر ، بەلام دلنىام ئەۋەى من خۆم لەناويدا دەبىنم لە ھىچ خۆشەۋىستى بى مانادا جىي ناپىتەۋە ، كە ئىستا لەسەر رقانەۋە دپتەدەر .

كە لە ھۆلى ئۆتپىل چوۋمەدەر بپىارم دا بچمە لاي رادميلا ، رادميلا بۆچى لەۋ ساتەدا لىۋى خۆت دابوۋە ئىقان ؟ بلى . بۆ خاترى ئاسمان شتى بلى ، بەشكو ئىسراحت بکەم ، ئەگەر شتتى دىكە روويدا لاي ئىۋە ئىستا مرۆڧىكى ئاساي دەبوۋم . دەبزانن چى روويدا : شەۋى پىشتر شەپمان بوۋ ، بى بەكارھىنانى ۋ شە يان دەست ياشتى كە بپىن دروست بکات . لەگەل ئىقاندا چەند جارى شەپمان بوۋە . چوار پىاۋ ۋ سى ژن بوۋى لەناۋەندى ھۆلى سەماكەدا دانىشتبوۋىن . دەبوايە يەكىكمان پارەى شتتىكى بدابا . نازانم بۆچى رادەميلا چەند جارى منى ھەلبژارد تاكو سەماى لەگەلدا بکەم .

پىش كۆتايى ھاتنى سەماكە رىكەۋتپن كە گويمان لە قالسى قىنا بوۋ ، ئىمە لەناۋ جىگە ھەناسە بپكىمان بوۋ . بۆ بەيانىي رۆژى دوايى زۆر خەمبار بوۋم ، لاي نيوەرۆ بپرم لە ياساى سروشت ۋ ئەسلى ژيان دەكردەۋە .

ئەۋ ۋشانەش كە ۋەلامى رادەميلا پىيان دايەۋە ، دانى پىدادەنىم ، كە بى ماناۋ بوۋنى سووكايەتيان لىۋە دەھات . رادەميلا دواى نانى نيوەرۆ بەتۋرەبى رۆيشت ۋ بپىارى دا بە پەلە تۆلەم لى بکاتەۋە .

ماۋەيەكى زۆر بوۋ رادەميلا دەناسى كە لە ھۆلى ئۆتپىلەكە يەكترمان بىنى ، شەھودت لە چاۋمدا دىاردەبوۋ ، ئەۋ يەكسەر سەرى ۋەك مايىنى راۋەشاندا . "دوۋر بکەرەۋە لىم . تاقەتى ھىچ جۆرە كىشەيىنكە نىيە . " بەلام ئەۋ پىكەنىنەى دواى ئەم ۋشانە تەقىيەۋە ، ئەۋەندە ۋروۋژىنەر كە نەمتوانى بەرگەى بگرم . دەستىم گرت ۋ

گوشیم. لی گه پرا وا بکه م و گوشته که ی تاقی بکه مه وه پاشان گوتی: " کاتیکی زۆرمان له بهر ده مدایه، لی ره وه له شاریش. " که راده میلا به جیی هیشتم ههستم به ئیسراحت کرد.

رۆژی دوایی.. که له سه ر له نه رمه که له لیواری ده ریچه که راکشام. تووشی حاله تیک بووم له بی مانایی و خه مباری، ئاره زوو ده کانیشم، که ته ماشای قوولایی ده ریچه که م ده کرد ناروونی و تیکه ه لچر ژاوبوون. له و بارودۆخه دا له بی ته نجامی و ناروونی و په رتیدا پروبه پرووی له و ته ماشای کردنه بوومه وه، ئیتر ژیانم دهستی کرد به له بهریه که هه لوه شان ه وه و دارمان.. و بووم به نه فره ت لی کراو، ته گه ر راد میلا له و ئیواره یه دوای باران خو ی بدابایی به من رزگاری ده کردم. به لام راد میلا چاوه رپی نه کرد.

به په له رایکرد، که لیوه کانی ئیقانم بینی له ژیر دارسنه و به ره که دا نزیک ده رگای پشت ه وه ی چیشتخانه که دا نووساره به ملییه وه. وای لی کردم رابکه م به ره وه ده ریچه که. ده ریچه که دوای باران ناوه که ی لی ل بوو. جوگه له بچوو که کان هیشتا به ره وه ده ریچه که ده هاتن و تیی ده رژان.

له و به له مه ی گرت بووم وه ک دلدا نه وه یه کی هه رزان له دهستم تراز، وه ک بلییت رابکا. که له سه ر به ردی نزیک پرده که رووه باکوور دانیشتم، ههستم به خه م کرد، دووباره دایگرته وه وه ک کو مه له جلیکی قورس.

له می شکم دا چاوه کانی بریسکانه وه، چاوه کانی وه ک ده رازه ی سوور هه لگه پراوی دۆزه خ بوون. له بیرناکری. به دهنگی که به زه همت ده بیسترا به خو م گوت: " له ی له و خوایه ی خو ت له سه ر یه ک ده ست گرتوه و ته ماشای به شه ره نه گبه ته کان، بوچی لیگه رایت هه موو شتی به ریگه مه تر سیداره کاندا گوزه ربکا؟" وای بوچوم خواخه وتبی، دبتی له ساتیکی دیکه دا ههستم کرد بیزاره. ویستم قسه بکا به لام نه یکرد.

ئی وهش، چ وشه یه ک ئیستا له یاده وه ریتانه وه شو رده بیته وه بو لیوه کانتان و ده تانه وی فرپی بده نه ده م و چاوی من؟"

ئی مه ی دانیشتوانی ئوتیل زۆریه ی شه وان به ندی هۆلی سه ما و چیشتخانه که ین، ته گه ر مانگ له شه که وته تۆزاوییه که ی هاته ده ر و وه ک تو ییکی سه وز له پاناییه دا

غلۆربووه ، كه پيى ده لئين ئاسمان. ئه گهر ئه مه روويدا و فينكايى له ههوادا بلابووه وه و خوشى كرد ده ماري پياوو ئه كان تووشى رهنگيكي زهرد وهك ئه ننگ ده بى. زۆر بهى دانىشتوانى ئۆتپه كه ده چوونه ريگه ته سه كه كانى ناو باخچه گه وره كهى ئۆتيل ، كه ده گاته ليوارى دۆله كه. له وى توند ده ستى يه كترى ان ده گوشى و وه كو سه گ پيگه وه ده نوسان و يه كترى ان ماچ ده كرد. تا كه خويىن جمان ده يانرژانه ناو پانتۆله كانى ان وه كو پشيلهى تۆقيو رايان ده كرد بۆ ناو جيگا كانى ان.

به ندى به كانى ئۆتپه كه زۆر بوون، له هۆله كان، له ژير داره كان و شه وان هه له بهر روونايى تيشكى مانگدا خويان هه شارده دا يان ده چوونه ژووره رازاوه كان به ويتهى ده رباچه رهنگاو رهنگه كان كه له ده وروپشتيدا ژن و پياو پيده كه نن و ماناي ئازار نازانن.

ئه گهر بۆ رۆژى دوايى باران نه بارىبا ئه و گيانه و ره بچوو كهى له پر سه رى به رزكرده وم ده فه وتا. هه و ره ها رادميلاشم جار يكي ديكه ده س ده كه وته وه. به لى جار يكي ديكه به جورىك له جوره كان ده ستم بكه ويته وه. له ده ست ئيشانى ده ربكه م. له باوه شيدا ده كرى ئه و هه ناسه يه له بى ربكه م ، كه تيكه ل خويىنم بووه، ده كرى چاوه كانم دا بجمه و چيتر ئه و چاوانه نه بىنم كه پر ن له هاوارو په رۆش و خه م. ئه م شته ناروونهى ناوى نازانم. له وان هه خۆشه ويستى بى. له باوه شى رادميلا. وهك يه كه مجار ده توانم له بى ربكه م و پيش ئه وهى خه م بارو په شيمان خه به رم بپيته وه، هه موو شتى كۆتايى دى. چاوه كان ده كوژينه وه و له مي شكى من لاده چن. به لام په رۆشى له بى ركردنه وه كه ئاواتم بۆ ده خواست وهك ياده وه رى خواى لي به ات: فراوان ، را كردوو هه ميشه ئازارى لى ده رده چى.

ئىستا... به لى ئىستا و دواى تپه رپوونى چه ندين سال ئه گهر باران ببارى هه ست، ده كه م سۆزى رامده كي شى بۆ ئه وهى بگريم. هه ست ده كه م دونيا بچوو كه، گه مارۆ دراوه و خه ريكه كۆتايى ديت.

له وى بارانيكى ئه وه نده پر بارى كه له ياده وه رى مرۆقدا خه م و يادگار يبه كانى هه لده كۆلى ، ئپه وه ده زانن كه خه مه نه فره ت ليكراوه كان پيويستى به كه س نيه تاكلو خۆى له كفنه كهى بپيته ده ر. چاوه رپى ده كا. له پر له ساتيكداسه ربه رز داده وه ستى، وهك بلييت چاوه رپى شتى بكا تاكلو به قپته وه.

هاوینه بارانی نه فهدت لیكراو به ندییه كانی دووباره كوكرده وه، سه ره تا له سالۆنی ناخۆاردندا كوئیانی كرده وه. پاشان له چایخانه. له چایخانه مندالان كرديان به ههرا، راهه ستابوون و ناوچه وانیان نابوو به شووشه كه وه و به رقه وه ته ماشای بارانه كه یان ده كرد.

لای ده رگاكان وه ستابوون چاوه رپیی ئه وه یان ده كرد رابكه ن بو شویتی . پیاوه كانیس له جانتاچه رمپه كه وه (كه زۆتر رهش بوون) رۆژنامه یان ده رهینا كه چه ند رۆژئیکى به سه ردا تپه رپیوو و به بیزاریی وه ته ماشای پیته كانیان ده كرد، هه رجاره ناجارئیکش ته ماشای بارانه كه یان ده كرد، كه ماندوو ده بوون یاریی كاغه زیان ده كردو پيش ئه وه ی رۆژ بگاته نیوه په رداخه بیره به خیراییكى زۆره وه بلاو كرایه وه.

ژنانیش به شتی زۆره وه خۆیان سه رقالا كرديوو: راكردن به دواى مندالاندا ، چوونه ژوره كان و جل گوړین. پاشان دانیشن به بی دنگ و چاودیریى چالاكى هه موو شتی.

خۆشه و پسته كه م..

له وى بوو، پانتۆلیكى ره شی ته سك و بلوزیكى بوو، ناشزائم بو شالیكى دابوو به سه ر شانیا. دلداره كه م گوڤاریكى له سه ر میزه كه دانابوو، چاوى گپرا به سالۆنه كه یا ده گه را.. ئایا بو من ده گه را؟ خو م هه لده خه له تپم؟ خه ئه بینم؟ هه ر شتیكى دیکه كه ده كرى بیلین؟

باران به خوړ ده بارى و كتیبیكم له بهر ده ستدابوو نه مده توانی دا بچم، هه روه ها نه شه مده توانی دیریكى لی بخوینمه وه.

رادمیلا؟ رادمیلا له وى بوو خو ی گرمۆله كرديوو، له ته نیشت ئیقان دانیشتبوو، ئه وه ندهش له یه كه وه نزیك بوون خه ريك بوو به یه كه وه دهنوسان. وهك دوو عاشق به چیه قسه یان ده كرد، سه یری لای منیان نه كرد، ته نانه ت كه له كاتی نان خواردندا سلاوم لی كردن پیمان ناخۆش بوو ، به تاییه تی ئیقان.

ویستم بو بى تاقه تی شه تره نج بكم، به لآم هه ر سى پاكه تی شه تره نج كه گپرابوون، كوربه دم گه وره كه پیاوانی لوول ده دا، كه وه كو پشیله به ده وریاندا و سوورپایه وه، به لآم له نزیك دانیشتم و چاوم برپییه یاریكه ره كان ، ترس دا یگرتم، بى

دهسه لات دانىشتم و بهقهده ئه و جارانهى كه هۆله كه پردهبوو له پىكه نىنى ئه و كورپه دهه گهرهيه ، كه وهك پشيله دهسووراپيهوه من دۆرام.

له پىر سووراپيهوه دواى يارپيهه كى رواله تيبانه كورپه دهه زله كه ويستى له كۆتاييدا واى پيشان بدا، كه دۆراندويهه تى . بهلام له دوا ياريدا بردييهوه و پىكه نينه كهى بهرزبووهوه ، كه وهرچه رخام بو ئه وهى دانىشتنه كهه بگۆرم چاوم پىي كهوت نزيك زۆر نزيك بوو ، ههستم كرد خهريكه ئه خنكىم ، له ناخى خۆمهوه بهدهم تازارهوه هاوارم كرد " ئهى داىكى زهوىي به پىت، ئهى ئه و گرهى بهرد دهه مسوتىنى. " برۆ... ناتوانم ئه وهنده نزيك بى بتينم ، شادمانى ئه وه نيم. " به ترسيكى پر له خهه خۆم كيشايهوه و ههناسهه هه لكيشاو برپارم دا سه يري چاوى بكهه. . ههستم كرد هيزىكى شيت له خويندا پالى پيوه دهنى و رايده گرى. . پاشان دواى ساتى ههستم بهه نوينه نهرمه كرد دامده پۆشى. چاوم نوقاند، بۆنه كهى هه موو له شى پر كرد، وهك رهشالايكى سهوز بوويه سه رمه وه، كه بىرم كهوتسه وه كهى هات ههستم كرد مه وداى ده ورو بهرم له ساتىكى ديارى كراودا فراوانتر و سپيتر ده بى، ته نانهت هه موو زهوىي دا پۆشى، پاشان ههستم كرد به شتى كه له فينكييه وه نزيك بوو داده بارى و تىژ وهك تازار و ابوو. دلتيابووم كه له و ساته دا هات.

كه كورسييه كهه جوولاند بو ئه وهى داواى لى بوردن بكهه و رى بدهم قاچم بهر قاچى كهوت، قاچم كيشايه وه، ته ماشاى كردم ، له دهه و چاويدا زه رده خه نه يه كى بچووكى بى رهنگم ديت ، پاشان وهرچه رخاو رۆيشت.

ئىستا ده بينم. نزيك وهك گلينهى چاو، يهك پارچه رووناكى بوو، خۆشى بوو، ئاى له وشه چهند بى كه لك و بى دهسه لاته. خۆزگه تووشى لال بوونى گشتى دههاتم و ده خنكام، خۆزگه رادميلا چهند رۆژيكي ترپش بو من به وه فاده بوو. ئه گهر خهه ئه وه به يانييه به سه رمدا زال نه بايه، رادميلا له گه له ده بوو، ئىستا به گويرهى ئيوه براوه بووم، به لام ئيشان ريوويه ماندوونابى. ههركه ده بينى يه كسه ر ده ورى ده دا، ئه وپش به په له خۆى ده دا به دهسته وه بو ئه وهى من بكوژى.

پاشان به يه كه وه رايان كرد، كه رادميلا راي كرد به چاوى خۆم چالاييه كه بينى قوتم ده دا، نه متوانى بهرگرى بكهه، پاشان ترسام.

ئەو زەرەدەخەنە بېجووگە خەمبارەى دەورى دام وایکەرد زەوى قووتم بەدا.. ئاھ ئەو زەرەدەخەنەىە بە چەند عەزابى زۆرە، گەرژو تۆقیوبوو، منیش چى بەبیرو بۆچوونم دەلئى بلین، چونکە لەسەر پشتى خۆى لە من ترسنۆکترى هەلنەگرتووه، لەو ساتەدا بریتى بووم لە کەرۆپشکىكى پشت چەماوہى نەفەت لیکراو. لە سەییەرى دارەکان دەترسام. لەدەنگى با.. ئیوہش خەلکینە دەبى سەدان دارم لى بەدن، رەحم پى مەکەن. من شایانى رەحم نىم، تەم لى بکەن. ئەگەر وشەىەکم گوتبى یان قاچ لى خشانىكى دیکە زەرەدەخەنەىەكى ئازا... ئاھ لىم گەرپین زیاد لە توانای خۆم ئازارم چەشت.. ئیستا و دواى تىپەرپوونى چەندین سال ئەگەر باران بارى.. ئەگەر باران نەبارى من ئازار دەچىژم.

دەستى خستە سەرشانى. راجلەكى، بەترسەوہ ئاورى داىەوہ، دەموچاوى وشک بوو و هەندى مووى سوور کە ئەنجامى خوینى ناخىەتى و تەواو نابى ناوچەوانى دادەپۆشى، هیچ ئارەزوو یان نامازەىەكى تىدا نەبوو، کە هیماى شتى بى. لەسەر خۆ وەك پشیلە لەتەنیشتیەوہ رۆیشت. گەردوونىكى سەوز منى پىچاىەوہ، بووم بە گیانەوہرىكى تۆقیوى گەمارۆدراو کە ناتوانى تەماشای چاوى کەس بکا. هەناسەبرکىم بوو کە دەموىست هەناسە بەدەم.. دەنگەکانیش ئەوانەى نەبیسارون. لە ناخدا شەپۆلیان دەدا و خۆیان دەکیشا بە دیوارى سنگمدا و دەنگىكى گەورەى پىر ئازارى لى بەرز دەبووہوہ. کە رۆیشت بە خۆم گوت: "خۆزگە دەمتوانى بەیەك زەرەدەخەنە وەلامى بەدەمەوہ."

خۆم واپیشان دا گواىا تەماشای یارىکەرەکان دەکەم، بەلام هیچم نەدیت. کە دوورکەوتەوہ ئازابوومەوہ تەماشام دەکرد بەدواىداچووم، لەناوہراستدا دەرۆیشت مێردەکەى لای راستیەوہ هەردوو کورەکەش لای چەپىیەوہ پىیە بچووگەکانى کە دەرۆیشت لە هەموو هەنگاویکدا پى دەناىە سەر دلم و بەناو خوینمدا دەرۆیشت، راىدەکرد، هەستم بە نیعمەت و خەم کرد، لەتاو ئازار هاوارم کرد: "ئەى خواى بە تواناو گەورە تۆزى هەوام دەوى بۆ ئەوہى نەخنىم." لەو گۆرەپانە چۆلە لەگەل هەر هەنگاو هەلئەپانە وەیتک هەستم دەکرد خوینم خەرىکە لەلامل و چاومەوہ دەرپەرى.

رادمىلام لەبەرە، ئیقام لەبەرە و بەدەنگىكى لەرزۆک پىیان دەلیم. ئەم خراپە کارىبەتەم قەت لەبیرناچى. ئەگەر رادمىلا ئاگای لەو ئازارە بواىە، کە لە سنگمداىە

ئەوسا خەمە كەمى بە لاوہ گرنگ نەدەبوو و لىيى دەبووريم، بەلام لووتبەرزانە كە بەجىي ھىشتەم گوتى:

جارىكى دىكە تەورات لەگەل خۆت ھەلگەرە و لەسەر گۆرەكانى گوندى دراوسىمان بىخوينە. رقم لە خەمە رادميلا ، قەت حەزم لى نەكردووہ ، ئايا ئەتوانى پياوى بدۆزىتەوہ لەسەر ئەم زەوييە بۆي و حەزبكا خەمباربى؟"

دەمويست ئەم قسانەى پى بلينم ، كە بە مېشكەدا ھات ، بەلام دوايى رام گۆرى و بىدەنگ بووم. رادميلا تەماشاي كردم ، كە بينى بىدەنگم ، سەرى راوہشانە پاشان گوتى:

-دە رۆژ لە شاخ ، بەتەنېشت دەرياچەوہ پاشان دەگەرپتەوہ سەر خويندەكار كردن. . دەبى لەبىر خۆمانى بىەينەوہ. ئەى تۆ... تۆ بۆ ناتەوى لەبىرت بچى؟"

ھىچم پى نەگوت ، ئىوہش ناتوانن ھىچ بلين پى بکەنن رابویرن پى بکەنن، بەلام بى ئەوہى من بتانىينم. چونكە ئەگەر دەنگتان بەرزبووہوہ ئەوسا وەك ئىبليس جويتان دەدەمى و پىتان دەلئيم : ھەى بەرازەكان ئىوہ دلئان نىيە ، ئەى ئەو كەسانەى داىكتان مىزى پىداكردن بۆ ئەوہى دوملەكانى سەرسنگ و دەم و چاوتان چاك بىتەوہ.

ھەر بەوئەندە وازناھىنم بەلكو زياتر دەلئيم. ئىوہ ئەى مل بەست ، رۆژى بەو ملبەستانە دەتان خنكىنم ، رەھمتان پى ناکەم . دەتانەوى رەحم بەكى بکەم. سنگە بەتالەكان، بەئەو سنگانەى پىرپ لە بوغزو كىنە؟ ئىوہ مەترسن وەك وەحش رەفتار دەكەم.

رادميلا ئەى تۆ، برىا ئەو شەوہ قەت تەواو نەدەبوو ئەگەر تواناي گا يا ئارەزووى سەگم ھەبا ئىستا وەك پشیلەيەكى كلك برپاوە لەلامەوہ دەبووى. ئەو شەوہ كورت بوو. پىبوو لە خەم، منيش گايەكى پىرى دۆراو. زوو ماندوو بووم. پاكشام . بۆ بەيانى تووشى خەم و پەشىمانى بووم. منى پى "تھمل" نەكرا رادميلا بەجىي ھىشتەم، ئىستاش كە دەرگا كە دەبينم خۆشەويستەكەم ئاو دىو دەكا و چىتر نايينمەوہ پەنجە ئەخەمە چاومەوہ و زۆرى لى دەكەم، نەمدەويست ھىچ بىينم. چىتر لىرە نىيە. رۆيشت.

بۆكۆي رۆيشت؟ چو جله كاني داكەنى؟ ئايا ئىستا لەبەردەم ئاوينەدا وەستاوہ بۆ
ئەوہى جلى تازە ھەلبۆتيرى؟ ئايا دەتوانى بۆيەك ساتيش بى چاوى لى خافلى بكات؟
چۆن دەتوانى بەيلى يەك چركە تىپەپرى بى ئەوہى بۆنى عەترەكەى نەكا، بى ئەوہى
دەم و چاوى بەلای قاچيدا نەسووى؟

تۆش ئەى خوا تۆش كە باوكە پىرۆزەكانت راسپاردووە دان پىنان وەرەبگرن.
دەبايە شتىكى ديكە بكەى... شتىكى باشتر فەرمان بەمانە بەدەى كە، بۆساتيكيش
،تەنەنەت لە كاتى "قداس" يشدا واز لە گوناھ ناهيتم دەبايە فەرمانيان پى بكەى
بيدەنگ بن... و بۆ ماوہيەك بى دەنگ بوەستايەتايە تاكو توانات جوانتر دەرەكەوتايە،
بەرادميلا بلىي "شتى لەخەم خۆراكى دلە" يان بە تالە مووانەى سەر دەم و چاوى
بلىي " ئەم پەپولەيەى سازارى دل دەدا واز لى بيئە. لىي گەپى با ژيان بە مۆسيقاي
خۆشى نەخشيني". بەلام تۆ ئەى خوا، دلىكى ئازات نەدامى، بۆچى قبوالت نەكرد
ئەگەر بۆ يەك جاريش بى دلە نازابووايە؟

ئايا لە ژووورەكەيدا يەو دەگري؟ بىردەكاتەوہ؟ بۆچى بەو جۆرە خەمبارە؟ پىم
گوت " بۆچى خەمبارى ئەى شابانووى دلەم تا ھەتا ھەتايە"... كە بينايم بەو جۆرە
خەمبارە ھەستم بە گپى خەم كرد دەمخنىكىنى و بى ئومىدييەكى رەش سەرو دللى
گرتم، كە بىرم لەوہ كردوہە مرفۆ دەكرى بەو جۆرە خەمبارى.

لەكاتىكدا "نازنام كام كات چونكە گەلى شت بە مېشكەدا تىپەپرين." بەتەنيا
ھاتە ھۆلەكە لەو ھۆلەدا ھەر ھەردووكمان بووين. تەنيا بووين، ھەستم بە ترس
كرد، دەستم بە لەرزىن كرد، چەند وشەيەكم بەبىرھاتەوہ كە جارىكيان لەسەر گۆرپىك
نوسرابوو، تەماشام كرد خەمبار بوو چاوى تى بپريم و پىي گوتم: چيت دەوى؟ بەلى
واى گوت، بەشيوہيەكى ديلكەر و ويرانكەر لەپيتشت زياتر ترسام. گرمۆلە بووم، خۆم
دا بەسەر كورسييەكدا بۆ ئەوہى وردو خاش نەيم. كورسييەكى ديكە لەو بزاقە بى
مانايەى سەرەكەوت، دەنگەكەى خوينى دەھەژاند، بەلام ئەو زەردەخەنەيەى ويستی
بەسەر خواركردنەوہ بيشارىتەوہ ھەموو شتىكى كرد بە بابەتى تەقینەوہ دانىشت. لە
شويتىكى دوور دانىشت. منيش بە پەشۆكاوييەوہ تەماشام كرد سەرى راوہشاند وەك
بيەوى شتى بكا يان گۆزانييەك بلى، دەمويست لە چاومدا ھەلى گرم. ئەو لە
شوشەكەوہ تەماشاي دەكرد و بىرى دەكردوہ، جگەرەبەكى دەرھيئا لە جانتاكەى

بۆنى توتتەنە كەي كىرد... ئاھ ئەو خۆرە لە دەستىدا بىوايە بە پشكۆ، ئەگەر بۆ يەك جارىش ئەو رويىدا بىايە جگەرە كەم بۆي دادە گىرساند.. دەمويست لەناو بچىم. بتويىمەو بە بۆچى لىيى نزيك نەبوومەو؟ بۆچى هيشتم جگەرە كە داگرسيىنى و چەرخە زەليلە كەش لە گىرفاندا وەك تەرمى كۆترى كەوتوو؟ چەند جارى پيش ئەو بە دايگىرسىنى تەماشاي كىردم، وامزانى شقاتەي نىيە ، كويىر بوم، ترسنۆك بوم، ئيوەش ئەي باوكە پىرۆزە كان. ئايا لە پياوي ترسنۆك دەكۆلنەو.

لەدلىدا هيج ئارەزوويىكى خراب نىيە. دەيوەي جگەرە يەك بۆ ژنيكى خەمبار داگىرسىنى و ناتوانى؟ دەبى شتى بلىين ئەو دان پىنانەي لە يادەو ەريتاندا كەوتوو ناتوانى تالە موويەك لە عەرشى خوا بلەرزىنى.

هەموو شتى لەلام بى مانابوو.

لەپىر هەستام. نەمتوانى تەماشاي بكەم. هەستم كىرد بە چاوي گەمارۆم دەدا و بەدوامدا دى. بەلام دەمارە كانم هەموو رەق بون، نەمدەتوانى جگە لە پيشەو بە يىرى هيج لايەك بكەم. لە ساتىكدا چىترم نەدى.

لەناو دەستەكە كە نازانم بۆچى چوومە ئەوي، هيجم نەكرد چەرخەكەم فېرى دا و دەرچووم.

بارانى هاوين بوو، بەلام ئەمجارە زۆرى و هيزى پيشووي نەبوو و هەر برىتى بوو لە ئاو پىرژين. لە ئوتىلەكە زۆر دووركەوتەو، پالدا بەدارىكەو و گىيام، بۆ يەكەمجار پاش چەند سالى دوورو دريژ دەگىيام.. چى دەلئين بىلئين. خراپترين شت.. دلم گىيا دلم وەك مندالىك دەگىيا بى ئەو بەزانى بۆ؟

ئيوەش.. گەورە كان.. بەتەمەنە كان.. بەرپزە كان.. لەخۆبايە كان.. گالتە بە دلم دەكەن، چونكە گىيا؟ گىرنگ نىيە بەلامەو، رۆژى لە رۆژان تۆلەتان لى دەكەمەو. لەكاتىكدا (نازانم كەي بوو، ئەو شتىكى سەيرە) سى جووتىيار تىپەرىن، بە يەككىيانم گوت پىيىكى بەدەمەو بوو.

-من تووتنم هەيە.. تووتنى باش.. لەپى ئەو توتنە شەرابى باشم دەوي. شىوازي قسە كىردنەكەم خۆش بوو يان بۆ ئەوان وابوو، پىكەن، بە خۆشەويستىيەو تەماشايان كىردم، يەككىيان گوتى :

- لەگەلمان وەرە و بوتلىكى گەورە شەراب وەرگەرە توتنىشمان ناوى.

- توتوتن یان هیچم ناوی.

بیئدهنگ سه‌ریان راوه‌شانده و رۆیشتین، زۆربه‌ی کات بیئدهنگ بووین، به‌لام پیش
ئوه‌ی بگه‌ینه گونده‌که یه‌کیکیان دایه قاقای پیکنه‌نین، به‌بی‌هۆ، بۆیه ئه‌وانی دیکه
سه‌ریان پی‌هات و ته‌ماشایان کرد، پاشان ئه‌وانیش پیکنه‌نین، ئه‌وه‌ی یه‌که‌مجار
پیکنه‌نی گوتی و له‌جاران زیاتر پیئده‌که‌نی.

- جاریکیان پیاوئیکی ره‌شم نزیک بازاره‌که بینی زۆر خه‌مبار بوو، داوای کرد
له‌بری پیلاوه‌کانی شه‌رابی بده‌می. قبوولم نه‌کرد، به‌لام به‌رامبه‌ر شتیکی له‌وه
گرنگتر شه‌رابه‌که‌م دایی.

یه‌کیکیان به‌په‌رۆشه‌وه لیتی پرسی:

- چیت لی‌سه‌ند.

گوتی:

- شه‌و بیرو بۆچونه‌کانیم لی‌سه‌ند، ده‌یویست بۆ ژنی خۆی بکوژی. به‌لام شه‌و که
خواردمانه‌وه و گۆرانیمان گوت و پیکنه‌نین، زۆر پیکنه‌نین، کابرا ده‌ستی کرد به‌گریان
و جنیوی به‌خۆی دهدا. بۆ به‌یانی بی‌یه‌ی له‌هیچ شتی نه‌کرده‌وه جگه‌ له‌وه‌ی له
ده‌ستمان رابکا.

که گویم له‌چیرۆکه‌که بوو راوه‌ستام.. ئه‌وانیش وه‌ستان..

به‌سه‌رسورمانیکه‌وه سه‌ریان کردم.

گوتم:

- هیچم ناوی

که دوورکه‌وتمه‌وه قسه‌ی ترم گوت، و ابزائم گویمان لی‌نه‌بوو. گوتم:

"ئیه‌و پیاوئیکن دلتان مردوه... مانای خۆشه‌ویستی نازان.."

یه‌کیک له‌سی‌پیاوه‌که رای کرد به‌دواما.. هیشتا مابووی بگاته‌لام گوتی:

- وهره رۆله... چیت ئه‌وی لای ئیمه‌هیه... شه‌راب، خۆشه‌ویستی.

خه‌مبار دیار بوو... گوتم:

- گالته‌م ئه‌کرد... هیچم ناوی.

سهره تا تینه گه‌یشت، ته ماشای ده‌کردم، به‌لام نه‌یده‌بینم، دلنیا بوم که خه‌می‌ک
دلنی نازار ده‌دا، جگه‌ره‌یه‌کم ده‌ره‌ینا.. دام‌گیرساند.. دامی، بیده‌نگ وهری‌گرت و
سهری راوه‌شاند. کاتی خۆم ناماده ده‌کرد بۆ رویشتن، پیم‌گوت:
-باشتر وایه بگه‌رپیمه‌وه.. باشتر وایه تۆش بگه‌رپیتته‌وه.

به‌بیزاریه‌وه سهری راوه‌شاند.. ده‌ستی به‌رز کرده‌وه که ده‌چوم بۆ ئۆتیله‌که
به‌خۆم گوت: ئەی باوکه پرۆزه‌کان وهرن گوی له دانپانانی پیاویکی خه‌مبار بگرن،
زه‌وی پر له پیاوی خه‌مبار.. تائیس‌تا ههر گوتیان له دان پانانی ئه‌وانه‌گرتوه، که
هه‌له‌یان کردوه، به‌لام ئه‌وانه‌ی هه‌موو ساتی ده‌مرن، ئیوه‌نایانسان، ته‌نانه‌ت
ئه‌وه‌ی ئاسمانیش له‌و نازارو خه‌مه‌ بی‌ئاگایه، که خه‌مباره‌کان به‌ده‌ستییه‌وه
ده‌نالینن... ئەی ته‌گه‌ر ته‌زانی بۆچی ئەم پره‌ زۆره‌ی له خه‌م خه‌لق کردوه.

که گه‌یشتمه‌ نزیک ئۆتیله‌که ئاورپکی داوهم دایه‌وه، پیاوه‌کانم نه‌دی.. رووناکی
گونده‌که کزومان‌دوو دیار بوو، وه‌ک بلیت له‌ ناو ته‌شکه‌وتیکی پر له‌ رق و کینه‌وه
دیتته‌ده‌ر.

تاسه‌عات نۆ خه‌وتم.. شه‌و به‌ زه‌جه‌مت جینگه‌یه‌کم له‌ هۆله‌که ده‌سکه‌وت.
غهریبیکی زۆر هاتبوون، به‌لام شه‌و دیارنه‌بوو. تۆ بلیتی هاتبیت؟ یان زوو رویشتبیت؟
ئایا هیشتا خه‌مباره‌؟ ده‌شی به‌ برسیه‌تی خه‌وتبی؟ ئه‌و... ئەی شه‌و کوا؟
غهریبه‌کان... رادمیلا و ئیقان.. شه‌و شه‌وه‌ زۆرم خوارده‌وه.. کچیک و یستی
له‌گه‌لم دانس بکا؟ کاتی که نۆره‌ی ژنان هات بۆ داواکردنی سه‌ما. پیم‌گوت:
- دل‌م پر له‌ خه‌م... ره‌نگه‌ دانس بکه‌م، به‌لام ته‌گه‌ر یه‌کیکی دیکه‌ له‌ بری من
بدزیتته‌وه ته‌مشه‌و به‌خۆشی ده‌یه‌یتته‌ سهر.

به‌چاویکی سووک ته‌ماشای کردم و هیچی نه‌گوت. شه‌وه‌ من نه‌بووم، که شه‌و
قسه‌یه‌م کرد. به‌لکو په‌رداخه‌ کۆنیاکه‌کان بوون، که نازایان کردبووم.
به‌د‌ریژایی رۆژی دوا‌یی دیارنه‌بوو، شه‌وم بینسی و منداله‌کانم بینسی، به‌لام شه‌و
دیارنه‌بوو.. تۆ بلیت خه‌وتبی؟ یان خۆی کوشتبی؟ ئەی چاوه‌کانی.. شه‌و دوو چرایه‌ی
بی‌په‌روایی خوا، هیزو توانای بوون و نه‌بوونی ده‌رده‌خا... کوان؟

به‌خۆم گوت: ئەی شه‌و چاوانه‌ی له‌ تاریکایی شه‌و ژیانه‌ی من تیایدا ده‌ژیم
ته‌قینه‌وه. ته‌په‌رستم من له‌ هه‌موو مه‌جوسه‌کانی سهر زه‌وی مه‌جوسیتزم. من که

لەبەرۆ بۆچوونی ناو میڤیدا خنکابوم. چیرۆکی عاشقە بچکۆلە کانم بێرکەوتەو، کە خۆیان کوشت.. کە ژەهریان خواردەو.. کە خۆیان بەپەت بەدار زەیتوونەکاندا ھەلواسی.. مردن. کتیبە کۆنەکان باسیان دەکەن، بە ئازارەو بەسیان دەکەن.. من نامەوی خۆم بکوژم، ناویرم بێر لەو نازایەتی بەکەمەو. ئایا گەرە بووم؟ پیتانم گوت ھیشتا ھەرزەکارم.. ئەم گەرەکان؟ گەرەبەتە مەنەکان چۆن کۆتاییان ھات؟ تا لە مووہ سپییەکان لەسەریندا بلابووئەتەو. چرچولۆچ بە ھەوہسی خۆیان لە دەوری دەم و ھەردووچاودا بلابوونەتەو.. ئەوانە گەرەبوون.. بەلام خۆشیان دەویست.. ئایا خۆیان کوشت؟ ئایا ئەمەم لە کتیبیکدا خۆیندبووہو؟ گویم لێ بووہ؟ یان خەیاڵ و ھەمە؟ مافی ئەوہتان نییە لیکۆلینەوہم لەگەڵدا بکەن. ئەوہی من دەیلیم راستە و دەبی ئیوہش پڕوا بکەن.

من.. ئەو ھەستە دلم دەلیستەوہ لەسەرخۆ و بە ئازار، ناوی چی لێ نییم؟ پەرۆش؟ خۆشەویستی.. با واز لە وشەوی خۆشەویستی بەینین ئەوہندە خەتەرە ناتوانم "تھمل" ی بکەم، زۆر بە ئیش و ئازارە لەوانەییە لەبەکارھینانیا ھەلە بکەم، لەوانەییە لەسەر زارم ببی بەسروود، کە نابێ بەو جۆرە لێ گەریم ئەوہی ھەستی پی دەکەم نزیکە لە ئارەزووی گریان.

زاناکویرەکەتان ئیستا ھاوار دەکا: پیم گوتن ئەو پیاوہ پیویستی بە دلۆزوی ھەییە.

من ھاوار دەکەم بەرووی ئەم زانایەدا، بە نازایەتی، کە دەیترسینی ھاوار دەکەم. تا ئەوہی میز بکا بەخۆیدا. مرۆڤ لەبیرکراو لەم شاخە.. بارانی ھاوین.. تەنیاپی ھەستیکی پیر سۆز بۆ مرۆقی، بۆ ژنی.. نا.. درۆتان لەگەڵ ناکەم.. درۆ دەکەم، بەلام بەقەد حەبی بچووی دەرمان، لەو شاخەدا ئارەزووی دەس لەملانیم دەکرد. دەستیکی بچووی فینک توند دەستم بگوشی. دووچاوم دەویست تیایاندا بتویمەوہ تا نەمان... ئەویش ئەو بوو، ئەگەر پیتان بلیم کە ھزری من پاکە وەک گەلای دارەکانی سنەوہەر، کە بارانی ھاوین شۆردوویەتی، درۆتان لەگەڵ دەکەم.. بەلام من بیرم. بە لەگەڵ خەوتن نەدەکردەو. بیرم لەوہ نەدەکردەو کە ئەم ژنە لەبەردەستەدا ببی بە رادمیلا. دەمویست دەس لە دەستی بەدم. ماچی بکەم، سەرم بچەمە باوہشی و بچەوم، ئەگەر لەوہ زیاتر بیرم لێ کردبیتەوہ سەرم بپرن و ببەدن بە

سه گه کان... ئیوهش ئه‌ی توندپه‌وه‌کان ده‌توانن چی بلیین سه‌بارت به‌و بیروکه بچووکانه‌ی له‌سه‌رمدا جوولا؟ تاوان؟ به‌لام کوا تاوان؟ تام ئهم ساته من نامه‌وی؟ وه‌سیه‌ته‌که‌ی (مه‌سیح) یش که ئیوه پشتی پی ده‌به‌ستن ناتوانن بیکه‌ن به "مقصله" به‌ناسانی سه‌رمی له‌سه‌ر بپه‌رینن، من چاوم نه‌برپه‌وته ژنی یه‌کیکی دیکه، ئه‌وه‌ی ویستم بریتی بوو له‌وه‌ی بو ساتیک له‌و به‌هه‌شته‌دا چاولیک بنیم پاشان برم.

رادمیلا، قژی په‌رت و بلاو له‌ تاریکایی ئیواره‌داو به‌سه‌ر شانی ئیغاندا بلاو بووه‌ته‌وه. دوو لیوی ئه‌ستووری وروژینه‌ر که ماچم ده‌کرد لیوه‌کانی و وروژینه‌ر نه‌بون، به‌و جوړه له‌ دواییدا بینیم که ئیغانی ماچ ده‌کرد. بو کوی رانه‌که‌ی له‌ده‌س من رادمیلا. شار چاوه‌ریمان ده‌کا، شارو روژانی دریژی زستان. له‌شاردا دووباره لیوه‌کانی ده‌دۆزه‌وه. "سه‌ره‌رزکه‌روه رادمیلا، ته‌ماشام بکه، مه‌جوولی... ده‌مه‌وی هه‌ردوو لیوت بینم."

من تۆم ناوی رادمیلا... لی‌ره ته‌گه‌ر دوور بایتایه هه‌ستم به‌ ئیسراحت ده‌کرد... ئه‌و پشیله فیلبازه‌ی له‌ناو جله‌کانتدا ده‌خه‌وی بو ساتیکیش واز له‌ چرپووک گرتن ناهینی.

ئێستا له‌گه‌ل ئیغاندا دوورده‌که‌ونه‌وه. به‌لام به‌و راده‌یه‌ی بتوانم بیبینم. له‌سه‌ر رۆخی ده‌ریاچه‌که ده‌سوورپه‌ته‌وه هه‌ر که دم و چاوی منی ده‌دیت یه‌کسه‌ر روه‌ی خۆی وه‌رده‌گیرا و داده‌نیشته و پشتی تیده‌کردم.. به‌لام هه‌ر ته‌ماشاش ده‌کا. له‌ژیر سنه‌ویه‌ره گه‌وره‌که‌دا و له‌نزیک کانیاه‌که‌وه کورسییه‌ک هه‌له‌به‌بژیری تاکو بتوانم بیبینم "ئیفان پروانه‌که‌ی پشیله‌که‌ت له‌ده‌ستم راده‌کا" به‌لام سوپاسی بوشتی" بو ئیفان، بو شه‌هوه‌ت، بو چیاو ده‌ریاچه، سوپاسی بو شتی که رادمیلا لی سهندمه‌وه."

به‌ته‌نیا مامه‌وه، هه‌ستکردنی مرۆف به‌ته‌نیایی له‌ جیگه‌ی دیاریکراو و له‌ کاتی دیاریکراو هه‌ستکردنه به‌ خنکان هه‌ست ده‌کا له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ئاو ده‌وری داوه و به‌ردیکی گه‌وره‌ش به‌ستراوه به‌ قاچییه‌وه رایده‌کیشی به‌ره‌و خوار به‌ره‌و قوولایی. هه‌ست کردن به‌ خنکان خنکانیکی چرو گشتی، که بارانیش باری هه‌ست کردن به‌ خنکان ده‌بیته هه‌ستیکی زۆر زال و وره‌شکین.

رۆژی سییەم ئاسمان سامال بوو، لە بەلکۆنە کە دانیشتم هەمان بەلکۆنی نەفرەت لێکراو، کە کۆتایی تۆمارکرد، هەتاو تەژی ه لە فێنکی و جوانی، دەریاچە کە هیمنە وەك پارچە ئاسنیکێکی زۆر قایم و قورس، دارەکانیش دووبارە لە دایک دەبنەوێ. سەوزتر.. جوانتر.

کە هات پێدەکەنی بەشانی چەپی پالی بەدەرگا کەوێ نا، جگەرە کە بە دەستیەوێ وە بوو. شەپقەتێکی گۆرەشی لەسەردا بوو، کە لەپووش دروست کرابوو، تەماشای ئەکردن، چونکە هەنگاوی لەپشت خۆیەوێ بوون، کە منی بینی داچلەکی، پێکەنینە کە ی نەما، وەك بلیت داوای لێ بووردن بکا.

بەپەلە رینگە کە ی گۆری ئەوانیش لە دوایەوێ بوون لای راستیەوێ. ئایا مەرۆف دەکری ئەوێ و تا ئەم رادە یە جوان بی. ئایا یەکیکی دیکە، هەرکە سێک دەتوانی وەك ئەو بی؟

باوکە پیرۆزەکان دەفتەرەکانیان کردەوێ.. چاویان نوقاند و لەرزین. لەناخی خۆیاندا، ناخی تاریک و پر لە کینە و شەهوەت، ئیستا مەرۆف دەکەوری.. بەلندە لەفاق نزیک دەبیتهوێ. ئەگەر راسپاردە ی مەسیح ئەوێ بوو کە نابێ نیشتیهای ژنی پیاوی دیکە بکەین. لەلایەن ئەمە جی بەجینە کرا، ئیستا سزای تاوانی گۆرە ی بەسەردا جی بەجی دەکری. تاوانی مەرگهێن. دەبی " دان بیانان" بکاو بلێ چەند گوناھ لە سنگیدا شەپۆل دەدا.

بەلام پەنجەم کە خستە چاومەوێ بۆ ئەوێ بیرە شەرانگیزەکان بھنکیم، هەمان پەنجە درێژدەکەم بۆ چاوی ئەوانیش، چاوەکانیان دەسەم بۆ ئەوێ پێیان بلیم بەدەنگی وەك دەنگی کەوتنی بەردیک بۆ ناو دۆلێکی قوولی پر لە ئاوی مەنگ.

ئایا دەکری مەرۆف بیر لە کوشتنی پەپوولە یەکی رەش و زەرد بکاتەوێ، پەپوولە یەکی جوان و خەمبار؟ لەوانە یە باوکە پیرۆزەکان ئەوێ بکەن... دەیانەوی کاتە بەتال و بی نیشە کە ی خۆیان بە کوشتنی مەخلوقە بچوو کە کانی خوا پر بکەنەوێ بۆ ساتیکیش بیرم لەوێ نە کردەوێ. ئەم ژنە پەپوولە نییە، بەلندە یەکی بال نەخشین نییە. سرود نییە، چلێ نەبوو لە دژی زەپوونە فونی پاکژ و بیگەرد... لەمانە زیاتر بوو. ئیوەش ئە ی باوکە شەرتان لەمن لادەن. ئیوە ئە ی ئەوانی دیکە بۆتان هە یە بلین

گه مژده يه، هه رزه كارى بهس نييه، بى بهش وهك بيرىكى وشك وايه، شهوى ئىستا گويتان لييه له گه مژده ييه وه نزىكه .

لهسى ساليدها... توژى زياتر... توژى كه متر.. گرنه نييه.. لهو چيا به رزه ي پره له سهوزايى و رادميلا، ئافره تى ئىشتيها كراو و ئافره تانى ديكهش، به لام به گويره ي من ته نها شه م ژنه هه يه، كه ئىستا كومه لى دهورى داوه و له دوايه وه و ده پرون وهك (خزمه تكار - حاشيه) ميژده كهش به كراسه رهنه گاوره نكه كه يه وه و به بى دهنگى و ته ندروستيه باشه كه يه وه .

من هه لم نه بژارد، هيج نه خش و پلان نيكم نه بوو، شته كه بى شهوى ئاگام له خوم بى روويدا و بوو به تافه گه يه كه لى له رزوتاو گه مارو.

ئايا سهرى دانه وانده بو سلاو كردن؟ ئايا وه هميكه و خوم دروستم كرد، شتيك روويدا له سه ر كورسيه كه گر موله بووم، ده مويست بجمه ناوى، ته گه ر نازا بامايه رامده كرد، راوه ستام وهك عه بدتيك ريم بو شه و (ملكوت) ه پيروزه چول كرد كه له سه ر دوپى ده روا. ده ماره كانى له شم له ترسا خاوبونه وه، بمبوره شه گه ر بلسم ليك له ده موه ده رچووبى شه وه ي به خوم بزاتم. وهك ته قه يه كه لى له ناكاو له سه ر چه ناگم هه ستم پيى كرد.. ته نها شه بينيى. زور شه رمه زار بووم تا راده ي گريان. ده ستم به رزكرده وه بو شه وه ي ليكه كه ي ده مم بسرم. لهو ساته دا ئاوا ته خوازبووم ببومايه به خوږه ي باييك بو شه وه ي رابكه م و ديار نه ميتم. يان ببومايه به عه مودى كه به ردينى كه ر و لال. شهو كرمه ي له ناو خوينمدا بوو، كه چى پياوان و ژنه خنكاوه كان بوو، كه له نه بووينا خنكاوون. شه م كرمه ساله هاى سال ده خهوت و ده مرد نه ده ما. پاشان له پر ده ته قيه وه و ده بوو به باييكى توندو له ديواره كانى سنگى ده دا له ناوه وه. ئيتير شه وسا نه مده توانى بجه وم. خه وه ده بووه گيانه وه رى هه زار چرنووكى و له گوشته كه م چه قيه وه و له سه ر ملم دانىشتوه، فشارم ده خاته سه ر، هه ركه خه ونه قورسه كو تايى هات هه ستم به ترس كرد و گه رامه وه شه و دؤخه ي پيى ده لئين په رو شى .

كرمه كه هه رخى، ره شه كه، تيكه ل به خوينم بوو لهو ئوتيله شاخاوييه دا به ناتوميدي هه ستم به خنكان كرد، من هاتم ئيسراحت بكه م (يان تفاهه) وهك ميرا هه زده كا وا بلى. له پر دراى شه وه ي شه و چاوانه م ديت. نه متوانى بجه وم. له سه ر سنگم

کۆمەلە گیانە وەرێکی گەوره چۆکیان دادا. ددان تیژو چرنوکه که ی له پۆلا بوو. که ویستم رابکەم خۆم بینی که وتمه داوی پەرۆشی.

نەمتوانی زۆر بێتم له ساتیکدا هەستم کرد ئەمەرم. له ساتیکدی دیکەدا له گریان بەدەنگی بەرز ترسام. خۆم وەک تەفیکدی چەور هاتە پێش چاوی، که خەریک بوو دەخنکام. ئەوەی لەسەر کورسییە سپییە که دانیشت و قاچی درێژکردبوو بوو سووچیکدی شورا که، ئەوە ناکرێ هەر بەتەنها ژن بێ، خاوەن دووچاوی خەمۆکی و دایکدی زومروتی یە. ئەوەی له پێشەخۆمی دەبینم بریتیە له گەنجینە یە که له سۆز، که هیچ بەلندە یە که خەونی پێوە نایینی. ئەزانی تەماشای ئەویان نە ئە کرد، بە لکو سەر قالی گەلایە ک بوون، که بوونی بێ نرخدی لێو دەهات، بیریان لەو وشە ناپەسەندە دە کردەو که له هەموو یادە وەر ییە کدا پاشەکشە دەکا تا کو له یادی ئەو کەسە ی دایهینا وەک سۆلکەریکی بێزار راده وەستی. واز له وشە یە کتێر پەکان بهینن و گوێ له هەناسە ناسکەکانی بگرن، که له سنگیدا وەک شە پۆلی بچووکدی یاقووت دەجما. تەماشای دووچاوی بکەن، که هیچ مۆیە که خەونی پێو نە دیبوو. خوا خۆی که له قور ئەو دوو چاوە ی دروست کرد تارادە ی راجلە کین لای جوان بوو، بە لām هەر ئەم خوا یە خۆی دە یەوێ (لە ساتیکدا) ئەو دووچاوە داخواو بیکاتەو بە خۆل. ئە ی خوا یە ئەمە چەند بێ مانایی و دلرەقی تێدایە و چەند تازار له دەروونی مۆقدا جی دە هیلی و دە یگە یینیتە راده ی گریان. له گە لاکان گە رپین، واز له هەموو شت بهینن، بە ترسەو بە دەوری ئەم عەر شە دا بسوورپینەو، بە دەوری ئەم ناگرە نە رمە هە لچووە، که ناکوژیتەو تە نانت ئە گەر خواش بیهوی.

دانیشتبوون خەریکی وشە یە کتێر پەکان بوون، چەند جاری پرسیاریان لیکرد بە لām وە لāmی نە دایەو. تە ماشای منی کرد و پیکەنی.

"رادمیلا.. قەت گەردنت تازاد ناکەم. ئە گەر من له جیتی ئی شان بامایە ئەو شەو هەموو پەراسووە کانتەم دەشکاند و قژم دە کرد بە کۆمە لێ خوری و ئەو بایە ی له پەنجەر کەو هاتە ژووری یاری پیتی بکا. بە لām ئی شان که دەستی دە گرتی ببوو بە نوژدار و له پە تاکە دە ترسا. رادمیلا ئە ی خاوەن دوو لێو دە رپەر یو دە کان ئە گەر ئە مشەو له بە ر دە ستەمدا بوا بیی وامدە کرد. رووباری عە زاب که له ناخی مندا هە ل دە قو لێ ببی بە فیشە کی تواوه تۆ بتوینیتەو و بتکا بە هە ل میکی شینی پی او

كوژ" ده مويست شتى وردو خاش بكم. رادميلا هم به يانييه دور روښت، دارسنه ويه ره گه وړه كه ي به جيه شت و پاش ماوه يه كه سه رده كه ي و دهس به رزده كاته وه وه چارو كه ييكي بپراو له سه رو گرده كه، ئيقان پيشي كه وت له و ي بو، له وانه يه چووبنه نه وديو، ئيقان ده يه و ي زور دور كه و يته وه، هه ست به ته ماشا كرده بيزاره كه ي من ده كا، هه ست به ئاره زوه كه م ده كا، كه به دواي رادميلا ده روا وه بايه كي زور گهرم "دور كه وه ئيقان، چيتر ناتوانم ته ماشا ت بكم. "ده بي يه كي پيم بلي مرؤ چون بيرده كاته وه، من ده مه و ي له م گه شته تاريخه دا به رده و ام بم. بيرو كه ي ئاره زوو !! چون په يدا ده بي؟ چون گه وړه ده بي و له خويندا ده گه وز يته وه پاشان ده بي به هاوارو فيغان. به گو يره ي من هه مو شتي به نارووني روويدا، مني بيني ليوي خوم گه ست و خويندويم كرد، پاشان بينيمي چه ناگه م به تورپه ييه و ده خورينم. له هه مان شوين، كه ليكه كه مي پيدا رزا (بسورن له م گلاوييه) ته ماشامي كرد وه بليي لوم م ده كا، پاشان كه جگه ره كه ي كوژانده وه سه ري لار كرده وه (ئه مه م به چاوي خوم بيني)، وه ك دا يكيك له چاويدا تيرامانيكي زور دلره قانه رهنكي دايه وه، كه هه ندي وشه يان لي عاسي بو، مي رده كه ي ئاوري له و ژن و مي رده دايه وه، كه دانيشت بوون به يه كه وه به شانازييه كه وه كه له خو بايي بوون ده چوو گوتي :

- ليليان چاره سه ري ده كا.

به لايه كي ده م و چاوي ته ماشاي كرد.. شه ويش ناچار ليي نزيك بوه وه و سه ري شو ر كرده سه ركاغه زه كان تاكو چاره سه ري بكا. له و كاته روو خينه ر و شيته دا.. رام كرد كه واته ناويم زاني.

كه به ره و دارسنه ويه ره كه سه ركه وتم ناوه كه يم ده وتسه وه، چه ندين جار دوو باره م كرده وه و ليگه رام وشه كاني له گوي و خوينمه وه بچو ري. به دنكي به رز دوو باره م كرده وه. پاشان ناوه كه يم له و ده نگانده دا ده دوزييه وه كه، له ده وروپشتم بوون، له ده نكي با به رزده بوه وه.

له ده نكي بالنده بچو كه كان (گويم لي بوو سه ربازيني بچووك ده يگوته وه) لاي جوگه له كه باشر گويم لي بوو.

جۆگه له که له هه موو شتی رونت بوو، بی وهستان دهیگوت : لیلیان.. لیلیان.. لیلیان..
 لیلیان.. ئەمه وههمه.. خه یالە خه ونه.. گرنگ نییه.. ده توان ئەو وشه گه ورانه
 بلین که خه لکی به ریز پیمان شه رمه بیلین.. ریتان ددهم تووره نام. چی له باره ی
 من ده زانن.. ئەگه ر پیاوی نازان بلین.. هه مان وشه بی ماناکان دووباره ده که نه وه.
 ئەو وشانه پیاوه عاقله کانتان مانایان بو دده زنه وه جگه له مانایایه ی ماندوو و
 سه رخۆشه کان ده یلینه وه. به ریز و زه همه تیبه وه له کتیبه قورسه کانیا ن ده ی دینن.
 ده زانم ئەوه ی ده یلین هاوتای می شک نییه، هه روه ها هاوتای لاشه ی فیلیکی مردوو ش
 نییه.

رادمیلا به ردی تیگرتم.. من له ژیر دار " حور " ه که دا و له نزیك کانیا وه که
 خه وتبووم. نه خه وتبووم به لکو چاوم لیك نابوو و هه ولّم ددها وینه که ی به یئنه وه
 به رچاوم. زۆر له دار (حور) ه که رونت ده مبینی. وه ک ئاو و ابوو. رادمیلا که به ردی
 سییه می فری دا زۆر له لیلیان رونت بوو، که له و کاته دا زۆر دوور که وتبووه ئی شان
 له ته نیشتم دانیشتم. نه یده ویست راسته وخۆ ته ماشام بکا، ده یویست له
 تیشکدانه وه ی وینه که له چاوی رادمیلا دا بمبینی. چه ند جار ی دانیشتمه که ی گۆری
 چه ند به ردیکی فری دایه جۆگه له که وه وه ک بلیت یه کیک (رجم) بکا. که جگه ره یه کم
 دای ی به تووره ییه وه وه ریگرت پاشان شقاته یه کی داگیرساند ته نها بو جگه ره که ی
 خۆی، " ئەمه یه گشت هۆیه کانت ئی شان له وه جهنگه ی ده یگیری " ته ماشای رادمیلا
 بکه، باش ته ماشای بکه، ته ماشای چاوی بکه.. ئەو هزی له هه موو پیاویکه..
 تۆش ته نها یه که سی یه کیکی تووره که خه ریکه له ئیره ییدا خۆت ده کوژی!"

شه رناکه م، بریارم داوه شه رنه که م، ته نانه ت ئەگه ر ئی شانیش ویستی شه رپکا.
 ئەوه ی من بیری لی ده که مه وه له هه موو شه ره کان گه وره تره، توندوتیزتره، ئازاری
 زیاتره. " برۆ ئی شان، به ته نیا جیم بیله... ده مه وی به دهنگی به رز ناوی لیلیان دووباره
 بکه مه وه. ده مه وی له ساته هه ره وروژینه ره کان و جوانه کانی بروانم و به یئنه
 به رچاوم.

ئیشان ئیستا و هه موو کاتی عه زابی خۆت هه یه... منیش ئەه ی من مرۆف نیم
 ئی شان. ئایا ده ته وه ی وه ک ئەوانی دیکه بی به چاوی گله بی رووبه روو بوونه وه ته ماشام
 بکه ی؟

لیم گهری هیچم لیت ناوی، توژ شهی رادمیلا.. نایا بهیه که وه خهوتین؟ نایا جاری له جارن توژ ناسی؟ زور هه له ده که ی ته گهر وای بو بچی. ناره زووه کانیش، شار تابوتیتیکی گهره یه جیی هه موو شتی تیدا ده بیته وه.

بۆنانی نیوهرۆ درهنگ گهرامه وه، هۆله که چۆل بوو، خزمه تکاره کانیش شته کانیان کۆده کرد وه، به بیزاریه وه ته ماشایان کردم. بو شه وهی کهس بیزار نه کهم گوتم ته نها په رداخی کۆنیا کم ده وی و له بالکۆنه کهش داده نیشم. ناهیکیان به به ردا هاته وه، کورپه بچوو که که هه موو شه وی ده بی به سه ماکه ریکی شاره زاو سه رنجی هه مووان راده کیشی. کاتی کوپه که ی بو دانام له گه ل په رداخی سو ده، پیی گوتم:

نانی ئیواره ئیمشه و له سه عات حه وت پیشکه ش ده کری!

زهرده خه ندیه کی بو کرد وه ک دلدانه وه یه ک بۆنانی نیوهرۆی له ده ست چووم.

ئیواره هه موو شتی گۆرا. ژنان جوانترین جلیان له بهر کرد بوو. لاوانی گونده که هاتنه ئوتیله که و تیکه ل به و خه لکه بوون، له پیساوان قاتی ره شیان له به ردا بوو له ته مه نی خۆیان بچوو کتر دیار بوون. رادمیلا و ئیقان زور درهنگ په یدابوون و دیار بوو ماندوو بوون.

دان، خه مبار و رهنگ زهرده.. لیلیان و من. سه مای نه کرد. زۆریان داوا لیکرد به لām نه وه هیچی قبول نه کرد، میرده که شی هه موو کاتی که له گه ل نه و سپیکه لانه بالا به رزه سه مای ده کرد زور دلخۆش بوو.. دوورده که وت شه وه ده چوو ته سه ری هۆله که. له وی چاوم لی بوو پیکه نینیکی بچوو که ده م و چاوی دهنه خشانده، هه روه ها ده ستی چه پی ئه ویشم ده دی که توند له ناو قه دی قایی ده کرد، قه ت بو ساتیکیش په شیمانی پیوه دیار نه بوو. که ماندوو بوو هه ریه که له جییه که ی خۆی دانیشته. دیار بوو نارپه حه ت و بیدهنگ بوو، چاوی بری بووه سه ماکه ره کان و ته ماشای "القدیسه" شی نه ده کرد.

زور هه له ده که ن شه ی باو که پرۆزه کان ته گهر واتیبگه ن که ته نها جیگای به ختاری له ناسماندایه. له سه ر شه م زه وییه شتی هه یه، نالیم له خۆشی زیاتره، شه وه ی مرۆفیش پیوستی پی هه یه خۆشییه، ته گهر له وه زیاتری داوا کرد ده که ویتته داوی گهراین به داوی شتی کدا، که نییه.

لهو سى سەعاتەى له هۆلكە دانىشتىن، هەستىم بە خۆشىيەكى راستەقىنە كرد، خۆشىيەكى بۆ مرۆڤ نارهخسى مەگەر بە دەگمەن.. چاوهكانى وهك پەنجەرەى رووناك بوون جگەرە له نىوان پەنجەكانىدا دۆعايە بۆ هەيزى، كه گەمارۆى لى هەلگرى. ئىشتىهايتىكى راستەقىنەو بەپىتى ژيان.

پەرداخە شەرابەكەش كه نهگۆزا، له يادەوهريدا وهك مېژوويهكى راستەقىنەو تەنها بۆ ئەوهى پىي دەلېن هۆگرىي نىوان دوو كەس. ئاواتەخوازبووم ئەو پەرداخە بامايە، له نزىكەوه تەماشام دەكرد وهك پارانەوهيهى كى كه له سەرەمەرگدا بى، بە ئومىدى ئەوانەى تۆبەيان كەردووه دواى هوكمدان، دەمويست پىي بلىم: " دەستت ئەى نەپىنى پىرۆز، دەستت كه له پەرداخەكه دەتالى له دەورى مى من دەتالى وهك تالىكى ئاورىشمى لىوهكانت كه لىوارهكانى پەرداخەكه ماچ ئەكەم وهك دەس له ملكردى دايكانە بۆ كۆرهكانيان كاتى دەچن بۆ جەنگىكى دوور.

هەناسەكانت كه بە نەرمى لەكاندا بەسەر هەموو شتتلكدا شوپردەبىتەوه سەرەتا و كۆتايى ژيانە بە گوپرهى من. ئاى لهو ئازارەى دل ئەگەر شتە نەرم و هەستەوهەرەكان بوون بە وشەى مردوو و له قورگدا وهك ئىسقانى ماسى گىريان خوارد. گرنگ نىيە بە لامەوه چى دەلېن، من ئىشتىهام دەكرد و دەسووتام، چەند جار چاومان بەرچاوى يەكتر كەوت؟ چەند جار لىك جىابوونەوه؟ نازانم. بىرم كەردووه له تارىكىدا رابكەم بكەومە ناو دەرياچەكه و بىرم، وهك پىاوئىكى هەرە بەختەوهر لەم دنيايەدا، بىرم كەردووه لەژىر دارسنەوبەرەكهدا يان لەتەنىشت كانياوهكهوه بخەوم. دەمويست گۆرانى بلىم. دەم و چاوم له خۆم هەلسوم، هەستىم بە ئارەزوويىكى لهوئەسەف نەهاتوو دەكرد بۆ گريان.

بەرگەى چى بگرم؟ چى ئەلېن بىلېن، لەوهى دەستىم كەوت زىاترم نەدەويست. خۆم له چاوهكانىدا ناشت، پەشىمان بوومەوه، دلەم خۆش بوو، كۆچم كرد پاشان گەرەمەوه، چاوهكانى و دللى وهك پارچە حەرىتەك فېنس بوون، دللى رازى بوو، بەگلەيى بوو، بووزايەوهو زىاتر له جارى پىكەنى، منىش پەرداخەم بەرزەكەردووه بۆ ئەوهى بەيهكهوه بخۆنەوه، كەمان خواردووه، بەلام من لەوهى راهاتبووم لەسەرى زىاترم خواردووه و هەستىم دەكرد دلەم خۆشەو گەشاوويه.

که موسیقاکه هیوربووه کچه سپیکه لانه که له گهل دوو کورو سی کچی دیکه هۆله که یان به جی هیشت. میرده که ی تووره دیاربوو و بیدهنگ دانیشتبوو. که تماشای هۆله که ی کرد ناوری له دهوری خۆی دایه وه و له پر به توندی کیشای به سه ر میزه که دا، وه ناماژیه که بو کۆتایی هاتنی دانیشتنه که و... رویشتن.

ناواته خوازبووم پی بنیم به هه مان نه و شوینانه دا که نه و پی لی دان. خه ریک بوو وابکه م، که هه لسام به لام له و کاته دا رادمیلا و ئیقان ده رکه وتن و هاتنه لام، زوریان بی تاقه ت کردم. ئیقان هه ر خۆی مایه ی ماندوو کردن بوو، به لام نه م نه گبه ته وه ک پشیله یه که وایه بیزارنایی له را کردن و ماندوونایی.. دهستی گرتم و گوتی :

- نه گه ر نه هاتیتایه !

- رادمیلا بوچی هه زده که ی بیزارم بکه ی، پی ت خۆشه هه موو جاری (استفزاز) م بکه ی؟

وه ک مندا ل پی که نی، توند ده ستیمیشی گرتبوو، وه ک بیه وی تاقیم بکاته وه. گوتی :

- خه لکی دینه ئیره بو نه وه ی کاتیکی خۆش به سه ره برن، که چی تو له شاره وه بارئ خه مت له گهل خۆت هیناوه و هاتوویت به سه ر خه لکیدا دابه شی بکه یت. نه و که سانه ی نایانه وی خه م بار بن یان مرۆف خه م بار بیینن.

نه وه نده خه م بار نه بووم به و راده یه ی رادمیلا ناماژه ی پی کرد، له و کاته دا له خۆشیدا ده گه شامه وه، به لام شیوازی ده برینی خۆشییه که م شیوازیکی ساده بوو تا نه و راده یه ی خه ریکه رادمیلا به چه ند وشه یه کی که م بیکوژینیتته وه.

ته ماشای ئیقانم کرد به زه بیم پیداهاته وه، وه ک پیریکی ماندوو هاته پیش چاوم. بیرم له هه ندی پیلان کرده وه، که ئیقان کوشتییه که ی - **ضحیه** - بی. به لام که من بیرم له م ده کرده وه، دوو باره گویم له موسیقای چۆله کان بوو، نه مشه و نه مه دووم جاره لی ده دن، یه که مجار که لی یان دا وه ک جۆگه له یه کی بزیتوی پر له خۆشی هاته بهرچاوم، که گوپی له موسیقاکه ده گرت. ئیستا و بو جاری دووم هه ول ده دم بزاقه پرشنگداره کانی به ینمه وه بهرچاوی خۆم، سه ری که به ملاو نه ولادا ده هات ناوقه دی که به ره و میزه که ده چوو به پیش و هه ردوو ده ستیشی په رداخه شه رابه که یان توند گرتبوو.. به مجۆره بوو.

ئیغان پەرداخیکی بۆ پۈکردم، بى ئوھى ھەست بکەم دەستم جوولاند و پەرداخە کەوتە خواریه و شەرابە کە رزایە سەر کراسە کەى رادمیلا، کە داچلە کى پاشان پى کەنى و پاشە کشەى کرد وەك پشیلە کى تۆقیو، هیچ شتى نەدە کرا شانى ھەلئە کاند و کراسە کەى بەرز کردەو، قاچە کانى بە دەر کەوتن، ھەردوو قاجى وەك شەراب سىپى و روون بوون، ویستم دەس دریتز بکەم، بۆ ماوہیە کى زۆر تە ماشام کرد و ھەستم بە ئیرەبى دە کرد، کە ئیغان تیکدە شکیتنى و نازارى دە دا.

لیرەدا ھەر قەشە یە کى کورت ھى ھەر (راعى) کە نىسە یە ک، تە نانەت ئە گەر کە نىسە یە کى گوند بى و لە شوینى کى لاچە پ بى، بۆى ھە یە کتیبە پیرۆزە کەى بى ترس بکاتەو و ھە موو (وصایا) کانم بە سەردا جى بە جى بکا، چلکن و تامە زرۆ بووم و دە مویت جەنگى ئیغان بکەم، ئەو دەعەو تە لە چاوى رادمیلا دا ئاشکراو دیاربوو، ھەستم بە لەزە تىک کرد، کە نزیک بوو لە ئیشتیھاوہ بۆ لیوہ شوپرە کەى خواریه وى، پىشى خوښ بوو، کە بینى من سە یرى قاچە کانى دە کەم.

کە مۆسیقای چۆلە کان کۆتایى ھات، مۆسیقییە کان دەستیان کرد بە خوارید نەوہ بۆ عاشقە کان پاشان نامیرە کانیان قایم و نامادە کرد و دەستیان کرد بە گەران بە ناو میزە کاند و مۆسیقا لیدان، ئەو کاتە ھەلى رەخساوى من بوو تا کو بکشیمەوہ. گۆتم بە ئیغان، دە مویت بە وشەى رەق دلئى بدە مەوہ.

- دەبى ئاوازی (ھە موو شەوئ.. بۆ تۆ دلدارە کەم) لیبدەن. رادمیلا ھاربوو لە جلە کانیدا نەرمى ئافرەت و ورووژانى رەنگیان دەدا یەوہ، کە بالئى دەگوشى پىى گۆتم:

- دەبى ئیمشەو لە گەل ئیمە بە سەریەرى. با گۆیمان لەو ئاوازە بى پیکەوہ، منیش ھە موو شەوئ ھى ئیغانم.

چاوە کانى دەخزانە ژیر پىستە کەم، ھەستم پى کرد توندو بەرز بوو و تە ماشای ئیغانیشى نە کرد تا دانىشتنە کەى گۆرى وەك بە لگە یە ک بۆ ناڤە زابى.

کە مۆسیقاژەنە دۆمە کە نزیک دەبوو و تە ماشای کردو چاویکى لىنى داگرت، کە تە ماشای رادمیلاى کرد پیکەنى. ھەندى پارەم نایە مشتى و چپاندم بە گۆیدا.

- ئاوازی "برادەر دەگۆرم وەك چۆن دار گەلا خۆى دەگۆرى" لیبدە.

پیش شه‌وهی مؤسیقا که دهس پی بکا وهک پشیله خۆم دزییه‌وه و رامکرد، لای ده‌رگا که، که ئیقان دل‌تیابوو له ئاوازه که ته‌ماشای رادمیلای کرد و قسه‌کانی توند هاتنه پیش چاوم، به‌لام له و کاته‌دا دوور که وتبوومه‌وه، بۆیه هیچم نه‌بیست، وام هه‌ست کرد ده‌ستی رادمیلا که به‌رزوی ده‌کاته‌وه وهک هه‌ره‌شه وایه نه‌ک خواحافیزی. چوومه بال‌کۆنه که، ته‌ماشای په‌نجه‌ره‌کانی ئۆتیله کهم کرد و به‌دوای سیبهری لیلیاندا ده‌گه‌رام، له خۆم پرسى : له کام ژوور ده‌خه‌وئ؟ خۆم وه‌لامی خۆم دایه‌وه، چوار پاشان په‌شیمان بوومه‌وه و گۆتم دوازده، نه‌ه، هه‌وت، نه‌ دوا ژوور له نه‌مۆی سیه‌م.. به‌لئى دوا ژوور.

هه‌ولم دا به‌ئینمه پیش چاوم: لیلیان له تاریکیدا، لیلیان خه‌وتوو، لیلیان له قه‌ره‌وتله‌ی لای راست و له‌سه‌ر ده‌م و چاوی ده‌خه‌وت... نا پیکه‌وه خه‌وتوون. نا... ناکرى لیگه‌رى لى نزیك بیته‌وه.. نه‌متوانی چیت بریکه‌مه‌وه.

تاریکی پاله‌په‌ستۆ ده‌خاته سه‌ر هه‌سته‌کانی مرۆڤ و هه‌موو شتی ناروون ده‌کا.. تاریکایی باوکیکی گه‌وره‌یه به‌زه‌یی به‌خه‌مباراندا دیته‌وه.. ده‌ست درێژ ده‌کا بۆ شه‌ سه‌رانه و ده‌ستیان پیا دینى، ماندویتی و خه‌میان لى ده‌سپرته‌وه.. نه‌ئینیه‌کان ده‌شاریته‌وه.. نه‌ئینیه‌ بچوکه‌کان ته‌نها هی دووکه‌سه، نه‌مویرا بیر له عاشقه بچوکه‌کان و کۆتاییه‌کانیان بکه‌مه‌وه.. من بچووک نه‌بووم. به‌لام نه‌متوانی له‌م دل‌ه‌قییه کتویه بگه‌م، که له‌سه‌ر زه‌وی بلا‌بووه‌ته‌وه. وهک سیبهریکی ته‌نک هه‌موو شتی ده‌کا به‌هه‌له.

لیلیان له تاریکیدا چاوی ده‌کاته‌وه. ئایا بیر له من ده‌کاته‌وه؟ ئایا شیوازم به‌هه‌رمیدا تپه‌ری؟ ره‌نگه‌ بیرى له‌وه کردیته‌وه به‌یه‌که‌وه بین، هینامه پیش چاوی خۆم، که له‌گه‌ل ژنه سپییه که‌دا سه‌ما ده‌کا، وهک بلیت ده‌یه‌وی له‌گه‌لیدا بجه‌وی، ته‌گه‌ر نا بۆ وا خه‌مبار دیار بوو، که رویشته.. ئه‌ی من.. چیم له لیلیان ده‌وی؟ ئایا بیر له رادمیلاو لیلیان به‌یه‌که‌وه ده‌که‌مه‌وه؟ ئایا لیلیان وهک ژنانی دیکه وایه؟

پیم گوت که زۆرت‌ترین شت ئازارم شه‌دا شه‌وه گه‌شته تاریکه‌یه که تیایدا ون ده‌م، له کاتیکدا بیرده‌که‌مه‌وه. ده‌مه‌وی بزائم چۆن بیرۆکه له دایک ده‌بی. چۆن گه‌وره ده‌بی

تا دەبى بەهەوەسەيىكى شىت، نەدەوەستى و نە كۆتايى دىت. من تەنھا لىليانم دەوى.

بەلام چىم لى دەوى؟ دەستى بە.. ئەگەر بىخاتە سەر ناوچەوانم ئەوسا لە ھەموو مرۆفايەتى دلخۆشتر دەم. دەجرىوئىم وەك گيانەوەرئ ھەزاران سال بەندكرابى، پاشان توانى دىوارى بەندەكە بشكىئى و رزگارى ببى، ئەگەر بە سەرما نوشتايەو و قزى خستە سەر دەم و چاوم، ئەوسا دەگرىم و ھەموو و دنيا بە فرمىسكى خۆشى پىر دەكەم. ئەگەر ناوچەوانى بەر سنگم كەوت ئەوسا ئاوات ئەخوازم ھەر لەو ساتەدا بمىر و چىدىكەم نەدەويست.

ئەگەر پىتان بلىم ژيانى مرۆف وەك ھىلەكانى شەمەندەفەر وايە، ئايا تىدەگەى لە مەبەستم چىيە؟ ئىمە لەسەرەتاو زمانى ھاوبەشمان لە نىواندا بو، ئىوہ ئارەزووى ئەوہش ناكەن، كە لىم تى بگەن. گرنگ نىيە بەلامەوہ گەشتەكەم بە تەنھا دەست پىكردو بەتەنھاش كۆتايى پى دىنم. مل بەست، جزدانى رەشى چەرم، زەردەخەنە بەرىكى نەخشە بۆ كىشراوہكان، پاشان بۆنى عەتر، ئايا ھىچتان ماوہ بەرئىزان؟ من.. ھىچم لە ئىوہ ناوى، ئەو خۆشبيەم بەسە كە ئەوشەو لە خويندا كلىپەى دا، چاوەكانىشى وەك دوو گوول و زەردەخەنەكەشى وەك دەريايەك بەدەورى زەويىدا بسوورپتەوہ.

ئايا دواى ئەو شەوہ ھەستم بە پەشيمانى كرد؟ لەوہ زياترم ويست؟ لەرۆخى دەرياچەكە تەنيابووم، دەنگى مۆسيقا كە زۆر كز دەگەيشتەلام، دارەكان لە تاريكىدا نوقم بىوون و لەگەل ئەو ئاوازەى با سووكەلەكە دەيھيئنا رىك كەوتبوون، بۆئەوہى شەھوہتى يەكبوون لەگەل سروشت و گۆرانيدا لە خويندا بچولئىن. پاشان دوا رووناكى دەبينم لە دەروازەى ئۆتيلەكە دەكوژتتەوہ.. ھەلئەستم.

لە بالكۆنەكە نزيك بوومەوہ، چەند جارى ناوى لىليانم دووبارە كردوہ، وەك ئەوہى لەگەل بى قسەم لەگەلدا كرد، تەماشاي ھۆلەكەم كرد، بەلام نەچوومە ژوورەوہ تاكو ئىقان و رادميلا بىنم.

بەيانى كە لە خەو ھەلئسام پاسەكەم بينى دەروا، لە پيشدا گويم لە دەنگى بو، كە لە پەنجەرەكەوہ تەماشام كرد بەدەورى ئۆتيلەكەدا دەسوپايەوہ بەرەو جادە سەرەكبيەكە.

به دريژايي شه و رۆژه نه ميبيني. وهك گانا نام خوارد، خواردمه وه بۆ ئيوارهش نه هات، كهس ديارنه كهوت، له وه ده چي شه بهرنامه يه ئوتيله كه بۆ هه ندي له ميواناني ناماده كردبوو. نه ميشي راپيچاي. په شيمان بوومه وه، به لام ههستيكي هيمن وهك خويه دهسته وه دانبوو. پيوستيم به ئيسراحت هه بوو، شه مرۆ نازايه تيبه كي نازه لايانه پالم پيوه دهن، شهق له بهرده كاني ريگه كه بدهم. به سه ر دار سنه وه بهر كه دا سه ربكه وم، به وي وهك مندا له وه سيه ته كه ي ميرا بگه يه نه جي، كه داواي ليده كه م وه رزش بكه م، به تايبه تي بازدان به پاني.

رۆژي دوايي ديسانه وه رويشتبوون، نازانم كه ي، به لام كرپكاري ئوتيله كه پيي گوتم:

به ياني سه عات پينج ده بايه پروا گه ودهم.

خه مم خوارد، ويستم شتي بكه م، به لام هه مو شتي بوو به رابردوو و من رابردوووم خوش ده وي. .. شه مم پيشتر بۆ باس كردوون."

به رادميلا م گوت چاويشم بريبووه ئيقان، بۆ شه وه ي ره زامه نديي هه ردوو كيان وه ربگرم.

گه شته ئه ريستوكراتيه كه ده ستي پيكره و ئيمهش وهك كۆمه ئيكي بچووك مايه وه، چي ده بي شه گه ر بچين و به پي پياسه يه كه بكه ين رادميلا له خوشيا هه لبه زي هه ر زۆر زوو ره زامه نديي ده رپي به لام ئيقان به وه عه قله ي كه پر بوو له به غيلي و ترس و دله راوكيي پيوه دياربوو پيش شه وه ي وه لام بداته وه بيري كرده وه، به رامبه ر و رۆژاني رادميلا ويستي به هانه ي شه وه به كارييني كه خواردمه نييه رادميلا گوئي دواي ماچي كرد وهك هۆيه ك كاري تي بكا.

- له چيشته خانه كه خواردن ديئم. هه ندي له ميوانه كانم بيني ديئسي خواردنه كانيان برده رۆخي ده رياچه كه.

ئيقان سه ري ره زامه نديي له قانده. دواي يهك سه عات لوتكه ي گرده كه مان به جي هيشتبوو. رادميلا سوور بوو له سه ر شه وه ي له وي دانيشتين، چونكه خۆي راهاتبوو له وي دانيشي. شوينه كه ده روانيته سه ر بالكوئي ئوتيله كه و ده رياچه كهش دووره و له سه وزاييه كي تيردا مه له ده كا. ده مويست خۆم تازه بكه مه وه. بمه مرؤقيك په يوه نديي به خه مه وه نييه.

دواشهو

كەس تاگای لى نەبوو كە لەسەر سەكۆ دارينه كە لەوپەرى هۆلى ناخواردنە كە،
وہستا، دووجار بە دەستی چەپلەى لیدا. ھەمووان لەنان خواردن وەستان و چاویان
بریپە ئەو شوینەى لى وەستابوو. بەقژە سپیپە كەوہ لە پەیکەرپىكى مۆمى ئە كەرد، كە
زەر دەخەندىە كى گەورەى ھەبوو، دەستی لىك خشانە و لىگەر پرا بى دەنگى كاریگەرى
خۆى ھەبى. پاشان لەبەرئەوہى زۆر ئەم زەر دەخەنەو و شانەى دووبارە كەردبووہوہ
لەسەر خۆ گوتى :

بەناوى كاریگەرپىپەوہ بەخیرھانتان دەكەم، ھىوادارم ئەم ماوہیەى لیرە بەسەرى
دەبەن لەبیرتان نەچى، جارپىكى تریش بێنەوہ. ھەروہا تەكادەكەم بۆ برادەرەكانیشتان
باسى بکەن تاكو ئەوانیش بێن.

خوشك و براكان: ئەمەردۆ دوا رۆژى مانەوہ تانە لیرە. بۆیە بەرپۆہ بەرپۆہى تۆتیل
ھەرچەندە پى ناخۆشە وا بەپەلە بەرپۆن، بەلام وا "موفاجەئە" گەورەكەى خۆى بۆ
ئەمشەو رادەگەپىنى، بۆ ئەوہى بىتتە بەھیزترین یادەوہرى. ئىمە ئاھەنگىكى
خۆشاردەوہ - تەكریە - دەكەین، دەتوانن بۆ خۆتان ماسك یان ھەرشتىكى دىكە
پىوستان پىپەتى لە كۆگاكەى بکرن.

ئاھەنگەكە لە دە دەست پى دەكا و لە سەعات شەش كۆتایى دى، كە كاتى
سەفەرتانە. سوپاس تا سەعات دە كە یەكتر دەبىن.

دەبى لیلیان چ جۆرە ماسكێك لەبەر كا ئەمشەو ؟ ئایا دەتوانم بىناسمەوہ ؟ ئایا
لیدەگەر پى لەگەلى دا سەما بکەم ؟ ئەگەر من ھاتم و ئەو نەھات ؟ ئەى من چ جۆرە
ماسكێك بۆ ئەو خۆشپىپە نەگبەتەم باشە، كە سبەینى رادەكا. دەمەوى دەم و چاوى
ناسكێك بچمە سەر دەم و چاوم، دووچاوى پر سكالآ و دەم و چاوىكى زەردو ترساو.

ئەى چۆنە ئەگەر دەم و چاوى "نەامە" م بەكارھىنا. لیلیان وەرە با چاوەكانت
بىنم، دەمەوى تىایاندا بچنكىم "ماسك" یش تەنھا برىتپىپە لە پەرزىنىك لە درك و
دال، ناتوانم جگە لە خۆت وەك شتى دىكە بتبىنم. قژت ماچ ئەكەم، ئەگەر قژت
بلاو بووہوہ بەسەر شانما، ئەوا دەمسووتپىنى. ئەگەر دەستە ناسكەكەت دەستى
گرت، پاش ماوہیەك نامبىنى، چونكە وردو خاش دەبم و دەتۆیمەوہ، خەمەم بۆ مەخۆ

ئەگەر لەناو چووم، ئەگەر بووم بە "غبار" يکى تەنک، کە چاۋ نابىنى. بەختيار دەم، چونکە لەو ساتەدا بە دەورتا دەسوورپىمەوه.. و تا هەتا هەتايە."

"باشترىن ماسک کە لەبار بى بۆ دەم و چاۋى من هى پياۋيکە، کە بە گالته جارپىيەوه پى بکەنى، دەمەوى وات لى بکەم دلخۆش بى ئەگەر بۆ سەعاتيش بى. بەيانى لەيەك جيا دەبينەوه لىليان، چتر ناتىبنم، ئەگەر بشتىبنم ئەوەندە لىم نزيك نابى. بەلپىم دە دەهيتى ئەگەر دەموچاۋى پياۋيکى گالته جارم لەبەرکرد، کە تەنھا ددانە پىکە نىناۋىيەكەى دياربى، بەلپىم دە دەهيتى پى بکەنى، دەبى پى بکەنى، ئەمجارە لەبەرمن پى بکەنە.

ئەو پىکە نىنە دەبىتە چرايەك ريگا تاريكە كام رووناك دەكاتەوه. ئەو تاريكايىيە خەمۆكيىەى لە دەروغدايە رووناك دەكاتەوه. شتىكم پى بلى لىليان، تەنھا چەند ساتيكي خۆشىم لىت دەوى، دواى ئەوه ئەگەر جيهان كۆتايى هات، ئەگەر من كۆتايىم هات، ئەگەر باۋكە پىرۆزەكان هەرچيەك دەلپن.. من پەشىمان نام."

نايا لە رادميلا پىرسم چ جۆرە ماسكىك لەبەردەكا تاكو خۆى لى لادەم، تاكو نەكەومە ناو دەرياچەى شىتپىيەوه؟ " رادميلا... ئەوهى من لەتۆم دەوى ئەمشەو لىم دوربکەويتەوه، ئىقان ناھيلى نزيك بکەومەوه، من ئەمە دەزام، بەلام تۆ دەزانى چۆن خۆت دەرباز بکەى، چۆن لەزەت لە دەمارەكان هەلمژى پاشان لىگەپرى شل و شىۋاۋ بى بەرادەيەكە کە ناتوانى بروا. بەدەنگى بەرز پىت دەلپم؛ رادميلا ئەمشەو رەحم پى بکە، ئەمەى داۋاى دەكەم، چ ناۋيکى لى دەنپى بىنى... زەلپىلى... تەكا... يارمەتى.. ناو گرنگ نىيە، من ئەو دەوى و دەبى تۆش بىكەيت!"

بەلام رادميلا تەنھا ژنى نابى. دەيان ژن و ژنانى گونديش ئەمشەو لىرە دەبن. دەبى بە وردى بزاتم لىليان چ جۆرە ماسكىك لەبەردەكا، بۆچى هەلخەلەتاۋ و سەر لىشىۋاۋ م، ئەى ئەگەر دوايى ژنىكم دۆزىيەوه لىليان نەبوو؟ مېردەكەى؟ من پياۋيكم داۋاى "صدقه" دەكەم.

نايا گەورەم كەرەم دەكا و ئەو "صدقه" يەى دەمەوى بىداتى؟ ژنەكەى؟ چ پياۋيک لەسەر رووى زەوى، "صدقه" ى وەك ئەمە قبوول دەكا. بەلام ئەو پياۋيکى باش ديارە.. ئەو شەۋە بى ئەوهى من قەناعەتى پى بەپىم لەگەلى دا سەماى نەکرد، دورکەوتەوه و تا رۆيشت با دەستى لە سپىكەلانەكە دابوو. يەك وشەى پى نالىم..

دەبىي لى سالىنى ئۆتەلەكە دانىشم نىك كۆگاكە و چاودىرىيان بىكەم، كە ماسك دەكەرن. . بەلام ئەم ماسكە نەفرەتەنە نەينى خۇيان ئاشكرا ناكەن، پىچراۋەتەۋە. لىكە دەچى كە لەسەر دەم و چاۋ، بە زەردەخەنە گالئەچارىيەكە بە خراپكارىيەكە بە ناروونىيەكە دەكشى. مەرۇفە ھىچ شتى نازانى. ئەگەر بچى لەبارەى ماسكەكان پىرسىار بىكەى: ئايا دەتوانم شتى ھەلئىنجىتم ؟ مەرۇفە لە شەۋى وادا دەيەۋى خۇى بشارىتەۋە و ديارنەمىتى. سىفەتە مەرۇفەيەتەيەكان لەبىرچى. ھەموو يەكى لە دەموچاۋى خۇى و زەردەخەنە گەمژەيەكەى بىزار دەبى. . لە تىروانىنى ھىم و لەسەرخۇ بىزار دەبى. زۆرەى ماسكەكان ھى مەيمون كە پىدەكەن. ھى بالئەدى بەدەخت و كەرن، ئىۋەكە ئەم ماسكەكانان دروستكرد بىرتان لەبەدەختى نەكردەۋە. بىرتان لەو عەزابە نەكردەۋە، كە لە پشت زەردەخەنەكانەۋەيە. بۆچى جوانترىن ماسكتان بۆ جوانترىن ئافرەت دروست نەكرد ؟

ماسكى پىت و دلگەرمى ئەى نازانن ئەو ماسكەى ئەمشەۋ لىليان لەبەرى دەكا دەبىتە گەۋاھى كۆرى ژيانم و ھەموو كاتى لەبىرم دەبى. ئىۋە نازانن كەس نازانى. . . ئىۋە ئەو كەسانەى دەخۇئىننەۋە قەت رادەى ئەو ئازارە نازانن، كە من ھەستى پىدەكەم. وشەكانى خۇتان بلئىنەۋە وشەى گەلى لەۋە پىستەر دەزانم، بەزىاد لە زمانى دەيزانم، بەلام ئىستا ھەرچىيەك بلئى كەلكى نىيە.

زۆر بە توندى مشتومرىيان دەكرد يان شىۋەيان بەو جۆرە ھاتە پىش چاۋم. زۆر تەماشام كرد، دەمويست ئاكام لە ھەموو تەفسىلاتەكان بى تاكو بە زۆر رايكىشەم و ۋەك خۋايەكى ئەغرىقى سەماى لەگەلدا بىكەم. پىلاۋەكانى رەش بوون و ئەلقەى كانزايى زەردى ۋەك بازەى بەناۋىەكداچۋى تىداۋو. كراسەكەى لە رەنگى بەھار بو: سەۋزىكى ھىم لەگەل ھىللى بچۋوك لە نىۋان رەش و ۋەنەۋەشەيى، ئىتر نازانم چىترم بەبىردابىتەۋە. بە خۆم گوت پىۋىستەم نىيە تەماشى بىكەم، بۆنەكەى دەزانم لىدانى دلئى دەزانم، تەنانەت ئەگەر لەناۋ ھەزاران كەسدا بىرۋوبى بەبى ماندوۋوبون دەيدۆزمەۋە، بە رادمىلام گوت ۋەك ھانى بدەم بۆ پىلانئىكى بچۋوك.

- چ جۆرە ماسكىكە لەبەردەكەى ئىمشەۋ رادمىلا ؟

تەماشى كردم و زەردەخەنەيەك گرتى، ۋەك بلئىت ھەستى كردو پىش ئەۋەى ۋەلام بداتەۋە. بەشىۋازىكى گالئەئامىزانە گوتى:

- ده تناسمه وه ته نانه ته گهر ماسکی مه یونیشته له بهر کرد بی.

- ئیقان به چۆریکی سارد وهك رووبه رووبونه وه بهك گوتی

- ته گهر رادمیلات ناسییه وه یهك بوتل شه میانیات بۆ ده كه مه وه.

- ئەئى ته گهر دۆرایت؟

به هه مان رووبه رووبونه وه لیتم پرسى و هانی رادمیلاشم ده دا تاكو بدۆرینی.

دیسان به هه مان شیوازی ساردو رووبه رووبونه وه گوتی :

- هیچم لیته ناوی.. من ته نیا كه سیك كه به درێژایی شه وه كه سه مای

له گه لدا ده كه م.

منیش گوتم و هه ستیشم به سه ركه وتن كرد:

- ته گهر له جی هاته دهر، بی گومان رادمیلا ده نامم.

- چوه سالۆنه كه . له نزیك دیواره كه وه دانیشتم . كۆكا كه كه وه تبه وه لای

چه پم، له جی كه كه ی خۆمه وه ده متوانی هه مو شتی بیینم، بی شه وه ی سه رنجی كه س

راكیشم، خه لکیکی زۆر هاتن و شه وه نه هات. بۆ دوا كه وت؟ نایا تا ئیستا له گه لی دا

قسه ده كا سه بارات به و ماسكه ی هه لیده بژیژی؟ نایا بریاریان دا وه له م نا هه نكه دا

به شداری نه كه ن؟ ئەئى بۆ دوا كه وتن؟

كه هات و چاومان به یهك كه وت زه رده خه نه یه كى بۆ كردم. زه رده خه نه ی چا و بوو،

كه س نه یه ده دیت كه س نه یه ده دیت مه گهر شه وانه نه بی كه لیی راهاتبوون و تیایدا

سووتا بوون. لیوی نه ترازو كه زه رده خه نه كه ی كرد، به لām شه وه دونیا به له یهك ساتدا

رووناك بووه وه، نهك هه ر رووناك بووه وه، به لكو به كلیه ی خۆشى و له ززه ت سووتا.

چاوی لی لانه دام تاكو بووه هاوته رییم. ته ماشای پیشه وه ی خۆی ده كرد، به لām

شتیکی تیدا بوو ده پروانییه من. هه ستم كرد خویتم ده جوولی، قولپ ده دا، به ترس

و له ززه ته وه. نایا مرۆف ده توانی له مه زیاتر له و ته ماشا كردنه بخوازی؟

میرده كه ی لای پاكه تفرۆشى وه سستا و پاكه تی جگه ره ی كری. به خۆشییه كى

مندا لانه وه جگه ره یه كى له پاكه ته دهره ینا و دهنگی لی به رزكرده وه.

- لیلیان... هیچت ده وی بۆت بكرم؟

پیش شه وه ی چاوه رپی وه لām كه ی بكا به رده وام بوو، سه ری جگه ره كه ی قرتاندو

تفی كرده وه، جگه ره كه ی خستبووه ده مییه وه، به لām داینه گیرساندبوو، كه رژیشتن

دهستی خسته سهرشانی! دهسته قورسه که ی له سهرشانی بوو، ئیستا دهس له گوشت و خوینی ددها، ئای که بهختیاره بهختیاریی له مجۆره مرۆف ناتوانی بهرگه ی بگری!

بریا له زهویدا هیژنیک هه بایه و ئه و ندهش زانا بوايه سیداره ی هه لختستایه. من یه که م که سم ده مه وی بخنکیتریم.. ئه گهر دهستم خسته سهرشانی، ئه گهر ناو له پم بهر خوینه که ی، گوشته که ی که وت، ئه وسا به دهنگی بهرز وه دهنگی هه وره تریشقه ده مگو: "تۆ ئه ی ئه و که سه ی لای پیمه وه وه ستاوی.. کورسییه نه گبه ته که ت هه لبرگه و با به په له ش هه موو شتی کۆتایی بیت!"

له و سی سه عاته ی که ده که ویته نیوان نانی ئیواره و کاتی ئاهه نکه که من چیم کرد؟ بروابکه ن ئه گهر به وی له بهر ده م قه شه یه کی کاتولیکی دا بوهستم و به وی دان به تاواندا بنیم نه مده توانی یه ک رسته بلیم. سهیری چاره به تاله سه رسورپاوه که می ده کردو ده له رزی! هیچم نه کردوه. ته ماشای بنمیچه که م کرد، سه عات هه وت و نیو که راکشام و تاپیش ده به هه وت ده قیقه ناگام له خۆم برابوو.

که ته ماشای هۆله که م کرد، دهنگی ئامپرو مرۆف به رزبوو، ته په له کانی ده که شان هه وه، ئامپره مسینه کان ئه و نده جوان بوون وه ک بلییت به بریقه دان هه وی گۆرانی ده لی. ئه ی مرۆف.. ئاه چه ند مرۆف ئازار ده چیژی بۆ ئه وه ی تیکچی! ماسکی مه یونه دم به پیکه نینه کان به لیشاو، مه یونه کان هۆله که پر ده که ن، ماسکی ئاسکم بۆ نه دۆزرایه وه هه رچه نده به درپژایی دوا ی نیوه رۆ بۆی گه رام. بۆیه ماسکینیکی دیکه م کری. پیاوی به نیو سمیل و له ناوه راسته وه دم و چاوی به پانی کرابوو به دووبه شه وه، به شی سه ره وه ی زهردو به شی خواره وه ی له رهنگی باینجان بوو. له ناوه راستی رهنکه زه رده که دا و نزیک چاو هه ندی هیل هه یه، وه ک ئه وه ی هیندییه سووره کان دا یه دین.

پیتان سهیره به ی ئه گهر لای خۆمه وه شتم بۆ ئه و ماسکه زیاده کردبی: به شی خواره وه م کون کرد و هه ندی په تم پیوه کرد وه ک ریش په تی درپژو ئه ستورر رهنکه کانیشیان جیاوازی بوون بۆ وام کرد؟ کی بیری بۆ ئه م یارییه بی مانایه راکیشام؟ نازانم!

وه ک سواریکی دۆراو ده سوورپامه وه. ته ماشای دم و چاوه کانم کرد، له نزیکه وه ته ماشام کرد ده مویست بیان دۆزمه وه. رادمیلا قه ت نا ئومیدی نه کردووم. هه ر له

سه‌ره‌تاوه ناسیمه‌وه، ملی به‌رزکردبوو، رهنگه به دواى مندا بگه‌پری ئیثقان له ته‌نیشتییه‌وه ببوو به قه‌شه. نه‌یده‌ویست له ده‌ستی ده‌ریجی، رهنگه منی ناسییی، که منی بیینی ته‌ماشای ده‌که‌م به په‌له سووراپه‌وه، که سووراپوه به خۆم گوت: نیوه‌ی ریڼگی به‌هه‌شتت بری. ئه‌مشه‌و ناکه‌ومه ده‌ستی رادمیلا.

ئهی لیلیان ده‌بی له کوئی بی؟ چیی له‌به‌ردایه؟ زۆر گه‌پام. له نزیك پیاویکه‌وه وه‌ستام وامزانی می‌رده‌که‌یه‌تی، ماسکه‌که‌ی هی سوالکه‌ریک بوو که له ده‌مه گه‌وره‌که‌یدا ددان نه‌بوو. ته‌ماشای ده‌ورپه‌شتیم کرد و ده‌مویست دل‌داره‌که‌م بدۆزمه‌وه. به‌لام له‌وی نه‌بوو "ئهی تو له کویت لیلیان؟"

ناکرئ مرۆڤه‌هه‌ست به بی‌زاری بکا به‌قه‌د ئه‌وه‌ی بو دهرزییه‌ک بگه‌پری له‌ناو کۆمه‌له‌ پووشی‌کدا، ته‌ماشای دهم و چاره‌کام کرد. ته‌ماشای بنمیچه‌که‌م کرد. گه‌پام. ئاکام لی نه‌بوو. که موسیقا ده‌ستی به لیدان کرد!

خه‌لکی وا تیکه‌ل بوون نووسان به‌یه‌که‌وه. هه‌نگای دواى ئه‌و ئه‌وه بوو، که هه‌مووان بن به کۆمه‌لی قاچی نییه، جوړیک له‌به‌یه‌کداچوون، قورقوشی تهاوه که زۆر نابا ده‌بی به‌یه‌ک پارچه "سکبیه" جگه له‌م وه‌ستانه بی مانایه‌ی موسیقا هه‌یچ شتی به‌شی ناکا، به‌لام بۆماوه‌یه‌کی که‌م و دیسانه‌وه له جاران زیاتر به‌یه‌که‌وه ده‌نووسین.

که ده‌سوورامه‌وه پێیان نابه‌پێما. چه‌ند جارئ پالیان پێوه نام، چومه‌ پێشه‌وه، هاتمه دواوه، خه‌ریک بوو بکه‌وم که خۆم له‌و زه‌به‌لاحه لادا، که ماسکی منداڵیکی له به‌ربوو!

که چومه‌ ژوره‌وه خه‌ریک بوو بمرم. پێویستم به‌که‌س نه‌بوو بۆمی بدۆزیته‌وه، کراسیکی ره‌شی درییی له‌به‌ردابوو تاقاچی داده‌پۆشی، قوئی روت بوون، قژی که که‌وتبوونه سه‌ر شان و ملی ده‌تگوت ره‌شه‌بایه‌کی به‌فرینه. ده‌موچاری هه‌زاران جار له می‌رده‌که‌ی باشتري دناسم. له خوا زیاتری دناسم. ده‌موچاری، چاره‌کانی بوون، ماسکی ژنیکی گه‌وره له ده‌مییا ته‌نها یه‌ک ددان هه‌یه. چرچ و لۆچی زۆربوون، هه‌روه‌ها پارچه قژی که سه‌ره‌تای ناوچه‌وانیان پێکده‌هینا.

زۆر لای ده‌رگا که وه‌ستان، من دووربووم، ته‌ماشام ده‌کرد، سه‌ره‌تا داچله‌کی، ترسا، ویستی بگه‌رپته‌وه به‌لام می‌رده‌که‌ی باوه‌شی پیدا کردو نه‌یه‌هشت. خۆم دزییه‌وه تانزیکی که‌وته‌وه. به‌لام له‌و کاته‌دا ده‌ستی به‌سه‌ماکرد، چاوشی به‌هۆله‌که‌دا

ده گيڤرا، ده گهرا، رهنگه به دوای مندا ده گهرا، لهو ساته دا له گهلا ژنيك دهستم به سه ماگرد كرد، چونكه زور ده وروخولی ده دام، خهريك بوو بكهوئی، چونكه من به ره و لای لیلیان پالم پتوهنا، كه لیی نزيك بوومه وه به په نجه به چاو به تاله کانی ریشه كه م پيم گوت... من لیږم. لهو ساته پر له خه تهر و ترسه به یه كه گه یشتین، ههستم كرد له شی ده له زرزی كه منی ناسیه وه گه رایه وه تاپشتی بهر شام كهوت، خهريك بوو هاوار بكه م، بتویمه وه به لأم لهو ژنه كورته توند منی گرتبوو، بویه ئیسقانه كام قایم و توندبوون.

كه نیسه به قه شه كانیه وه و ته نانه ت به (شاس) ه كانیشه وه، ئیستا ته ماشای من ده كهن و چاودیری گه شته گلاوه كه م ده كهن. له سه رخو، ئیسراحت بكه ن.. هه موو شتیكتان پی ده لیم، به لأم تووره مهن، نه گه ر له دواییدا هیچتان نه دوزییه وه.

بیرمه وهك ئازاری ئیسقانی وردو خاش بوو كه چاوم پیی كهوت مؤسیقا لیی ده دا. نهی ئاسمانی وروژاو، نهی هه وره تریشه كه ته نانه ت خویش ده سووتی. نهی لافاوه كویره كان بچوولی بباری و بسووتیته و هه موو شانیه كه له شم بچنکیته، چونكه نه م له شه دوای خویشی لهو شه وه چیری مه به ست نییه.

دهستم به په له كیشه یه وه و ده موست لهو ته زووی كاره بایه رزگاری بكه م، كه هه موو له شی گرتوه، به لأم زورم لیوه نزيك بوو، دهستی نهرم و چاوه كانیشی تی بریووم و منی ده خنكاندا! مرؤقه ده بی چ ترسیك له ساتی مردنی له سه رخو ترسناكتره؟ ویستم رابكه م، ویستم هاوار بكه م.. نهی په رۆشی تو خو شه ویستیت؟

چی ده لیم بیلین (پی بكه ن... مافی خوتانه) نه بوونی.. هه رزه كاری.. خه ون.. هیچ شتیكم مه به ست نییه مادام ریگه ی (الجلله) م گرت بهر.. ئیوه ش نهی قه شه كان ده بی ببوون، چونكه مه سیحیه كه مه جوسیم، هه موو چركه یه كه هه زاران جار ده سووتیم. مردنی (المخلص - مه سیح) یه كجار بوو، به لأم من هه زاران جار مردم، هه رده شمرم. برۆن لیم دوور كه ونه وه.. نه گه ر نا...

پیویسته واز له بیر كردنه وه بیتم، كی ده توانی ساته كانی ترس و نازیه تی و له زهت و هه زاران ههستی ديكه بیتیته وه بیر خوئی؟

كی ده توانی بهیته وه بیر خوئی، به هه مان گه وره بی كه له بهرد به هیتره وه له موس تیتره؟ كی ده توانی بهیته وه بیر خوئی به و نهرمییه كه له ئاو ده چی و له ناو

له په پوه شوږ ده بېتته وه خواره وه؟ من ناتوانم.. زوړم هه ول دا به لام نه متوانی ئایا ئیوه ده توان؟ نازانم هه ول بدن. لهو شه وه نه گبه تیبه دا بووم به بیاوئیکی نیمچه شیت. ئایا بروا ده کهن که ژماره ی ئه و وشانه ی گوتان له (ده) تیپه پری نه کرد؟ ئایا بیر له وه ده که نه وه دوو مروژف بن به دوو مندا ل و به یه که وه و بی مان دوو بوون وشه ی شیتانه بلینه وه؟

ئهو شه وه بو هه زاران جار ناویم دوو باره کرده وه، ئیستاش ته گهر به وئ ئه و وشانه بیتمه وه به ریادم، که گوزاره له و ساته پر کاره ساته ده کا چی بلیم؟ هه ستن وه کو که له شیر خوتان گیف بکه نه وه و شتی بلین! (زمان زلیل و بی ده سه لاته و له هی شوه تریبه کی وشک ده کات) وشه کانت به سهر لیومه وه وه رز، بی مانا، ههر له زمانی سوو کایه تی پی کراوان ده چوو یان ده نگه ژه نگا و بیه کان.

من نه مده گوت (لیلیان) ههر بو ئه وه ی ناوه که ی دوو باره بکه مه وه. من ههر پیتیکم ده کرد به سر و و دیک، که هیچ بالنده یه ک و هیچ که شتیوانی خه ونیشی پیوه نه دیبوو. هیچ شاعیری نه یگوتبوو (من ئیستا وشه ی فیئک ده ئیم) پیته کانی ناوه که ی له میتشکما تیشکیکی خوتناوی بو، که هه زاران خه یالی ویرانکه ری سه ر عه ره بانه ی هیوا نه هاتو وه دی ده چورا!

که پیم گوت تو م خو ش ده وئی لیلیان، هه ستم کرد ده فرم. ده بم به هه ور، له فه زایه کی شینی بریقه داردا مه له ده که م. به پرؤزی پیغه مبه ره کان پیم گوت:
- لیلیان ده مه وئ له م ساته دا بم.

ئایا فرمیسه که کانیم بینی که و تنه خواره وه؟ ئایا توند ده ستمی گوشی؟ ئایا گونای له ملم نزیك کرده وه؟

ئهی مروژی دل دارزاو، خنکاو له قوراوی رپیکه وتی کویردا، له زمانی (الجنادب) که توانای فرینیان نه ماوه.. تو هیچ شتی نازانی..

گولئیکی خه مبار له سهر گورپکی نه ناسراو چی بهیلن.. به چی بیلن بی ئه وه ی خه فه تی بو بخون.. به لکو نازایانه.. ئه و شه وه من دلی خو م ره وانه ی گورستان کرد، له گوری مه جوسییه که دا دلی خو م ناشت.. تا ئیستاش ئه سووتی و نایه وئ کوتایی بی.. به لام ئیستا مولکی نیبه.

لیلان قهت له بیرت ناکه، هه‌له ده‌که‌م که‌وا ده‌لیم، به‌لام لیم گه‌پ‌با شتیکی مه‌جوسیانته بۆ بلیم؛ شه‌و ئاگری له دلمدا رۆژی له رۆژان داگیرسا.. قهت ناکوژیته‌وه.

له سه‌عات شه‌ش سی پاص لای ده‌رگای سه‌ره‌کیی تۆتیه‌که‌ه‌راوه‌ستابوو، قه‌ده‌ریش هه‌ر هه‌مان قه‌ده‌ر بوو، واته شه‌و هی‌زه نه‌زانراوه‌ی هه‌موو شتی ریک ده‌خا، به‌رده‌وامبوونی هه‌له‌که‌شی ریک‌خست.

لیلان سواری ترومیلی یه‌که‌م بوو، رهنگ زه‌رد خه‌مبار و زۆر نازدار، به‌شه‌وقیکی کافر ته‌ماشای ده‌کردم. ده‌یویست ناره‌زایی خۆی ده‌رپ‌له‌سه‌ر هه‌موو شتی و ده‌س راوه‌شانده‌ن بچوکه‌که‌ی، که له په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌ری هینا، که ترومیله‌که‌ه‌ دوورکه‌وته‌وه بانگه‌وازیکی خه‌مبار بوو بۆ بالنده‌یه‌که‌ که برپاری دا زوو بری.

شار:

چه‌پکه گۆلێکی سوور و میراش له‌سه‌ر شوسته‌ی ویستگه‌که‌بوو، له چاویا داوی لی بوورنی ده‌کرد له خه‌تایه‌که‌ کردییتی له کاتی سه‌فه‌ره‌که‌ی مندا، من له چاوی هه‌ستم به‌وه کرد، هه‌روه‌ها له دوورکه‌وتنه‌وه‌ی گۆله‌که‌ی خسته ناوده‌ستم و باوه‌شی پیدا کردم، زۆر که‌متر فیئکی تیدابوو وه‌که له‌وه‌ی من بۆی ده‌چووم، له‌سه‌رخۆ دوورم خسته‌وه و گۆله‌کانم دایه‌وه ده‌ستی. هه‌ردوو ده‌ستیم گرت، لای شانیه‌وه ، ته‌ماشام کرد. میرامانای شه‌م ته‌ماشاکردنه‌ی من ده‌زانئ. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌ گرتی، لیوی خواره‌وه‌ی بی شه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بی له‌رزی، ته‌ماشای ده‌روبه‌ری خۆی کرد به‌ داوی شتی‌که‌دا ده‌گه‌را به‌رگری پی له‌خۆی بکا، تۆزیک جوولایه‌وه و له‌ده‌ست و له‌ چاوم ده‌رباز بوو، پاشان وه‌که ده‌ستی به‌ هیرشه‌که‌ی کرد بی گوتی :

- زۆر گۆراوی... نه‌خۆش نیت؟

- ماندووم میرا.

لەو دەچی ئەم وشەییەم پەر نیگەرانییەو گوتی، ئەگەر نا بۆچی بەو جۆرە
تەماشای کردم، وەك بلییت لە چاومدا خەتایەکی گەرەتری لەخەتاکە خۆی بینی،
سەری لەقاند و پرسیری لێ کردم.

- رەنگی زەردت بەلگەیی ماندوو بووت نییە. لەو دەچی نەخۆش بی...
نەخۆش نیت؟

بە شیوازی سستەرە بە تەمەنەکان کە ئیش و کارەکانیان لە سنووری هەست
کردن بە ئەرك جی بەجی دەکەن، دەستی خستە سەر ناوچەوانم، منیش پیکەنیم و
لیم پرسی.

- لەکاتی سەفەری مندا چیت کرد؟

- دەبی چی بکەم؟ ژیان هەمان شتە هەموو رۆژی دەچووم بۆ ئیش. دووجار
چوومە سینەما.. زۆرم خۆیندەو.

ماوەیەک وەستا پاشان بە شیوازی خۆبەدەستەو دان گوتی :

- دوو شیعرم دانا. یەکیکیان بۆ تۆ و دوو هەمیش..

- پێش قسەکەیی تەواو بکا گوتم.

- یەکیکیش بۆ ئەو.

- کی؟

- بۆ ئەو.. تۆ دەزانی من مەبەستم کییە.

تەماشای شوینیکی دووری کردو گوتی : "نەیدەویست چاوەکانی بینی.

- پێش ئەو پرسیارت لێ بکەم، پێش ئەو بزانم تۆ چیت کردووە هەول
دەدی گەمارۆم دەی.

- توورەمەبە من ئەو دادپەرورییە دەزانم، کە تۆ لە هەلسوکەوتدا پشتی پی

دەبەستی... جا کە شیعیرتکت بۆ من هۆنیبیتەو، دادپەروری لەو دایە ئەوی دیکە
بۆ ئەو بی.

- هەردووکیان بۆ دەخوینمەو، ئیتر خۆت دەبینی!

- دوو لەبارەیی چییە؟

- لەبارەیی دەریا.

- تەگەر واپى من ھەلەم نە کردووه، يەككىيان بۆ شاخ و ئەوى دىكەيان بۆ دەريا.

- ھەميشە ھەزەت لە گالتە جاريپە.

- زۆر بىرم دە کردى ميرا. ئەو كالتە نە فرەتتەيەكەش كە بە دريژاي رىگاگە ھەلەم گرت پاشان لاي دەرگاي تۆتيلەكە لە دەستەم كەوتە خوارەووه شكا. زۆر شلەژاندىمى.

- بىنگومان لەگەل ژنان.

- لەگەل خۆم ميرا، لاي دەرگاي تۆتيلەكە شكا، دواي ئەوى ماندووبووم بە ھەلگرتنى و لە كۆتايى رى نزيك بوومەوھە پيى باش بوو خۆي بكوژي.

چووينە ژوورەكەم، ميرا كە روناكىيەكە لە سەرەوھە لىي دەدا كە مەتر مرۆڤى دەورووژاندى، تەنانەت بىرۆكەي بەيەكەوھە نووستن بەلامەوھە شتتەيكي باش نەبوو، ئاواتەخوازبووم ئەم بىرۆكەيە بەھەر رىگەيەك بى نەمىنى.

بەلام ئەم ژوورە نەفرەتتەيە، بەو قەرەوئەلەيەي لەسەرەوھە دانراوھە لە نزيك ديوارەكە، بەو رووناكىيەي دەرژيتتە ناوي سەوزاييەكي تيشكدار پەخش دەكا، بەو سى و پەنەيەي ياريپە ترسناكەي بىنى، ئەم ژوورە پيشتر منى زۆر بىنيبوو. لاي سەرى ميراوھە رادەوھەستەم. نزيك رووناكىيەكە ھەول دەدەم ئەو كۆڤارە بچوئەمەوھە، كە لەسەرمىزەكەي دايناوھە. دەستەم بۆي خشا بەرەو پشتى و سنگى و ميراش قەبوول ناكات، لەشيم لى دوور دەخاتەوھە، پاشان من ملي دەگرم و ئەويش لىوھەكانىم دەداتى و ھەك كۆتريكي بچووك ھەلئەدەگرم بۆ سەر جيگەكە، بى ئەوھەي يەك وشە بلىين ژوورەكە پى دەبى لە جۆرى لە بۆن، پاشان دەس دەكا بە ھەناسە و ھاواري بچووك و لە كۆتايى رادەكشىين. ھەريەكەو لەلايەكي جيگەكەوھە، دەستە ماندوورەكانيشمان دوا پردى ئەو لەزەتە راكردووه.

ئەم ژوورە باش نىيە. بەو دريژبەيەي كە لە پرد دەچى، بەو زۆپا دريژەي بەرامبەر قەرەوئەلەكە دانراوھە، بەدەرگا دريژەكە، كە لەو سەرەوھە دەگاتەوھە ھەمامەكە.. تەنانەت فەرشەكەش پارچە قوماشيكي دريژى لەسەر دانراوھە دەرگاگە بە قەرەوئەلەكە دەبەستتەتەوھە. ئەم گشتە لاكيشيانە لەپىر ھىماي لەشى ئافرەت دەدەنى. لەگەل خەوتن.

یه که مجار میرا شیعیری ده ریای بۆ خویندمه وه بۆ شه وهی بهرگری له خوئی بکا..
شیعیریکی ناسایی بوو هیچ گهرمییه کی تیدانه بوو، به لکو زیاتر له وهسفی دهره کی
ده چوو، رامکیشا و پیتم گوت.

- شیعه ره کهم ده مه وی بۆ به رووتی بیخوینمه وه!

رایکرد، هه مان شیوازی ورووژینه ره که په پیره ویی ده کا.

دهرگا که ی کرده وه و گوتی :

- نه گهر یه که ههنگاو بجوولتی راده کهم.

گه پاره وه، با یارییه که کو تایی پی بینین، له سه ره لیوازی قه ره ویله که دانیشتم و
دوگمه کانی کراسه کهم کرده وه. له سه ره خو دهرگای داخست و پشتی دا به
دیواره که وه، ته ماشای بزافی له سه رخۆ و نه خشه بۆ کیشرای منی ده کرد. گوتی :

- به لینه نه دامی دوا ی شه وهی دینه وه هیچ نه که یه.

- تیا دهمانه وی شتی بکه یه نیستا؟

- نه ی بۆ جله کانت دانه که نی؟

- ههست به گهرما ده کهم میرا، پاشان جله کان سه غله تم ده کا.

- تیا به لینی شه ره فم ده دهیتی که هیچ نه که یه؟

- نه مجاره تا قییم بکه ره وه.. بی به لینی شه ره ف!

- نا : ده مه وی به لینه بدهیتی.

- وهره بی وشه و بۆ خو ت دلنیا به!

- نه ی بۆ له ده وری میزه که وه که خه لکی عاقل دانه نیشین؟

- میرا: وهره تا قه تم چوو!

- راده کهم، تو ش ده مناسی.

گورج رام کرد و دهرگام داخست. شه و خیراییه ی منی به لاوه سه یه بوو، هه ره بۆ

شه وهی به ورووژینی گوتی:

- پیش ما وه یه که ماندوو بوویت.. نه خو ش بوویت!

شیوازی دهنگی خوئی گۆری. ئیتر هیمن و حه کیمانه دیار بوو که گوتی

- هه موو پیاوان ناوان. پیش ناو جیگا.. و دوا ی شه ویش!

- جیهانی پیوان باش دهناسیت. که پیشم گوتی شیعی دووهم بۆ ئهوه
تورپه بوویت! نایا به هه مان شیوه هه لسوکه وت له گه ل ده کا؟

ئه مجاره یان تورپه بوو، یان وا دیار بوو. به هه نگاوی به هیژ به ره و میژه که چوو،
له سه ره مان کورسی دانیشیت. بریاری دا رووبه پرووم بوهستی. زۆر ورووژینتر دیار بوو،
به ده موچاوی توندو رمانه تیژه کانی وام ههست کرد ریتم نادات و ئه و قسانه ی کردم
برینداری کردوه. له سه ره قهره و ئیله که راکشام و پیم گوت:

- رازیم ئیستا شیعه ره که بخوینیته وه به لām چی تیدایه له هه لچوون ئه وسای
به ریوو شوینیککی عه مه لی وه لāmی ده ده مه وه!

- دهستی کرد به جگه ره کیشان بی ئه وه ی بایه خ به و قسانه بدا، که کردم
گۆفاریکم گرت به دهسته وه که له سه رمیژه بچووکه که بوو نزیك جیگه که و بۆم فری
دا، ئه ویش له سه رخۆ له سه ره میژه که ی دانا بی ئه وه ی جیی خۆی بگۆری. له ناو
جیگه که جو لāmه وه بۆ ئه وه ی ههست بکا هه لدهستم، به لām نه جو لām، هاوارم کرد:

- میرا... ئه گه ره نه یییت ده خه وم!

بینایه خدان پیکه نی، له میشکیدا بیرۆکه ی ئه وه گه لآله بوو که به جیم بیلی. من
ههستم به وه کرد له شیوه ی دهم و چاویه وه، که زووبه زوو ده گۆرا. وه ک ئاماده بی بۆ
ئه وه ی بریاری بدا. له پر ته ماشام کرد خۆی کۆ ده کاته وه. جانتا که ی هه لگرت و به ره و
رووم هات وه هه میشه وایده کرد. نوشتایه وه به سه رماو ماچیکی به په له ی کردم
پیش ئه وه ی جیم بهیلی.

- له بیرت نه چی ئاو به گۆله کان بده ی.

به ره و ده رگا که رویشت که بینی داخراوه، به ساردی و هیمنی گوتی:

- کلپله که م بده ی!

منیش بی ئه وه ی قسه بکه م کلپله که م دایی. که ده رگا که ی کرده وه و چووه ده ره وه
پیش ئه وه ی ده رگا که داخا گوتی:

- به یانی په یوه ندیم پیوه بکه... پیش دوو..!

زۆر تورپه بووم که گویم له هه نگاوه کانی بوو به قالدومه کاندای ده چیتته خواره وه،
که دوورکه وته وه په شیمان بوومه وه. زۆر په شیمان بووم، ویستم دوا ی بکه وم یان

دهرگای بالکۆنه که بکه مه وه و بانگی بکه م. به لām ههسته کام دیارنه مایان، له راستیدا تیکچوو، بۆیه نه مده زانی ده بی چی بکه م.

رۆژی دوایی په یوه نهدیم نه کرد، رۆژی دواتریش ههروه ها له سییه م رۆژدا په یوه نهدیم کرد. له قسه کانیه وه دیار بوو ساردو تووره بوو. داوای لی بووردنی کرد، که ئه مرۆ ناتوانی بیینی، چونکه ده بی کچیکی دۆستی بیینی.

کهواته میرا دهستی پیکرد! دهیه وی تۆله بکاته وه. دهیه وی دهرسیکم دابدا، باوایی! میرا تاقه ژن نییه له م شاره گه وره یه دا له شاردا هه زاران ژن هه ن جا نه گه ر له ماوه ی رابوردو دا په یوه نهدیه کم له گه لیدا هه بووی، چونکه بیزار بووم. ده مزانی په یوه ندیی هیه له گه ل یه کیک له هه مان شوینی کار کردنه که یان. زۆر به یه که وه م دیون. ویستم به شیوه یه ک بو ی بچم که هیچ کیشه یه ک دروست نه بی. به خۆم گوت: باوازی لی بیئم، بهرگه ناگرم، به لām ده بی پیش ئه وه ی کۆتایی به په یوه ندیه که بیئم له گه لیدا زه لیلی بکه م.

کاتیکی درهنگ ههسته کام هیوربوونه وه. چتر مه بهستم نه بوو بهر هه ئستی میرا بکه م یان شه ریکی له گه ل دروست بکه م. به خۆم گوت وه ک بلایت بهرگری له میرا بکه م و پاکنه بو رهفتاره کانی بهینمه وه: تۆ. باولا نانسای؟ بوچی بو خۆت بو هه موو شتی پاسات هیه، که چی بو ئه م هه موو شتیکی لی قه دهغه ده کهیت. میرا چیه؟ ژنیکی سپی. ده میکی شه هوانی و له شیکی ورووژینه ری هیه. ئیه پیوستتان به یه کتری هیه، بی وشه ی گه وره گه وره بی په یوه ندیی **کاثولیکی** له کۆتاییدا بی ئه نجام. به مجۆره رازی ده بیته. ده بی هه رواش بیته!

دوای ئه وه ی میرا ته له فۆنه که ی داخست، چووم بو لای باولا. باولا، جگه ره ده کیشی، هه ردوو قاچی ده خاته سه کورسی، که چوومه یانه ی کۆلیج که منی بینی هاواری کرد، به ره و رووم رایکرد، بی ئه وه ی گو ی بداته ته ماشا کردنی ئه وانه ی له گه لی بوون. له گۆشه یه کی دوور دانیشتن. پیش ئه وه ی یانه به جی بیئم ریکه وتین سه عات پینج بیبینم.

باولا ژنیکی عه مه لیه. هه زی زۆر به ئالۆزی نییه، پیده که نی جگه ره ده کیشی. ده خواته وه. له ناو جیگه شه له ززه ت له میشکی مرۆقه وه دهر دینی. هه ندی کاتی دیار بیکراو ده مو یست و وام ده زانی هیچ ژنی جی ناگر تته وه. به لām که

لیده بووینه وه .. ده بوو به ژنیکی دیکه، گۆرانی ده لئی که وشه کانی هه موو پیس، به روتی ده چی بۆ هه مام، بی شه وهی هه ست به که مترین هه ستی ترس یا شه رمه زاری بکا، ده رگای هه مامه که داناخا، ری بۆ منیش خو ش ده کا ته ماشای له شی بکه م، کاتی ده سوور پته وه یان ژیر بالی و نیوان هه ردوو لاقسی ده شوا. هه یچ شتی نهیده شه له ژاند، وه که مندا له پیده که نی، باز نه دا، تا کو کراسه که ی ژیره وهی خو ی وشک ده بیته وه. یه کی له جله کانی من له بهر ده کا، ده که پته وه ناو جیگا بۆ شه وهی خو ی فینک بکاته وه، به و بزاقه به پته و جوانه من ده وروو ژینی. وه ره چه رخیم له ده ستی رابکه م، خو ی ده دا به سه رما، ده خرپته ژیره وه، که ژوره که پر ده بی له بونی جگه ره و کۆنیا که تیکه له یه کدی بوون، ده خه وتین یان له راستیدا شه ده خه وت به ته نها، منیش بیرده که مه وه (من زۆر بیرده که مه وه و خه مبارم نازام بۆ. "

هه زم ده کرد ته ماشای ده م و چاوی باولا بکه م له کاتی خه ودا، زۆر به ی کات هه ناسه ی ری و پیک، ده م و چاوی نه رم و دلنیا، ده ماره کانی ملی به جو ریکی نه رم و جوان ده رده که ون و ون ده بن. سنگی به رزی وه که سه رده میکی هه میشه یی کۆتایی نه هاتوو، که خه بهری ده بیته وه ده کی شتی به روومه تدا یان گاز له قۆلم ده گری. وه که بلپیت که من به مجۆره ته ماشای ده که م خه یانه تی لی ده که م.
باولا ئاوه ابو بۆ من.

دوای شه وهی میرا تووره بوو... من و باولا.. چوار رۆژ هه موو شه وی یه کترمان ده بینی. له و چوار رۆژ ده دا بوو بووم به گیانه وه ریکی ماندوو، نه مده توانی دهستم به رزبکه مه وه بۆ سه رم. له که لیدا زۆر خه وتم، خو اردمانه وه و خو اردمان، به لام له کاتیکی بی مانادا به پاوام گوت بۆ شه وهی بیوروو ژینم:

- نیمه بی نرخی باولا، قوتابی نین، ده بی ببین به گیانه وه ره و له ئاخورد
دامانن بۆ چاککردنی وه چه - تحسین النسل - تۆ پیشوازی له پیاوان ده که ی منیش
پیشوازی له ژنان ده که م!

- نایا لیم بیزاربووی؟ ده ته وی برۆم!
- مه بهستم شه نییه باولا.. به لام ده بی بگه ریینه وه ژیانیکی سروشتی وه که شه
خه لکه!

- که واته ده بی چی بکه یین؟

- ههفتهی جاری یه کتر ببینین... دووجار!

راوهستام تاكو بزاتم کاریگه‌ریی وشه‌کانم چۆن دهبن، كه بینیم لچ هه‌لده‌قورتینی
گوتم:

- تۆ ده‌زانی كه خویندن وام لی ده‌كا هه‌موو كاتم بۆ خویندن ته‌رخان بكه‌م...
تاكو له كاتی له‌باردا ته‌واوی بكه‌م!
- من ریی خویندنت لی ده‌گرم!

- مه‌به‌ستم ئه‌وه نه‌بوو باولا... به‌لام ده‌بی كاتی خۆمان رێك خه‌ین، ئه‌وه دوا‌یین
جار بۆ باولا سه‌رم لی بدا.. چیتر ژوو‌ره‌كه‌می نه‌دی، چه‌ند جاری بینیم، به‌لام له‌یانه
له چاپخانه و زۆرینه‌ی جاریش ئه‌و كیتیبانه‌ی راده‌وه‌شاند كه هه‌لیانی گرتبوو. به
شیوازیکێ گالته‌چارپانه پیم ده‌لی ته‌گه‌ر داوام لی بکردایه ئه‌و شه‌وه به‌یه‌كه‌وه‌ین:
- وریابه من خویندكارم و ناتوانم كاتی خۆم به‌ فیرۆبده‌م پاشان خویندنه‌كه‌ت ریی
ئه‌وه‌ت نادا بیر له ژنان و رابواردن بكه‌یته‌وه!

كۆتایی به‌ قسه‌کانی نه‌ده‌هیتنا. به‌لكو وه‌ك مامۆستایه‌ك ده‌رس بلیتته‌وه
ده‌یگوت:

- سبه‌ی گه‌وره‌ ده‌بی و خویندن ته‌واوده‌كه‌ی پاشان ژن دینی و منداڵت ده‌بی...
به‌لام ئیستا... نابێ كاتی خۆت له‌گه‌ڵ ژناندا به‌فیرۆبده‌ی. ته‌گه‌ر وابكه‌ی خویندن و
ژن و منداڵت له‌ کیس ده‌چی.

باولام باش ده‌ناسی. بۆیه له وشه‌کانی تووره‌نه‌بووم و زۆریشم لی نه‌کرد، ته‌گه‌ر
واشم بکردایه هه‌ر نه‌ده‌گۆرا. ئه‌م جووره ژنانه به‌و شانازیانه‌ی كه هه‌یانه ده‌گاته
را‌ده‌ی عینادی و توندپه‌وی، له‌وه زیاتری لی چاوه‌پوان ناکرێ.

دوا‌ی ئه‌وه به‌یناوبه‌ین له شوپنه گشتییه‌کاندا یه‌كترمان ده‌دیت. ته‌نانه‌ت كه له
گۆشه‌یه‌كدا له گه‌رانه‌وه‌ماندا كه ده‌مگه‌یانده‌وه به‌شی ناوخۆ ماچیکم ده‌کرد هه‌یچ
كاردانه‌وه‌ی نه‌بوو بۆ سنگم بۆ وشه‌کانم، بۆ ده‌ستم كه ده‌ستی به‌ پڕی و شوپنیکێ
تایبه‌ت ده‌گوشی.

پێكه‌نینه‌كه‌ی منی ده‌ورووژاند، به‌لام بوا‌ری نه‌ده‌دام، كه بیگێرمه‌وه، ئه‌وه
رویشته... رابردووبوو.. ئه‌و رابردووه‌ی كۆتایی هات.. ده‌یگوت:

- خویندنه کت ته و او بکه .. دواى شه وه کاتیکى زورمان به دهسته وه به بؤ راباردن!

- نهى ئیستا .؟

- ئیستا وهك عاشقه بچكوله كان ده كهین: ماچیکى به په له، دهست به یه كدیدا هیئان... بهس نییه؟

- نهى بؤ بازار چى ده ئییت؟

- من هزم له بازار نییه .. یه کیکى دى هزی لى ده كا!

- ئایا ده توائین شتى بکهین باولا .. بؤ شه وى له عهزاب رزگارمان بى؟

- پیم گوتى ... دواى شه وى خویندنه کت ته و او ده کیت!

له گهل باولا هیچم پى نه کرا، له روومدا وهستا، بوو به مندالیكى گه وره، به پرا ديه كه كه چیتز رفتهارى نه ده کرد بؤ شه وى من بوروژینى، ههسته كامم بیزو دینى، لیم گه پرا ورده و رده سارد بوومه وه، تا وای لیهات دؤستایه تییه که مان بوو به براده رایه تییه کى بى هوده، که له دهروونى مرؤفدا خه م دهرووژینى بؤ رابوردو یه كه که ناگه ریتته وه.

دواى شه وى دوو ههفته تپه پى و بو ما و ديه کى کورت نه بى نه مدیت، به میرام گوت و خه ریکى خوار د نه وى شه رابیکش بووم، که دایکى له گونده که هه موو سالى ئاماده ی ده کرد!

- ده رؤژ .. ده رؤژ ناتینم و به مجوره ده گؤریت؟

- تۆ گؤراویت .. ئیستا .. له خۆم ده پرسم .. به شه و و به رؤژ چى روویدا وه؟

زۆر له خۆم پرسى و تا ئیستاش نه متوانیوه بگه مه هیچ وه لامیك ... زۆرم لا سهیره .. وهك بلیت. چیتز منت ناوى!

- میرا .. تۆ زۆر به هه له داچوویت .. رهنگه ماندوویم، له لای منه وه هیچ رووینه داوه!

- نهى له لای منه وه هیچ روویدا وه؟ ئایا شتى له مندا گؤراوه؟

- وهك جارن نه ماوین میرا، شتى له ئیمه دا، له هه ردوو کماندا گؤراوه، رهنگه تۆ زیاتر گؤراویت.

- چى ده لى بیللى .. من خۆم ده ناسم و پیت ده لیم به راشکاوى من نه گؤراوم.

- ئەى چى لە مندا گۆراوه .. بىلى!
- نازاڭم بەلام خۆ دەبىنى پەيوەندىيە كەمان وەك جاران نەماو!
- كە دوا وشەكانى دەگوت داىكى هاتە ژورەو، داىكى وەك گشت داىكان وابوو (تەمەن شەش سالان بوو كە داىكم مرد، برىا نەمردايە) .. دەموچاويكى هيمن نزيك لە رەزابوونەو، جوجۆلى لەسەر خۆ و دلنيا و نارەزووش كە هەموو شتى ريك و باش بى.
- كە وشەكانى ميراي بينى توورە و دەموچاوى سوورەلگەپراو. تۆزى وەستا، پاشان بۆ لاي جىگاگەو تەكو ريكى بخا.
- ماوہيەك بىدەنگى بالى كيشا بەسەرماندا، هيچ شتى نەيدەپرى جگە لە ليدانى داىكەكە، كە سەرىنەكانى دەتەكاند و ريكى دەخستەو. سەيرى كردىن و زەردەخەنەيەك گرتى، پاشان پرسى.
- شەرابەكەت بە دل بوو؟ پەرداخىكى دىكەت بۆ بىنم!
- بوتلىكم دەوى... بوتلى لەگەل خۆم دەيبەم.
- بوتلىكى گەورەم بۆت هەلگرتو، دەلىنى چى ئىستا پەرداخىكى دىكەت بۆ تىكەم.
- ئەگەر تۆ يان ميرا لەگەلم بخۆنەو .. بەتەنيا نە..
- بە هەمان شلەژانەو و چاوەكانى تەماشاي دوو دەستە عەسەيبىيەكەى دەکرد، كە بەرگەى بى مانا دەجوولانەو. ميرا بە توندى گوتى.
- نامەوى ناتوانم بخۆمەو.
- داىكى بەسۆزى داىكانەو پىيى گوت، ئەو داىكانەى دەيانەوى بەرگەى هەموو شتى بگرن بۆ ئەو، بارسووكى بۆ ئەوانەى دىكە بەينەدى.
- من لەگەلت دەخۆمەو .. بەلام پىم بللى چىتان لەبەيندايە؟
- وەك گىلك پىكەنم، نازاڭم بللىم چى، سەرم لەقاندو ئامازەم بۆ ميرا كرد، ميرا بى دەنگ بوو بزافى دەستى نەگۆرا و چاويشى هەلنەپرى. پرسىارى لى كرد.
- ميرا تۆ بللى... چى روويدا لە نيوانتانا ؟
- هيچ داىكە .. هيچ.

لهو ساته دا ههستم كرد هه موو جيهانم داده ته پي، جاران ميرا ته گهر شتي
 روويدا بابه و مابه ي ناخوشي بابه، هه لدهستا و دهستي ده كرده ملم بو شه وه ي
 بيهه لميني بو دا يكي، كه په يوه نديي نيوانمان نه سارد شه بي و نه تيك ته چي.. به لام
 نيستا هه رسيكمان هه ست ده كه ين، كه هه موو شتي كوتايي هات، دارزا. ميرا گوتي
 نادا و هه ندي جاريش تووره يه چونكه ناتواني شه وه ي ده يه وي پيمي بلي ناتواني
 به يه كجار بيلي دا يكي شي سه ري لي شيواوه و چاوديري كوتاييه كه ده كاو ناشتواني
 هيچ بكا، منيش ون و ماندوو ده مه وي و نامه وي له هه مان كاتدا!

هه ست كردن به كوتايي له بابه كي ناوخو ده چي له خوين ددها، ريره وه كه ي
 ده گوري، رايده گري پاشان به توندي پالي پيوه ده ني، هم هه ست هه به وه نده ي مرؤف
 هه ست يي ده كا ناتواني هيچ شتي بكا بو شه وه ي ربي لي بگري، به ميرا م گوت و
 دا يكي شي له نيوانماندا دانيشتوو:

- ده بي داني پيدا بنين ميرا.. دا يكت كه سيكي غه ريب نيهه و
 په يوه ندييه كه مان ده زاني.

- ته ماشاي كردم به "تهدى" وه وه كه له هيچ شتي نه ترسي. دا يكه شي
 په رداخيكي به ده ستيكي له رزيو هه لگرتوو و ته ماشاي مني ده كرد، وشه كاني
 منيش بارودوخه كه ي ئالوتزتر كرد.. ته گه رنا بو شه وشه زلانه م هه لباژارد؟ هم سه ره تا
 تونده؟

په رداخه كه م هه لگرت تا ئاستي چاوم و گوتم.

- له يادي روژاني رابروودا!

ميرا هه ستاو ده كولا، من ههستم كرد هه رچيمان له نيواندا هه بوو كوتايي هات،
 لچي هه لثورتانده وه مندالنيك ته ماشاي كردم، بينيم دم و چاوي گرژبوو و
 ده ماره كاني لاملي هه لاوسان، كه دلتيابوو شه وه ي شه ده يويست ده ريبيري من بينيم،
 بي شه وه ي يه وشه بلي زوروه كه ي جي هيشت.

له گه ل دا يكه كه مامه وه.. هه ردوو كمان بي دهنگ بووين. په رداخه كانمان خوارده وه
 به خه ميكي نادياره وه (**حزن غامض**) پيش شه وه ي ماله كه جي بهي لم، دا يكه كه
 پيي گوتم:

- توورپیی هه موو شتی تیک ددها.. داوای لی بووردن ده کهم، که ناچارم کردن له کهش و هه وایه کی توورپه دا قسه بکهن.

پاشان به شیوازیکی پر له سۆز وهک داوای لی بووردن بکا گوتی: نابیی بگۆرپی هه میشه وه ره، میرا که هیورده بیته وه دس ده کا به گریان و په شیمان ده بیته وه، به مجۆره ده بنه وه به براده ره که ی جارن و زیاتریش.

هه موو شتی له نیواناندا کۆتایی نه هات، به جۆریک له جۆره کانی وهک براده ر ماینه وه، راسته وهک جارن نه بووین، به لām له پرده دارینه ی خه لک هه لده گری به نیوا به یین بچنه لای یه کدی هه رماوه. چهنه جار ی هاته ژووره کهم و چهنه جار ی رۆیشتمه مالیان، ژماره یه کی زۆری په رداخه شه رابمان خوارده وه، به یه که وه نووستین.. به لām میرا که متر چه زی له قسه کردن ده کرد ده رباره ی شته کان وهک جارن وامان ده کرد، به لکو هه ویشی ددها به ته نیا نه بین براده ری یان دوانی بانگ ده کرد و داوای ده کرد بچینه مالیان، نهک ژووره که ی من.. بیرو بۆچوونی تایه تی ده رده برپی، که ده کری بی ماندوو بوون لپی تی بگهی.. قسه کردنیشی سه باره ت به ماندوو بوون و هه لی ژن هیئان، له م ماوه یه دا زۆر دووباره بووه وه. قسه کانی له باره ی میلان به دهنگی به رز بوون و په یه ونیدی خۆی له گه لی نه شارده وه، که له به رده م دایکی باس کرا.

جاریکیان په رداخه شه رابه که ی هه ر هه موو خوارده وه و چاوی به جۆریکی رووبه پروو بوونه ودا گرت، که لی بووه وه گوتی:

- تو میلان ناناسی؟

لیلیان... لیلیان کۆتایی هات

لیلیان منی دارزانده، خوینی شله قاندهم، تیکی دا، هه موو شتی بوو به وه ی نه بی، باولای به سه ته زمانی به دهنگه وه هاتوو، داوی چوار رۆژ بوو به پشیله یه کی هار، چیت منی به پیاو نه ده زانی له چاوی شه ودا من مندا و پیر بووم، مندا لیک گیل و پیریکی بی توانا، هیچ هیژیکی تیدانه ماوه بۆ دۆزینه وه ی ئافره ت و زانیی پیت و جوانی، چیت له به زه یی زیاتر لای شه شایانی هیچی دیکه نه بووم!

به لّام ميرا.. نه يتوانی پرياريکی به په له وهر بگری. بمینیتته وه و نه مینیتته وه، هه یه و نییه له هه مان کاتدا. یه کتری ده بینین ، به لّام دهستی پیکرد که به جوړیکی دیکه بیریکاته وه. چیتر باسی پر ژه کانی دواړوژی نه ده کرد، وازی له باس کردنی دیوانی شیعر هینا.. چوڼ چاپکړی و نه و تابلویانه من بیان کیشم.. ميرا چیتر له گه ل من به دهنگی هرز بیری نه ده کرده!

رادمیلاش!

سه یرترین ثافره ت که من دیتیم. له شار بوو به ژنیکی دیکه. زور جار یه کترمان دیت، به لّام هه همیشه ئیقان له ووی بووه. له دوا پیدا ده یویست دواى شه وى له خوځی دلنیا بوو تاراده ی له خوځیای بوون، که له ووی نه بی.. ئیقان به خه مبارییه وه ته ماشای ده کردم به زه یی به بیرو بوچوونه دروژنه کاغدا دهاته وه. به گویره ی شه ویش " رادمیلا " شه و ماویه کو تایی هات. چیا که نه ما: به سه وزی و به شه سته ره کانیه وه، به هه لپه پین و عه ره قه که یه وه، به هه لپه ناساییه که وه هر هه مورى بوون به به شیک له ابردوو، شه ئیستا ثافره تیکى ریک پو شه، له سه رخویه له گه ل پیاوان له باره ی ئیقان نه بی قسه ناکا، سلاو زور به ناگاوه وه لامده داته وه شه گهر ته نیایی و ریگه ش نادا کهس لی نیک بیته وه!

جار نیکیان که هه ردوو کمان به ته نیشته یه که وه له ناو پاسیکی قهره بالغ وه ستابووین پیم گوت :

زور زوو له بیرت کرد رادمیلا.. وام ده زانی په یوه ندی ئیمه له شاخ دهستی پیکرد. واشم هه ست ده کرد که شار ته نها دالده ی ئیمه یه.. چی بو؟

- ده بی شه به په له له بیریکه یین!

- له به ئیقان؟

- شه گهر ده ته ووی وه ک برادر بمینینه وه ده بی ری ز له ئیقان بگری. ئیقان بووه

به گشت جیهانی من.

- شه ی من.. بووم به چی به گویره ی تو؟

- برادر..

پاشان... زوو گوتی:

- برادری من و ئیقان!

- به تهنیا ناتوانین یه کتر ببینین ؟
- تو دزانی ئەمه قهت نابێ!
- تا ئەم رادهیه ؟
- به ئێ... هاوینی داهاوو شوی پێ دەکەم، له وانه شه بچینه هه مان شوین!
- تو دلرەقی رادمیلا، ئەگەر دلرەق نەبوویتایه شتیکی دیکه دەبوویت.
- هه ئێ سوورانه وهی پاسه کهم کربه مه هانه بۆ شه وهی خۆم بدهم به سه ر سنگیدا، شه ویش دوور که و ته وه و رووی سوور هه لگه را و ئەمجاره مه و دایکی له نیوانماندا هه شته وه بۆ شه وهی نه توانم دهستی بۆ بهم.
- مرۆڤ چیه ؟

له خۆبایی بووم وردوخاش بوو له بهردهم له خۆبایی بوونی ئیقان.. له بهر پروا به خۆبونه کهی.. زۆر پاشه کشه م کرد.. له کاتی کهدا شه و له سه رخۆ هه نگاوی بۆ پێشه وه دنا... ئیستاش.. بیر له ژن هه ئان ده کاته وه.. له کویش.. له هه مان شوین که لێی را ده کرد بۆ شه وهی هه یج بوارێک بۆ من نه هه یلێته وه وشه یه که به رادمیلا بلێم!

که پاسه که وه ستا دابه زین. بۆ دواین جار هه و ئم داو گوتم:

- رادمیلا... کهی ده تبین؟ ده مه وی تهنیا، ئیقانیش شه و هه موو ته مه نته له گه لدا ده به یته سه ر.

- پێکه نینیکی تووردهم له سه ر لێوه کانی بینێ، وه ک شه و شانیهی لاهۆش و ناخۆشیش بێ و خه ونیشی به و ته مه نه وه ده بینێ که له گه ل ئیقان به سه ری ده با.. وه لآمی نه دایه وه.. دهستی بۆ درێژکردم و گوته:

- ئیقان ئیستا چاره پریم ده کا:

ئیقان له وی بوو، له کۆتایی وێستگه که چاره پرپی ده کرد. ته ماشای کردین و پێکه نی، که بینیم زۆر شه رمه زار بووم، به ره و رووی چووم مه به ستم شه وه بوو داوای لیبوردنی لێ بکه م، چهند وشه یه که بلێم، به لآم ته ماشام کرد پێشم که وت به شیوازیک که نزیک بوو له رووبه پروو بونه وه و به هه مان شیوه که بۆ یه که مجار (تهدی) ی کردم، له شه وه سه یره که دا، گوته:

- دلنیام دۆراندت. ئەگەر هه زت کرد جارێکی دیکه گره و بکهی و له سه ر هه ر شتی، من نامادهم.

توند دهستی گوشیم و به گهرمی پیشوازیی لی کردم، رادمیلاش له نیوانغاندا
راوهستابوو، له خوږبایی، ههستی بهوه دهکرد که ئافرهتیکه پیاوان ئیشتیهایی دهکهن!
چی روویدا لهم بارهوه؟

ئه گهر باوکه پیروژه کان قسه، به هه مان بریوای (یسوع المسیح) خوئی قسه بیان
دهکرد و دهیانگوت: گوناھ بو خوئی له ده ریای تاواندا نقوم بووه. ژنان، ژنانی
خه لکانی دیکه، له ری ده چوه کان، به ره لئایی، هه موو شتی، تیایدا هه لیه و نا کری
(یسوع الناصری) شه فاعه تی بو بکا؟ چۆن داوامان لیده کهن نه فسیکی تاوانبار
رزگار بکهین؟ چۆن ده تانه وی لیمان گوئی بگرین له دان بیانانی پیاویک که رۆحی پیس
بووه و قهت پاکیش نایته وه، ته نانهت له دۆزه خیش.

با باوکان چی ده لئین بیلین، شه وان شه و مافه بیان هه یه، ئیوه ش ده توان چیتان
ده وی بیلین. هه رچه نده ئیوه ش وه ک من له گوناھدا مه له ده کهن. شه وان هه ی له خه لک
خو ش ده بن، شه وانه پیروژن له ئاسمان، بروانا که م که سیشتان بیه وی پیروژی. جیاوازی
نیوانمان شه وه یه من دانی پیدا ده نیم به جوژی له جو ره کان بو لایه نیک، به لام ئیوه
شه وه نا کهن.

جاریکیان زیاد رۆیشتم. ویستم قسه یه ک بکه م، چووم بو که نیسه و هه ولم دا دانی
پیدا بنیم. به لام هه وله که م (یه که مجاره شه مه ده لیم) پیس بوو و پر بوو له تاوان.
جاریکیان شیوه ی لیلیانم به دواوه بوو، شه وو رۆژ، بریارم دا بچم بو که نیسه.
هه ستم تیکچوو بوو و نه فده ت لیکراو بوو. موویکی گه وره م کری و دامگیرساند
پاشان له سه رخۆ وه ک پشیله چوومه پیشه وه و له لای (المزیح) وه دامنا، دوا ی شه وه
چوومه شه و ژوو ره نزمه بچوو که و بریارم دا (اعتراف) بکه م.

په رژینه که له نیوانمان بوو، هه ستم به هه ناسه قورسه کانی کرد شوئینه که ی
پرکردوو، بی شه وه ی به باشی بیینم، وای بو چووم که قه له و بی و تاوان له سنگیدا
ئه سووتی، وه ک سووتانی ناگری داخ له دلان له خه رمانی هه ژاران. پیم گوت:

- باوکه لیم ببوو ره. من پیاویکی تاوانبارم، تاوان ئازارم ددها و ده یه وی تۆبه
بکا!

گویم له ده نگه قورسه که ی بوو به دلنیا بیه وه ده یگووت

- "يسوع المخلص" كورپى خوا، له هه موو تاوانه كانت خوښ ده بى. منيش گوتم:
- به لآم تاوانه كانم زوره به راده يه كه "يسوع المخلص" ليم نابورئ!
- به شيوازيكى توند وه لامى دامه وه:
- دانى پيائى كورم و "يسوع" له هه موو شتى ده بورئ!
- هزم له ژنيكى ميږددار كرووه. تا ئيستاش خوښم ده وئ و ناشتوانم بؤ يه ك ساتيش دهس له خوښه ويستيبه كه ي هه لگرم، چي بكه م؟
- دهنگى په شو كابوو، كه پرسى:
- له كه ييكه وه خوښتده وئ ؟
- له وه تى له دايك بووم.
- ميږدى هه يه ؟
- به لئ... به لئ باوكه.
- به شيوازيكى توند گوتى:
- به لآم بوچى كورم؟ تايا گويت لئ نه بوو "يسوع المخلص" چيى گوت، كه ربي نه ددها ته ماشاى ژنى خه لكى بكه يت.
- به لآم من ئيشتته يهام نه كرووه باوكه و بپريشم قهت له شتى پيس نه كرووه ته وه.
- نه ي خوښه ويستى ؟
- خوښه ويستى به پاكژى و دده م وئ به پاكژى يمئمه وه.
- ناكړئ كورم. ته ماشا كړدنى ژنانى خه لكى ديكه تاوانه، جگه له خوښه ويستيش.
- به لآم ناتوانم نه ي باوكى پيرؤز، (يسوع المسيح) ماناى نازارى مرؤف تيده گات.
- (يسوع المخلص) چي ده توانئ بكا بؤ پياوئ نه يه وئ واز له تاوان به يئئ.
- چ گونا هيكه من نه م ژنم خوښ بوئ، نه ي باوكى پيرؤز؟
- گونا ه گونا هه. ته نها بپركردنه وه له ژنيكى ديكه، ژنيكى به ميږد. نه وه كه وتيته گونا ه وه، ده بئ هه رچي ده توانى بيكه ي بؤ نه وه ي روحت رزگار بكه ي.

وہ لآم دایہ وہو بہ لآم کۆتایی وشہ کام در یژدہ کردوہ تا کو بیورووژینم:

- دہبی چی بکہم... ئەی باو کہ مەزنی پیروژ.

- بەبی تاقەتی و بەدەنگینکی بیزارو توورە گوئی.

- واز لە خۆشەویستی ئەو ژنە بەینە.

- بەهەمان شیوەی بی ژیزییەو، گوتم:

- ئەگەر نەمکرد.

- دەمینیتەوہ و لە تاواندا نقوم دەبی. سزای تاوانە کەت لە خواو لە وێژدان

وہردەگری.

- بە لآم من تاوانم نە کردوہ ئەی باوکی پیروژ.

- تۆ تاوانباری کوړم. بە لآم هەست بە تاوانە کەت ناکەیت!

- پیت دەئیم من تاوانم نە کردوہ و ناشمەوی واز لە خۆشەویستی بەینم.

- کەواتە روحت کەوتە ناو تاوانی بکوژ، هیچم پی ناکری بۆت.

- هاوارم کرد، دەمویست فشاری بچمە سەر شتیئک بکا.

- دہبی شتیئک بکہی ئەی باوکی پیروژ.. دہبی شتی بکہی!

- تۆ دہبی شتی بکہی.. واز لە خۆشەویستی ئەو ژنە بەینە.

- بە لآم ناتوانم. هاتووم خۆشەویستە کەم. پیروژ - تبارک - کە!

- دلت بدە بە "یسوع المسیح" ئەو رزگارت دەکا.

- خۆشەویستیە کەم پیروژ دەکە؟

- روحت رزگاردەکا.

- بە خۆشەویستی؟

- بەوہی واز لەم ژنە بەین.

- بە لآم نامەوی واز بیتم ئەی باوکی پیروژ.

- کەواتە دەرگاکانی ئاسمان لە رووتا داخراون و "یسوع روحت رزگارناکا"

- ئاسمانم ناوی و "یسوع المسیح" یشم ناوی!

- تۆ لاتدا کوړم، نابی بەمجۆرە قسە بکہی.

- ئەی تۆ چی لەبارە ی خۆشەویستی دەزانی ئەی باوکی پیروژ؟ دەتوانی چی

بە مروۆ بەدی تاکو لە عەزابدا نەژین؟

- تۆ توورپەي كوپم ، دلېشت پره له گوناھ.
- توورپە نېم، بەلام من هاتم بۆ ئەو دەي خۆشەويستەكەم پېرۆز كەي.
- من تاوان پېرۆز ناكەم.
- ئەي چي پېرۆز دەكەي؟
- رۆحي پاكژ، رۆزي مەرۆف كە باوھش بە "يسوع المسيح" دا دەكا تاكو رۆحي پاك بېتتەو و له تاوان رزگاري بېي.
- پېم گوتي من خۆشەويستي ئەم ژنە بە گوناھ نازام.
- تۆ هەلەي و دەبي تۆبە بكەي.
- هەلەنېم و تۆبەش ناكەم!
- بېرۆ كوپم. دەبي رۆحت لە عەزاب دا بېت و لە عەزابدا بجنكيت. دەبيني دەرگا كاني ئاسمان لە رووتدا داخراون و كەس رزگارت ناك.
- گوئ بگره ئەي باوكي پېرۆز. . يان خۆشەويستيبەكەم بۆ ئەم ژنە پېرۆزكەي يان كفر بە كەنيسە و "يسوع المسيح" یش دەكەم.
- تۆ كافر و گوناھكاري.
- من لە "يسوع المخلص" ئازارم زياتره ئەي باوكە. . هەموو رۆزي دەمەرم، هەموو ساتي لە خاچ دەدرېم، ئازار ئەچېژم، پېم بلئ چي بكەم.
- كەنيسە بۆ من چيي پي دەكري.
- بېرۆ كەنيسە پېشوازي لەوانە ناك، كە شانازيي بە گوناھەو بەكەن.
- ئەپرۆم ئەي باوكە. بەلام لېشتان خۆش نام. ئيئو ئەي باوكانە، پېرۆزي نازانن چييە، "يسوع المسيح" ناسن، تەنھا ورگي خۆتان دەناسن و تاتەپلي سەرتان لە گوناھدا نوقمن.
- ئەگەر "مەسيح" بامايە هەموو باوكانم لە خاچ دەدا و دەمخنكاندن. رۆزي دي وابكەم، دلئيبا بە دەكەم!
- لە هەموو ئەو دەي بە باوكي پېرۆزم گوت، گالئەم دەكرد، دەمزاني روحم تاوان نازاني (تا ئيستاش هەر نايزاني) جا ئەگەر پەيوەنديم لەگەل ژناندا هەبي، ئەمە پەيوەندي بە كەنيسەو نيبە. ژنان بۆ خۆيان لەم پەيوەنديە رازين. . كەنيسە بۆي نيبە بېتە نيوان ئەو ژنەو پياوانەي يەكتريان خۆش دەوي و بەيەكيشەو دەخەون.

ته ماشای "المذبح" م کرد، که چوومه دهره وه هیشتا "العذراء" منداله بچوو که کهی هه لگرتبوو و به بیزارییسه وه ده پروانی، مؤمه کانیش له بهر بایه سارده که دا ئه ملاو ئه ولایان ده کرد له گه له بۆنی بخورو وینهی باو که پیروژه کان. پیاده به ته مه نه کان و پیره ژنه کان و هندی کچی بچووک.. ته نها زینده وه ری بوون، که له وی بوون!

* * *

لیلان و شار وایان لیم کرد بهو جوژه رهفتار بکه م بهرانبهر ژنان و بهرانبهر که نیسه ش، که گه پرایه وه شار به ری و شوینیکی تازه هه ل سوکه وتم ده کرد. لیلان بۆ من زیاتر له راستییه ک بوو، لیلان و ئه و چاوانه ی پر ن له لیبوردن و خو شی و ئازارو په شیمانی.

له به یانی زووه وه ئه و گۆرانییه ده س پی ده کا که کۆتایی نییه: لیلان.. کوا لیلان.

جاریکیان له رادمیلام پرسی، ئیقان گوپی گرتبوو و سه ری ده له قاند:

- رادمیلا ژنیکی جوانت له بیره، که دوو مندالی هه بوو، له گه لمان بوو له شاخ؟

- جوان و دوو مندال؟

- جوان و دوو مندال!

- ئه ی جگه له جوانی و مندال؟

- دوو چاوی سه وز، لوتیکی بچووک، یۆنانی، ناوچه وانی نه زۆر پان و نه زۆر

ته سک، له نهرمییه وه نزیکت بوو، کورته بالانه بوو، به لام له ژنه بالابه رزه کانیش ناکا!

- ده ته وی جینیۆبه یه کی بده ی یان به شدار له پیش پرکیی وشه یه کتر پره کاند

بکه ی؟

- گالته ناکه م، به لام نازانم چۆن وه سفی بکه م بۆت.

- شیوه ی به گشتی چۆن بوو؟ له کو ی داده نیشته؟ جله کانی ئایا جله کانیته

له بیره؟

- پیم گوتی چاوم له و جوانتری نه دیوه!

- ژنیکی وا جوانان له گه له نه بوو!

- زۆر جوان، لەسەر رووی زەوی جوانی دیکەى وانییە، ئیقان بە گالته جارپیە کەوہ گوتی:
- چیرۆکی ئەم ژنە زۆر جوانە چییە؟
- تۆش ئیقان لەوانە یە ئەوت دیبى و شاگەشکە بووی،
- رادمیلام بەسەر، کەسەم نەدیوہ، ناشەوئى لەو جوانتر بیینم.
- رادمیلام دووبارە لیتی پرسیمەوہ، کاتئى ہەستى کرد قسە کانم بە خۆرایى نەبوو.
- گوتی:
- زۆربەى ئەو ژنانەى لەگەلمان بوون لە شاخ دینەوہ بیرم ئەگەر ہەول بەدەى بۆمى وەسف بکەى دیتەوہ بیرم!
- مێردەکەى قەلەوہ. بالامى بەرزە، زۆرتر لە مێزى ژمارە سئى دادەنیشتن نزیك بالکۆنە کە .. دیتەوہ بیرت؟
- چى لەبەردە کرد پیم بلئى توخوا؟
- کراسى لەبەردە کرد وە کە ہەموو ژئى. جارئیکیان بینیم (مایئى) یە کى زەردى لەبەردابوو!
- رەنگى کراسە کەى؟ پیتاوە کانى؟ جانتاکانى؟
- ژنە کەم لەبیرە. چیتەم لەبیر نییە.
- ئەى چۆن دەتەوئى من بیناسم؟
- چونکە زۆر جوان بوو، کە سیش ناتوانئى لەبیر خۆى بیاتەوہ!
- رادمیلام ئاورى لە ئیقان داہوہ و لئى ی پرسى:
- خۆشەوێستە کەم تۆ بینیت؟ ئەو ژنەت لەبیرە؟
- وپننە ... خەون .. چۆن لەبیرم بسئى کە من دە رۆژە لە تۆ زیاتر کەسەم نەدیوہ ... بەلام ئەگەر ئەوہندە جوان بووبئى وە کە باس دەکا دەبئى دیبیتم!
- لە پر ئیقان لیتی پرسیم بە ہەمان شیواز، کە قەت نەیکۆرپیوو.
- ئەى ئەم ژنە؟
- دەگەرئیم بەدوايا!
- چیت لیتی دەوئى؟

- ئەگەر وشە خەتەرکە بەکاربەیتنم، لەوانەییە هەلە بکەم، بەلام حەزم لێیەتی!

- خۆشت ویست، ئیستاش دەتەوی ژیانی وێران بکە؟

- ئیقان.. بۆ خاتری ئاسمان واز لە گالتە بێنە. تۆ سووکایەتی بە سۆز دەکە. دانی پیدانانی، بەتایبەتی ئەگەر سۆزی کەسیکی دیکە غەیری خۆت بێت. بەلام ئەگەر هی خۆت بێت. شیت بوونت بۆ رادمیلا، کامە گالتە جاری کام قسە لەبارە ی ئەو مەسەلەییە.. بیزارت دەکا. لیم گەری. با هەموو شتی نەلیم!

- جا دەتەوی بلێی چی؟

- هیچ.. هیچ.. هەلەم کرد و پرسیارم لە رادمیلا کرد!

- ئایا ناوێت زانی؟ قسەت لەگەڵ کرد؟ چیتان لە بەینیدا هەیە؟

رادمیلا ئەم پرسیارانە ی زۆر بە سۆزو خۆشەویستییه وە لیکردم، کە من لەو چەند مانگە ی بەیە کەووە بووین لە شاخ شتی وام لێ نەدیوو تا ئیستا. بۆ ئەو ی کۆتایی بە قسەکان بێنن گوتم:

لە راستیدا ویستم یادە وەرتیا تاقی بکەمەو، هیچ. نە خۆشەویستی و نە گەران. ئەو ی هەیە ویستم بزائم مرۆف تاج رادەیک شتی لەبیر دەمی. ئایا هەمان کاریگەر لە یادە وەریدا جی دەهێتی!

رادمیلا بروای بە قسە کانم نەکرد، ئیقان لەگەڵ برادەرێکدا قسە ی دەکرد، کورسییەکی بەرە و پشته وە نوشتان دبوو وە و قسە ی لەگەڵدا دەکرد.

لەو ساو هەبارەت بە لیلیان لەگەڵ کەسدا قسەم نەکرد!

پیش ئەوسا، دوای ئەوساش، زۆر بیرم لە لیلیان دەکرده وە. بە دوایدا گەپام، خەنم دەدیت بەیە کەو دەوین.. بەیە کەو مەلە دەکەین.. پاشان خەنم دیت لە دەریاچە کە ون بووین، لەسەر شاخ هەروەها خەنم دیت کە بەیە کەوین لە شوێنی تاریکدا و لە ژێر باراندا. خەنم دیت ئیمە لە ژێر زەمینیک ی فینکدا، شەراب و ماسی بچوو کمان پیشکەش دەکا. لیلیان سەری دەخستە سەرشانم و پێدەکەنی.. جاریکیان بینیم گریا باو هشی پێدا کردم و هەستم کرد ئیسقانه کانم وردو خاش بوون. وام لێهات نەمدەتوانی شەوی تێپەری و نەیینم.

بەلام رۆیشتن بۆ کەنیسە دوا گالتە جاری بوو، کە مرۆف بیریان لێ بکاتەو!

له شارى گه وره دا، كه سه دان منداڤ رۆژانه له دايك ده بن رۆژانهش سه دان كهس ده من. له شارى گه وره دا خه لك زۆرن راده كهن، پيڊه كهن، له چايخانه كان و چيشخانه و باره كاندا داده نيشن. به خه مه وه قسه ده كهن. به خۆشى ده چنه هه موو شوپنه كان. بيرده كهنه وه. خه ون ده بينن. خۆشه ويستى ده كهن ژن ده هيئن و شووه كهن. هه ره ها حاله تى خۆ كوژى و شپتى له شاره گه ره كاندا زۆره.

له وه تى پيڤم خسته وه شار ليليان بو وه ته خوليام. گه ره له شاخ له وه دوور تر بى مرۆڤ ده ستى بۆ به رى يان سه يرى چاوه كانى بكا، ئه وا شارى گه وره هه موو شتى ده شارپته وه و هه ورپكه به هه له داچوان و سووكايه تى پى كراوان ده شارپته وه، له وان هه بيزارى و ايان لى بكا خۆيان له په رداخپكدا يان ماچپكدا يان ده ست له گرتيپكدا له بير چى. ئه مه ئه وه بوو كه بيرم لى ده كرده وه. ئه مه ئه وه بوو كه هه ولم بۆ ده دا له و شاره نه فره تيبه دا.

كه پيڤم نايه سه ره شوسته ي ويستگه كه ئاواته كانم گه وره تر بوون، ئه و گولته سووره ي ميرا هه لى گرتبوو يه كه م مژده بوو. هه ناسه كانى ژووره كه دا زه رده خه نه يه كى ناسك بوو له خه ونه تازه كه مدا. ئه و شه پانه ش شه ره بى ده نگه كان كه له نيوان من و ميرا، پاشان من و پاوادا روويان دا هۆيه كانى له خوڤنمدا ده گه وزان وه گيانه وه رى به ندركوو. زۆر خه مم نه خوارد كه باولا رۆيشت، ميرا ش كه ده رۆيشت و ده هاته وه وه گه شتيار وابوو، كه زۆر رانا وه ستى له م ويستگه ونه دا.

ده بى ليليان له كوى بى؟

ده بى ديقه تى ده م و چاويده م، ده بى بييينم. گه رانه كه م زۆر ناخايينى. ليڤره ئه گه ره يه كترمان بينى هه ست به ترس ناكه ين، چونكه شاره گه وره كان دانيشتوانى ده پارپۆى و به رگرپيان لى ده كا به جوړتيكى زۆر باش، به لام له شاخ كه مرۆڤ ته نيا و گوشه گير ده بى ناتوانى هيچ بكا جگه له وه ي ترسه كه ي به م بيده نكيه داپۆشى، ديداره تۆ به كاره كانى چاوانى ميڤرد كه پره له هاوار له چاوى ژندا!

ده ستم كرد به دانشتين له چايخانه كان، خۆم به چايخانه يه كى تايبه ته وه نه به سته وه. چايخانه ي داها توه چايخانه ي ئه وه و ده بى بيت. ئه گه ره له چايخانه

دانه نیشته ده چیّ بوّ سینه ما. جا نه گهر له دوو کاتی جیاوازیشدا بیین باشتر وایه ماوه یسه ک دانیشتم، چاودیری تهوانه بکه م، که ده چنه ژوره وه و دینه دهره وه. به شکو له ناویاندا بی. لیلیان هزی له فیلمه. وای بوّ ده چم هه له ش نیم، نه گهر چوم بوّ سینه ما و نهو چوره شویتینیکی دیکه، نایا له گهل منداله کان ناگه پری له باخچه یه کدا؟ نایا ته ماشای په یکه ره کان ناکا له جاده کان؟

گه شتی تازه م له شار دهستی پیگرد، چیتز هه وه سی ژنام نه بوو مه گهر به قه د نه وهی یه کیکیان له لیلیان بکات. به م لیکیچونه ده مویست له لیلیان نزیک بیمه وه. ته ماشای ده م و چاوه کان ده که م که دلنیا بووم ته وسا ملی ری ده گرم و ده روم، بی نه وهی هیچ له دوا ی خوم به جی بیلم ناره زوو کام پیشان بدن!

ته م جاده یه ی نیستا پیایدا ده روم، لیلیان هه زار جاریه سه ریدا تیپه ریوه، که ی خوییه (ماوه یه که ناوی خوا ده لیمه وه.. به لام به بی هوش). ته م په یکه ره ی دووباره خراوه ته وه گوړه پانه گوره که ده بی لیلیان دیبیتی به لام خوییه ته مه که ی بووه؟ سینه ما.. کام سینه ما؟

که س بر و ده کا که لیلیان نه هات بوّ سینه ما؟ باخچه .. و چایخانه .. هه موو نهو شوینانه ی جی هه زاران که سی تیدا ده بیته وه، بر وانا که م لیلیان نه هات بی! هاتوه وه ستاوه .. دانیشتوه .. به لام که ی ته ی خوییه؟ ده مه وی بزنام که ی هاتوه، نایا ته نیا بووه؟ له گهل براده ری؟ له گهل میرده که ی؟

ته ی پاس و ترامه کان.. بوچی به کار دین؟ بوکی؟ لیلیان کامه هیل هیلی نه وه؟ ده یه م؟ بیست و هوت؟ تو؟ کی پی م ده لی؟

له شاخ ههستم به هه ناسه بوّ خوشه که ی ده کرد، ته ماشا کردنه که ی که شوشه که ی ده بری، رویشتنه که ی.. به لام لی ره ده مه وی ریگه یه ک بدوزمه وه بتوانم بگه مه لای.

هه موو روژی ته ماشای روژنامه م ده کرد و ده شزنام هه مان روژنامه به ژیر چاوی لیلیاندا تیده په پری. چه ندژماره یه که له و روژنامه یه لای میرده که ی دی. نه گهر روژانه ده یخوینیتته وه، چی ده خوینیتته وه؟ سیاست؟ هه واله کانی جیهان؟ هه واله کانی هونه رو ته لاق و خو کوشتن؟ کی یارمه تیم ددا تابتوانم بگه مه لیلیان؟

تەلەفزییۆن.. لە ھەمان شاردا تەماشای تەلەفزییۆن دەکەین، ھەمان رۆژنامە دەخوینینەو، زۆر جار ھەمان فیلم دەبینین، جادە سەرەکییەکان دەبێ لیلیان پیاواندا بپروا، ئەگەر ھەموو رۆژی نەبێ دوو رۆژ جاری، منیش ھەمان شت دەکەم لەو کەمتر لەو زیاتر بەلام دەپۆین.

کەمەکەمە شار بوو بە دوژمنم. خەونەکانم رەوینەو.. ئەو رەشمالە گەورەییە وامدەزانی شار ھەلیدەدا بۆئەوێ خەلک خۆر لیلیان نەدا بووبە چۆلەوانییەکی رەنگ زەرد، جادە قەلەبالغەکان، چۆلە، سینەما کە پیشوازیی لە خەلک دەکرد، ھەموو رۆژی ئیستا تەنھا ھۆلی سارد کە باو خێو تیایدا یاری دەکەن، چاپخانە، رۆژنامە، تەلەفزییۆن، ھەر چ شتی دیکە ی شار ھەبوو مانای نەما!

ئایا لیلیان تا ھەتا ھەتایە کۆتایی ھات؟ ناکرێ شار بێ بە بوونەوەرێکی بەرەحم یەك جار و پال بە لیلیانەو بنێ بەرەو جادەکە، بەرەو باخچە، بەرەو چاپخانە؟

ئە ی شار تۆ خەلک دەزیت پاشان دەیانکوژیت، خۆشەویستی دەخولقیینی کە گەورەبوو و بوو دۆزەخ نەبخنکینی، بێ رەھمانە لەت لەت دەکەیت.. ئە ی شار.. موسیقا دەزانی.. کتیب چاپ دەکە، تا کە مەزۆ لە شارستانیەکەت تێردەبێ. ویستی شتی بکا وە کتیب دەلی یان وە ک لەسەر شاشە دەبینرێ! گالتهت بەم زیندەوەرانە کرد، کە دەیانەوێ شتی لەوانە ی لە تۆو فیبری بوون لە دواتەوہ بیلینەوہ.

رۆژیکیان لە خۆرا وا ترامی یەکیک لەو یستگەکان وەستا و بە زووترین کات نەفەرەکانی سوار کردو رۆیشت، لەو ساتەدا لیلیانم بینی، رامکرد، خەریک بوو ترومبیلێک بکا بە ژیرەو، بەلام ھەموو شتی زۆر زوو کۆتایی ھات. ئایا لیلیان دەستمی بینی، کە بۆی بەرزم کردبوو وە؟ ئەو ترومبیلە ی بینی، کە لایدا لای راست بۆ ئەو ی من نەکا بە ژیرەو؟

بەپەلە چوومە ویستگە ی دوای ئەو جگە لە ژنیکی سەرخۆش، کە بە زۆر چاوی بۆ دەکرایەو و لیکاو بەسەردەم و چاویبەو دەچۆرا، کەسی دیکە ی لی نەبوو، ئە ی لیلیانی پیروژ؟ و پەرۆش چەند حەزم دەکرد لەو ساتەدا زووی قووتم بداو بکا بە زەرە ی بچوکی ناو ھەوادا ون بوو.

بۆچی ھەموو شتی کۆتایی ھات؟

بەلام لە ساتی خەمی بی کۆتایی، ساتی ئازار کە ھێرش دەبا وەك تۆفان، چاوی لیلیان دووبارە دەبریسکایەو و سەرەتای رییگای زانی، بەلام کامە رییگە بوو ئەوەی ئەو زانیی، ترامە کە؟ بەلام لە ھەمان ویستگەو کە لیلیانم تێدابیینی سی خەتی ترام دەروویی: ھەوت، دە، یازدە، کامە ھیل ھیلە کە ئەو ھوایە گیان، گرنگ نییە دەتوانم بیدۆزمەو، چاوەروانییە کە لە ویستگە سەرەکی بەسە بۆ ئەوەی چاوم بە لیلیان بکەوی، ئیشە کە زەھمەت نییە.

زۆر چاوەرپیم کرد.. ھەموو سەعاتەکانی رۆژ چاوەرپیم کرد ترامە کە دی و دەروا، ھەوت، دە، یازدە، ھەزاران کەس گەیشتن، ھەزاران کەس سواربوون و دوورکەوتنەو، لیلیان نایی، دەکرێ لە ویستگە پێش کۆتایی دابەزی؟ یان ئەوەی پێش ئەو؟ ئەو جارە نەچوو سەردانی دایکی؟ پوری؟ شیت دەم و چاوەرپی دەکەم، ھەموو ترامی بوو بە دۆژمن، ھەموو دەم و چاوەکانیش لای من رەزاگران و گائشە جاربوون!

چی بکەم؟

ھیلێ ترام گاسنی سەرەکی بوو، کە ئیسقانە کانی دەبرێ. بۆ ھەر کوی دەچووم سەرەتای ری و کۆتاییە کەم دەکرد و بە ھیلێ ترام. ئیشە کە قەت وانەبوو، لە ھەموو ویستگەکانەو سواربووم، بەشکو لەوی بی، لەو پارچە زەویە بی، لەوانە یە لەم ساتەدا دەچی بۆ شت کرین. یان لەگەڵ منداڵەکان دەچی تە باخچە کە. دیسانەو دەستم بە گەران کرد لە چایخانەکان، لە بەردەرگای سینیە ماکان، لە باخچەکان و دوو موچاوی لیلیان دیتە بەر دیدەم و ون دەبی و رادەکا.

رۆژێکیان لە قەدەری گائشە جار ببوورن، ئەگەر دەتوانن، دەمویست سواری پاص ب، لە ویستگە ھاوتەریبی ویستگە ترامە کە. ترامە کە راوەستا، لیلیان لەو بەرەو بوو، بە ھیمنیە کی خەمبارەو تە ماشای چادە کە دەکرد. پێش ئەوەی ئەو من ببینی. من ئەوم بینی، سەری بەرز کردەو وەك ھەستی بە شتی کرد بی.. کە سەری بەرز کردەو وەو منی بینی رەنگی زەرد ھەلگەرا، شلەژا، خەریک بوو ھاوار بکا، بەلام تەنھا بە دەستی ئاماژە کرد و دەستی راوەشان بە

جوړړيكي سهرير. ثايا بروا دهكهن من خهريك بوو شيت بم كه پاصه كه جوولا؟ شوينه كه م به زوو به جي هيشا، به لام دهبايه چاوهرپي ويستگه ي داهاتوو بكم. . كه دابهزيم با هه ليكردبوو، تراميش شوينه واري ديارنه بوو. هه موو شتي. . هه موو شتي به ته ووي كوتايي هات.

ثايا رابكم به دوايا؟ راوهستم تا ديتته وه؟ خوي ناسمان بو كوي چوو؟ زهره ييك هه وام دهوي، ثوميد بو ته وه ي نه مرم.

ثايا دهكري هه موو جاري ترامه كه ي بروا نه ميني؟ نه گهر بشميني جاده كه پان و ليكمان جيا ده كاته وه، پاشان نه و ثاميره دلره قه ده بزوي و هه ريه كه مان فرې ده داته لايه ك و ريگه يه ك و هه ليك م بو ناهي ليته وه بو ته وه ي وشه يه ك بليين، يه ك وشه!

چاوهرپي ترامي داهاتووم كرد، قاچم وه ك قاچي سوار راده وه شانند، ده مه وي ترامه كه زوي برې، بيسووتيني تاكو زوو بگا، له هه موو ويستگه يه ك كه پيدا تيده پهرين وه ك سوالكه ر ته ماشاي دم و چاوه كامم ده كرد، له دوا ويستگه دا سي پياوو منداليني لي بوون و كه سي ديكه نا، نه مه چ ترامي كه؟ ژماره (5) بوو.

ترامي ژماره (5) سهره تا كه ي له كوييه؟ كوتاييه كه له كوييه؟ ثايا ليليان له ماليك له سهر نه م هيله نيشته جييه؟ هه موو ناچه كه گهرام. . به ي گهرام. . ته ماشاي په نجره ي مالانم ده كرد، باخچه. . زور وه ستام به رانبر په يكه ري ده مه وي قسم بو بكا. به و ثوميده ي ته نها شتي بي كه شتي كم پي بلي يان بما بو لاي!

ليليان ده رناچي، زور ده رناچي، نه گهر نا هه ر ده مديت، ليليان له چايخانه دانانيشي، ناچي ته سي نه ما، چونكه نه گهر و ابوايه ده مديت. ته نانه ت پيويسي ته يه كاني ماليش به ته نيا ناكري، له وانه يه يه كي يارمه تي بدات له كريندا، له وانه شه بو ماوه يه كي زور شت بكرې، چونكه وانه بابي ده مديت.

نازانم بو بيرم له شانز كرده وه، وه موعجيزه نه و بيرزكه يه م بو هات، وه هيلكي تيشكدار، وام بو هات كه ده بينم له به رده مدا له سالوني دهره وه راوه ستاوه. به يه كه وه جگهره ده كي شين و ته ماشاي دم و چاوه كان ده كه ين بي شه. نه مده ويست وشه خو شيه كه م بو يه ك ساتيش بي، لي تي ك بدا، به سمه

ته ماشای بکهم، ته ماشای ئه و دوو چاوه گه شه بکهم، به سمه یهك جار بیینم و جیترم ناوی له وه زیاتر.

سه عات ههشت بلیتی شانۆم و کپری و له سوچی که وه وه ستام، نزیك ده رگای سه ره کی، وهك زۆر کەس وا ده کهن، چاوه پریم کرد، له ههشت تیپه پری و پر بوو له نازارو چاوه روانی، ههشت و دهقیقه یهك و دوو دهقیقه، ههشت، ده دهقیقه.. که گه یهشته ههشت و نیو کاتی هه لکردنی په رده ی دیار نه بوو. رهنگه که می دواکه وتی، ده توانم چاوه پری بکهم، هه مووان هاتن، ته نها ئه وه نه هات، چی دوا ی خست؟ ئایا نه خۆش کهوت؟ ئایا میرده که ی دوا کهوت، ئه م ئیواره یه ی تی کدا، که به درێژایی دوا ی نیوه رۆ خۆی بو ئاماده ده کا.

هه موو ئه وانیه ی چاوه پرییان ده کرد چوونه ژووره وه، ئه وانیه ی چاوه پرییان ده کرد پیاو بوون، زۆربه یان پیاو بوون، به لام چه ند ژنیکیشم بینی، پیاو و ژنه کان هاتن و هه مووان چوونه ژووره وه. لیلیان نه هات.. هه ر خۆم مامه وه.. ده کری منیش چاوه پری بکهم، هۆبه کانی هاتوچۆ، شته بچووکه چاوه روان نه کراوه کان، مندالان.. ئایا یه کی له مندالنه کانی نه خۆش کهوت و نه یه شت بیته؟

که سه عات بوو به هه شت و چل و پینج دهقیقه چوومه ژووره وه، له سالۆنه ده ره کییه که دا تا کوتایی فه سلێ یه که م چاوه پریم کرد. شانۆگه رییه به هه رسی فه سلنه که یه وه کوتایی هات بی ئه وه ی من ناگام لی ی بی.. گه رده نی لیلیانم نازاد کرد. ده بی شتی دوا ی خستی.. ده نا هه ر ده هات.

دوا ی هه فته یهك جار یکی دی چوومه وه بو شانۆ، مه به ستم بوو رۆژی شه مه بیته، چونکه زۆر کەس رۆیشتنیان بو شانۆ ده که نه بو نه یهك بو کوتایی هیان له هه فته یهك، که پر بوو له ماندوو بوون و چاوه روانی.. ده بی لیلیان به درێژایی ئه م هه فته یه زۆر ماندوو بوو بیته: مندال، میرد، مال، شتی بچووک که له ژماردن نای.. هه موو شتی ژن ماندوو ده کا.. رۆژی شه مه ش رۆژی که وتنی ماندوو بوونه.. رۆژی خواو عاشقه کان!

بلیتیکم له بازاری ره ش کپری. ته ماشای ته خته ی پر و پاگه نده که م نه کرد تا کو ناوی شانۆگه رییه که یان ناوی ئه کته ره کان بزاتم، مادام لیلیان دیت شانۆگه رییه که زۆر باشه، نا کپری، شانۆگه رییه کی ئاسایی بیته.. هه موو شتی جوان ده بی، لیلیان

له ناوهندیی هۆلّه که له تاریکی و بێدهنگیدا تیشک ده‌داتوه. خه‌لکیش به‌م تیشکه سه‌سامن وهه‌موو شتی‌ک جوانترو به‌له‌زه‌تر ده‌بینن.

له هه‌مان شوێن چاوه‌ڕێم کرد، له پڕ... له‌به‌رده‌م ته‌قییه‌وه. لیلیانم له دووره‌وه بینی. هه‌ستم کرد هه‌موو ده‌ماره‌کانی له‌شم گه‌رژده‌بن و پارچه‌ پارچه‌ ده‌بن. جگه‌ره‌که به‌ ده‌سته‌وه له‌رزى. هه‌ستم کرد دلم زیاد لی‌ده‌دات و سه‌رم سوپى خوارد، باشى بوو چوو بووم که نه‌وه‌م دانا لیلیان بێت بوو شانۆ و منیش له‌ شانۆ دا ده‌یدۆزمه‌وه، هه‌روه‌ها له‌وه‌شدا باشى بوو چوو بووم، که شه‌وى شه‌مه‌ دیت.. نه‌وه‌تا هات.

له‌نیۆ تاریکییه‌ که‌مه‌که‌دا، له‌ کو‌تایی شو‌سته‌که‌وه، تا کو‌تایی باخچه‌ی شانۆکه، به‌دوای هاتنه‌وه بووم که وه‌ک که‌ژاوه‌ی شاهانه‌وابوو. هه‌نگاوی له‌سه‌رخۆ، قاپوته ره‌شه‌که‌ی، کراسه‌که‌ی که تا ئیستا نازانم ره‌نگی چی بوو. له‌پڕی به‌سته‌کراوه‌که‌ی قاپوته‌که‌وه شتی‌کی جوانم ده‌دیت بریسه‌که‌ی ده‌دا، له‌ پال نه‌وه‌شدا دووقاچ.. بووم ده‌رکوت نه‌و پیاوه‌ی له‌گه‌لیدا بوو که‌می به‌ره‌و دواوه‌ ده‌کشى، می‌ردى بوو

" وهره‌ پێشه‌وه نه‌ی په‌رستراو وهره‌ پێشه‌وه و پى بنى به‌ ئیسقانه‌کامدا. نه‌و ساته‌ی پیم پێدا ده‌نیی نه‌وه ساتی له‌ دایک بوومنه، ساتی ده‌سکرده‌م له‌گه‌ل جیهان و سه‌روشت و هه‌موو نه‌هێنییه‌ پێرژه‌کانی ئه‌م که‌ونه. دوودل مه‌به‌ که‌ پیم پێدا ده‌نیی، ئیسقانه‌کام پێویستیان به‌ قاچی پێرژت هه‌یه‌ تا پاک بینه‌وه، تا به‌هێزبن و به‌هێزتر به‌توانا‌ترین. وهره‌ پێشه‌وه ئه‌گه‌ر نه‌تویست پیم پێدا بنیى تکات لى ده‌که‌م به‌ هه‌موو زمانه‌کانی زه‌وى ته‌ماشام بکه‌ی. له‌ ته‌ماشاکردنى زیاترم ناوى.. ته‌ماشایه‌کی بچووک، ئه‌گه‌ر ته‌ماشاش نه‌که‌ی به‌سه‌م ته‌په‌ری. بونى عه‌تره‌که‌ت که به‌لامدا تێده‌په‌ری گورزه‌ تیشکی‌که‌ هه‌میشه‌ مه‌زنترین سه‌عاته‌کانی سه‌رکه‌وتن و خۆشیم وه‌بیر ده‌هینیته‌وه."

که‌ژاوه‌ بچووکه‌که‌ی نزیك ده‌بیته‌وه، نازانم چۆن ته‌ماشای بکه‌م، ناوێرم بیر له‌وه بکه‌مه‌وه، که‌ شایانی ئه‌م خۆشییه‌ گه‌وره‌یه‌م.

که‌ نزیك بووه‌وه. که‌ ته‌نه‌ها مه‌ودای سى مه‌ترمان له‌ نیواندا ما‌بوو، دوا‌جار چاوم هه‌لپری، بوو نه‌وه‌ی تێرم له‌م چرکه‌ ساته‌ پڕ خۆش و ترسه، له‌ ده‌م و چاویدا ژنیکی دیکه‌ بینی!

جگه ره کهم به توورده بیهوه فری دا و پیم پیدانا، له ناخدا هاواریک هه لسا: لیلیان بهس نییه ئازار دانم؟ ئایا مانای چاوه پروانی و داهیزران ده زانی که شه و مرۆقهی چاوه ری ده کا ههست پیده کا؟ ئایا قهت جاری له جاران به په رۆشیکی شیتانه وه چاوه ریته کردووه؟ بۆچی لیلیان؟ ئایا تۆش بوویت به ژنی وهک ژنه کانی دیکه؟ ئایا وا ههست ده که هیت که شیوازیکی وهک نه مه ده توانی خوشه ویستییه که بخولقیینی له خوشه ویستی من شیتانه تری بۆ تۆ؟

که بوو به ههشت و نیو و نه هات، پینج دهقیقهی تر چاوه ریتم کرد، پاشان بلیته کام دراند و جنیویشم به هه موو شتی ددها لهم جیهانه دا!

ئایا لیلیان هه زی به شانوی جدی نییه؟ تۆ بلتیته بجیت بۆ شانوی پیکه نهین؟ به لام شه وان له وی به زمانی پیس قسه ده کهن، نه که هه ر قسه یان به لکو هه ندی جولەشیان پره له پیسی وروژاندنی نزم و خراب. ناکری لیلیان بجی بۆ شه وی. که واته چی ماوه له سه رم بیکه م؟

که چوم بۆ مائی میرا دایکی هاواری کرد به رووما و به گله بیه کی تونده وه.

- نابی وا له خۆت بکه هیت، به مجۆره بریت، تۆ ره نگت زه رده و لیوه کانت شینن. ههستم نه ده کرد که نه خۆشم، ته نانهت که دایکی میرا دهستی خسته سه ر ناوچه وانم تا بزانی گه رمه یان نه ه. ههستی به گه رمایی نه کرد، به لام سه رسورمانه که ی هه رما. لی پی پرسیم برسیم، نه خۆشم، که گوتم نه ه. به شیوازی دایکانه گوتی: ده بی بچی بۆ دکتۆر وه زعی تۆم به دل نییه.

میرا له مال نه بوو. سه عات نۆو نیوی تیپه راند، به لام شه مه شه وی شه ممه یه. ده کری له میرا ببوورم وه که له لیلیان بوورام، جا شه گه ر لیشیان نه بووریم چیم پی ده کری؟ ده بی له سه ر هه موو شتی رابیم، له وهش زیاتر ده بی خۆم ئاماده بکه م بۆ رۆژی سه خته کانی داهاتوو.

خه ریکی خواردنی پارچه گوشتیک بووم له گه ل قومی بچووک بچووک شه راب، که دایکی میرا لی پی برسیم:

- بۆچی وهک جاران ناتبینین؟ هیچ بووه له نیوان تۆ و میرادا؟

- هیچ شتی نه بووه.. به لام خویندن، تۆ ده زانی شه گه ر ئیستا ته واوی نه که م،

ده بی تاسه ره تای سالی تازه چاوه ری بم.. منیش نامه وی چاوه ری بکه م!

- میرا له گه لټ نه بوو؟
- نه ء بۆ وتی له گه لټ مایه؟
- نه یگوت و منیشی نه مپرسی، به لآم وامزانی به یه که وهن.
- له ژورره که ی خوځدا بووم و خه ریکی خویندن بووم، له بیرچوو که نه مړوځ شه مایه تا دره ننگ شه و تا هاتم!
- دوانا که وی.. هه ردیت.
- سعات یانزه مالتی میرام به جیهیشت. میرا نه هاتبو وهه. ماوه ی نیوان مالتی شه وان و ژورره که ی خوځم به یی بیرم. ماوه که زور بوو. قه تیش بیرم له وه نه ده کرده وه که به ته نیا و به یی بیرم، شه گهر شه گشته خه م و ناو میډییهم له ده روغدا نه بایه.
- له ریگه بیرم له شاره گه وره کان و خوځه ویستی و لیلیان کرده وه. به غیلیم به تیغان و رادمیلا برد و ههستم کرد ژیانم ده بی بگورئ. شه شه وه که خوځم له سه رما ده پاراست زور برپارم دا.
- شه گهر لیلیان له ده رگا که م نه دا ناچم بۆ هیچ شوینی به دوا یدا بگه ریم! زور ناچار نه بم له ژورره که م ناچمه ده ره وه. له مه ودوا له به رده م ویستگه ی ترامدا وه ک سوال که ر رانا وهستم. شه گهر بشچم بۆ شانۆ به ته نیا ناچم، له چایخانه، له سینهما، له هه ر شوینی به چاوی گه مژه بی ته ماشای دم و چاوی خه لکه که ناکه م، به تاییه تی دم و چاوی ژنان تا کو بگه ریم به دوا ی ژنی کدا که به گویره ی من مرد.
- برپارم دا چیتر به دوا یدا نه گه ریم، به خوځم گوت، شه گهر به ری که وت له شوینی کدا بینیم شه وسا به گه رمه وه مه رحه بای ده که م، به لآم بی شه وه ی خوځم سووک بکه م، شه گهر یه کتریشمان بینی شه وا وه کو دو که س جارئ له جارن یه کتریان دیوه، له شوینی پاشان، له یه که جیا بونه ته وه و یاده وری شه وه یه کتر بینینه به لای هه ردوو کیانه وه تازیز ده بی و هیچی دیکه له م زیاتر نابئ. به لآم شه گهر بینیم له گه ل میرده که ی شه وسا سه ریان بۆ ده له قینم بی شه وه ی سه رنجی شه و راکیشم یان بشله ژیم.
- لیلیان منی ناوی، شه گهر نا هه ر چوئی بوا یه یه کترمان ده دی، ئیستا کراسیک شه دورئ یان له سه ر جیگه ی مندالیک له منداله کانی وه ستاوه گوران بی بۆ ده لئ تا کو بغه وی. شه گهر له هه مو شتی بووه وه چوار گوشه به تاله کانی چاره رپی ده که ن. لیلیان

ژنیکه بۆ غهیری من خولقاوه و پیویست ناکا بیدۆزمهوه و له جیهانی خۆی
دهریبکهه. ئه گهر بشمهوی و با بکهه بۆم ناکری!

بهلام دهبی ئیستا چی بکا؟ چی دهکا؟

ئهم پرسیاره ماوهیهکی زۆر له میشکندا مایهوه، هه موو کاتی وام داده نا که
شتیک دهکا: له پهنجهرهوه ته ماشا دهکا، کراسی ده دوری مندالی دهخه وینتی.

پیده کهنی... بهلام له هه موو ئه مانه زیاتر شهوه بوو، که ده بینم دهگری.. نازانم
بۆ بهو جوهر بیرم لی ده کردهوه، چونکه قهت جاری له جاران نه مدیبوو بگری، بهلام
هه میسه فرمیسیکی قهتیسیم له چاویدا ده دی. نه دیتته خوارهوه نه لاش دهچی، که
ئاواش دههاته بهرچاوم: خه مبار، ههستم به بی ئومیدی کرد و خهریکه بمخکیتی.

ماوهیهکی زۆر تیپه پری.

لیلان له یاده وهریمدا وهک په یکهه بلنده، به شهوو به رۆژ ده بینم، زۆر جار دلتم
داخوریاره که ژنانم دیوه له لیلیانیان کردووه. زۆر جار دواي ژنان که وتووم، سواری
زیاد له ترامیک بووم، زۆر وه ترستام له ویستگه کانی سه ره تاو کۆتایی. ههروهها
ویستگه دووره لاپه په کان. زیاد له جاریک چووم بۆ شانۆ و رۆژانی شه ممهش ده چووم.
نه متوانی واز له گه ران بینم، بهلام ده رچووتم له ماوهیهدا وهک جاران نه ما بوو..
چونکه دلتم پر بوو له خه م و بی ئومیدی.

له م ماوهیهدا بریارم دا خویندنه کهم به زووترین کات ته واو بکهه م.
براده رایه تیه کهشم له گه ل میرا بیاریزم. زۆر نا کۆکیمان نه بوو. که بهیه کهوه قسه مان
ده کرد بۆ میرام روون کردهوه شه ماوهیهی ماومه کورته تا رادهیهک، بۆیه پیویست
به نا کۆکی ناکا، پیم گوت یاده وهری گه شاره ی خوشی باشترین شته بۆ شه وهی کۆتایی
به په یوه ندییه کافان بهینین، توورپه یی، خراپی، شه وه یادگاریتیکی تاله بۆ هیچ کامانم
ناوی. پاشان به په یوه ندییه شه وه له گه ل میلان ده زانم و نامه وی هیچی لی بگۆری.

میرا شه مانه ی قبوول کرد و پیتی رازی بوو، خۆی دایه دهستم به جوړیک زۆر له
نازارمی کهم کردهوه.

پاولام سی جار یان چوار جار بینی. زیاتر قه له بو بووو و ده گه شایه وه و
ناره زووی ژبانی زیاتر بوو له جاران. هه رچه نده جاری له یانه بینم، دوویان سی جار له

چایخانه‌یه کدا. ئەم دیدارانه به جورێکی ناسک کۆتاییان هات و هیچ (ازعاج) م دەکرد به هیچ جورێ، دوایین جار که ماچم کردو دەستم بۆ سنگی برد، بۆ ئەوەی بۆ ئەم ماچه ماناییکی تاییهتی دروست بکەم وەك خوا حافیزی.. هیچی نه کرد. لیوی دامی... ههستم کرد که ماچی ده‌کەم ئەوه جوانترین ماچ بوو که پاولا به منی دایی!

ئیشان و رادمیلا... لەم رۆژانه‌ی دوااییدا دەمویست له هه‌موو کەس ببورم، بۆیه له‌گه‌ڵ ئەو دوانه‌دا زۆر به ئەده‌ب و نه‌رمییه‌وه ره‌فتارم کرد.. دووجار ده‌عه‌وتم کردن، جاری بۆ شانۆ و جارێکی بۆ نانی شه‌و له چیشته‌خانه‌یه‌کی زۆر نایابدا، له هه‌ردوو جاره‌که‌شدا دوو بوتل شه‌مپانیام له ته‌ندروستی بووک و زاوا کرده‌وه. که خوا حافیزیم له ئیشان کرد له دوا گه‌شتیدا بۆ گوند پیش ژن هیئان، زۆر نه‌رم و پرۆای به‌ خۆی بوو. هیچ جوره‌ گومانیک یان ترسیکی پێوه دیار نه‌بوو پیش چه‌ند سانییه‌یه‌کیش ماچیکی دوورودرێژی لیوه‌کانی رادمیلا کرد.

رۆژانی هاوین کۆتاییان هات، خۆیندمان ته‌واو، هه‌موو شتی که‌وته شه‌اره‌زووی چاوه‌روانییه‌وه ژووره‌که‌م جی هیشت ئەوراقه‌کانم هه‌لگرت، کامیروا هه‌ندی له کتیبه‌کانم دایه چه‌ند براده‌ری، بۆ میرا ئەو سی تابلۆیه‌م به‌جیه‌شت، که دیواری ژووره‌که‌میان ده‌پازانده‌وه. ئەویش به‌ دلی بوون. هه‌روه‌ها دوو دیوانه‌ شیعریشم بۆ کړی، یه‌کیکیان هی رامبۆ بوو ئەوی دیکه‌شیان هی بۆدلیتر. له‌سه‌ر دیوانه‌که‌ی بۆ دلیتر نووسیم:

((بۆ میرای خۆشه‌ویست:

بۆدلیتر شیعری فیری کەس ناکا مەگەر ئەوانە‌ی ئازاریان هه‌یه و دلته‌نگن.. تۆ.. ده‌مه‌وی هه‌ر له خۆشیدا بی زیاتر له‌وه‌ی ده‌مه‌وی شاعیر بی..))
پاشان بۆ دایکه (دایکی میرامان وا بانگ ده‌کرد) شالێکی خوری سپیم بۆ کړی. ئەو رۆژه‌ی ماله‌که‌م جیه‌شت ماچم کرد.. ماچیک نازانم بۆ وا گه‌رم به‌په‌رۆش بوو.. بۆ خۆشی به‌ کول گریا، ئەوه‌نده گریا نه‌متوانی به‌رگه‌ی بگرم.. دوا‌ی ئەوه‌ی له قالدومه‌که‌مه‌کان دابه‌زیم، ئەو له‌ بالکۆنی پێشه‌وه وه‌ستابوو هاواری کرد و به‌ په‌نجه‌ش هه‌ره‌شه‌ی لێده‌کردم.

ده‌بی هاوینی داها‌توو بی، له‌به‌ر من، نه‌ك له‌به‌ر میرا،

له دواړو ژمدا پيش سه فەر له هه موو په يو هندیيکه وازم هيټا و هه مووم دا به ليليان.

به شاره گه وره نه فرتييه که دا گه رام، چووم بؤ هه موو شويني، سهرداني موزه خانه بچو و که کم کرد، له کوتايي هيلى ترامى ژماره (۵) به نوميدى له ويى بيينم، چوومه باخچه کهى گوند، بازاړى سه وزه، له گه ره که دووره کانداسوورامه وه، ته ماشاي هه موو په نجه ريه کم کرد، ديقه تى دهم و چاوى ژنام دا، دهم و چاوى مندالان، به شکو دهمو چاوى تهو بيينم، يان هي منداله کاني به لام تيواره که گه رامه وه ناو هندی شار زور بيزار بووم له هه موو شتى!

دواشه و لاي براده رى خه وتم. هه ولم دا باسى دلدارى و يادگارى بکه م. ويستم قسه بکا، به شکو چيرؤ کيکى هه بى وه ته وهى من. هه رچه نده زور داواى ليکرم شتيکى تايهت بليم، يهک وشه له باره ي ليليان نه گوت.

تهو شه وه نووستم و خه يالى وهک بالنده يه کى رهنگار په نگ به ده ورمدا ده سووراپيه وه. هه زاران جار خه ونم پيوه ديت. پى ده که نى جل ده دورى، مندالان ده خه وينى.. به لام روونترين خه ون که پيوه يم دى، ته وه بو.. که ده گريا. ده بايه به يانى دوايى له ساعات دهو نيو سه فەر بکه م.

سه فەر:

... زوو له خه وه لسام، شار هيشتا له خه ودايه، رووناکى يه که مى به ره به يان تيکه ل به دوو که ل و ته مه.

شام دادايه سه رليواري په نجه ره که، بؤ ته وهى خوا حافيزى له هه موو شتيکى شه شاره بکه م، رهنگه بؤ دوا جاريش بى. سيپه ره که کان که به په له ده رويشت وهک (تارمايى) ده هاتنه به رچاو. شير فرؤش، روژنامه په خش کهر، مندالتيک نانى هه لگرتوه، دوو پيره ژن هيلى و له سه رخؤ ده رؤن به يناو به ينيش ده وه ستن و دوو چپه ده که ن.. پاشان دوو باره دهس به رويشت ده که نه وه.

به خۆم گوت: ئەم شارە دەناسم و نایناسم، ئەمە ئەو شارە نییە که من پێنج سال تیایدا ژيام.

مرۆڤ... پێکه نینه کان، رێژنه باران، با، پاشان به فر. خۆپێشاندانی قوتابیان، گۆرپانه پانه کانی جاده کان.. په يکهره کان.. دارستانی مندا له کان که پیده که نن.. لیلیان .

تایا ئەمه شاره که ی منه؟

هه موو شتی کم له بیره.. له بیرم نییه. له بهرده مدا پێنج ساله که ده کشی. هه موو بیزار ی و رۆژه خۆشه کانی بی هوده بی و شتی بیه پر ههراکه ی ساته جوان و پرشنداره کان تیده په رن:

"ئیشان.. ئیشان ده موو پر سیاریکت لی بکه م و ده بی راستیم پی بلێت.. تایا خوا هه یه یان نییه؟"

کراما زۆفی باوک په رداخه شه رابه که ده خواته وه، به چاوێک که چاوه روانی ده کا گوو له وشه کانی ئیشان ده گریت، که وه لایمی ده داته وه هۆله که هه ر هه موو چه پله لیده دن (ده لی خوا نییه)، کۆتاییش ده گاته ناستی مرۆ خه ونی پیوه نابینی. ئیشان شیت بووه یان خه ریکه شیت ده بی.

گیله که و هاملیت، گول فرۆشه ئیسپانییه که، ژیر زه مینه بچکۆله تاریکه که و مۆسیقای قه ره ج، ژیر زه مینه گه وره که، دوو خوا وه نده خه مباره که وه ک دوو کۆتر به رانه ر یه که ده خوینن، که ئەو گۆرانییه خه مۆکیانه ده چریکینن. ژیه که خوی ده چرپینی پاشان چاکی ده کاته وه ده ست به مۆسیقا ژهنن ده کاته وه.

رۆژانی به هار.. گه شته کان، ده س له ملان سه رخۆش و خه وتن له ویستگه ی شه مه نده فه ره کاندایا.. شه هوه ت له چاوه کاندایا.

تایا ئەمه هه مان شاره؟ تایا زستان و هاوین له یه که سه رباندا پێک ده گهن؟ تایا ده کری مرۆڤ بیزار و دلخۆش بی له هه مان کاتدا؟

به ردی ماله کان که من ئیستا ته ماشایان ده کم، له م په نجه ره یه وه بیگومان بو دوا جاریش له م په نجه ره یه وه، به رده کان پیسن و دوو که ل و رۆژگار و دارو دره خت به گه لا گه وره خولا وییه که یه که وه.. چاوه رپی بارانیکی هاوینه ده کا وه ئەو بارانه ی تاکو خۆل و تۆزی لی بکاته وه وی بیشوا.

شۆسته تهسکه که، بهرئیکییه بۆره بیزار که ره که ی، درئژ ده روا .. پاشان لای
بهردی که ته ملا و ته ولای شکاوه ده وهستی. دوایی دووباره دهس پی ده کاته وه تا
ده گاته گۆره پانه کهو به ده وریا ده سوورپته وه ..

ته مسهرو ته وسه ری په نجه ره که به ته نه که زه نکى ژهنگاوى داپۆشراوه. په رده کانی
باله خانه که ی به رانبه ر، دوو که لکیش، له سه ر ته وه په نجه ره یه ی که به رانبه ر په نجه ره که ی
من .. ئیستا .. هه وزی چاندنی بچووک هه یه .

ته و شاره ده ناسم و نایناسم .. سالانی یه که م و دوا سال. کۆمه له جیهانیکی
تیکچرژاو بوو، هه وه سی به ره لالا پاشان پاشه کشه. پشيله له پیچ و په نای
ژیرزه مینه کاندایان له باوه شی ژنه ماندووه کاندایان، بانگه وازه ناوخزییه کان که پره
له ویستی دهس کردنه ملی به راته ت و پاکژی ته و شتانه ی ته و ژنانه گالته یان که قه ت
ته ماشا ناکهن.

چوار سال .. پینج سال .. بۆ خاتری یه که ته ماشا کردنی لیلیان .. هه زاران ساله
چاوه ریم ده کردی .. که دهستم به نا ئومیدی درئژ کرد .. نه ما. له دهرووندا خه میکی
به جیهیشت که کۆتایی نای.

بیر ده که مه وه، خه ون ده بینم، رهنگه به هۆی دهنگه به رزه کانی ورینه ناخییه کانم
هه لدهستم، شانم داده ده مه سه رجیگه که و ته ویش ته ماشام ده کا، ههستم کرد
چاوه کانی پشتم ده سووتینی، که ئاورم دایه وه به رامانیکی لال ته ماشای ده کردم،
وه که بمینی و نه مینی، له پر به ئاگاهاته وه و پرسیاری لیکردم.

- له که یه که وه به خه به ری ؟
- پيش که می .
- چی ده که ی ؟
- چاودیری شار ده که م !
- بۆ ته وه ی بیناسی ؟
- بۆ ته وه ی له بیری نه که م !
- ته ی هیچت دۆزییه وه ؟
- نامه وی هیچ بدۆزمه وه . ده مه وی دلنیام .
- له چی ؟

- که هه مان شاره که من دهیناسم و تیایدا ژيام.
- هه مان شاره: ته لاره کان، جاده کان، تنانه ت دوو که لکیشه کانیش هه هه مان شتن و نه گۆراون!
- شار مرۆقه.. په یوه ندی له نیوان مرۆقدا !
- قسه یه که هه زار جار گوتته.
- به لām هه به تازه بی ده مینیتته وه، هه رواش ده مینیتته وه؟
- چی روو ده دا له م دواساتانه ی ده ته وی ئەم شاره به چی بهیلی؟
- هیچ... هیچ!

هه لسا چوو بۆ حه مام... منیش له جیی خۆم مامه وه.
 شار... مرۆق... چ شاریک و چ مرۆقیک؟ چه ند جهر گهره مرۆق یادبکاته وه!
 رۆژی یه که م: بای زستانه له دهم و چاو و شه مه نده فهره کان ده دا. خۆم به ته نیا له سه ر شوسته ی ویستگه که وه به دوو جانتاوه. نازانم چی ئەکه م له شاریکدا که بۆ یه که مجاره ده یینم.. حه مائی لیتم نزیک ده بیته وه، زۆری وه کو منی له سه ر ئەم شوسته یه دیوه. هه لām ده گری، دوا ی ئەکه وم وک پشیلله سه رته که ومه سه ره وه. که جانتاکانی له به رده م ده رگای ئۆتیله که دا فری دا، نیوه ی ته وه ی هه مبوو لپی سه ندم.
 رۆژانی یه که شه مه له جاده کاندا بزرده م. به دوا ی پاروییکدا ده گه رپیم و ته ماشای دهم و چاو و شوسته و داره کان ده که م. تا کو خۆم ده که م به ناو بارپیکدا، که که شتیوانه کانی رووبار و به دبه خته کانی لییه.. له وی ئەوان چی ده خۆن، منیش ته وه ده خۆم پاشان ده خۆمه وه، دوا ی نیوه شه وه و سه رخۆش و ون بوون لی ده که وم تا عه سری رۆژی دوا یی ده خه وم!

ئه وه یه که م رۆژ بوو.. رۆژانی تریش هه روا بوون. له رۆژانی دواتر.. دنیا رووناک ده بیته وه، سه ری سالی یانه ی قوتایییه بیانیه کان، ده مو چاوه سه رسوپرما وه کان و ترسیش له ئیسقانه کان ده چه قی. له یه که م ساته کانی سالی نویدا چاوه سوور هه لگه را وه کان ده که ونه شه ری ته وه ی کی ته و کچه قه له وه ی ده س ده که وی. که بۆ هه مووان زه رده خه نه ی کردو له سه ر میزی هه مووان دانیشته.. دوا ی سه عاتی له رووبه روو بوونه وه، کچه قه له وه که ده چیتته ده ره وه و بالی کردوه به بالی براده ری کیدا، که چاوان نه باندیتبوو، ده روا.

سەرى سالى دووھم: شىۋەكان.. پەيوەندىيەكان.. جىھان.. ھەموو شتى دەگۆرى..
كە تىپى مۆسىقاكە سەرتەي سەرى سالى نوپى راگەياندا، ھەموو مۆمەكان
كوژىترانەوہ جگە لە دوو مۆم، كە وەكو ھىمايەك بۆ رووبەرۋوبونەوہىەكى گەمزانە
مابوونەوہ.. مۆمەكەي مەن و مۆمى رەفيقەكەم بوون.. دواي ئەوہى سەرنەكەوتىن
دوو كچ رازى بكەين ئەو شەوہ لەگەلمان بن!

ئەوئەندە سووراپىنەوہ بە دەوریا لە رۆژگارماندووبووين، لەشى پىاو و عەقلى
مندال.. شەھوتى سەگ و كەلەشىرو خەساندا! ھەموو ئەو خەمانەي لە دوورەوہ
بۆمان دى، ھەلمان گرتن.. خەونەكانىشمان تۆفانىك بوو كۆتايى نەبوو!

ھاويان و لىكرەنەوہى (الكرز).. ميرا كە دەپەوئ ئەم ھونەرمنەندە چەناگە
خوارە. بدۆزىتەوہ.. سەردەكەوين و ھەناسە بركىمان پى دەكەوئ.. دەخوئىنەوہ
لەسەرگيا سەوزەكە رادەكشىين. وشەي شىعەرەكانىش كە ميرا لەو كىتیبەي ھەلى
گرتوہ دەريان دىنى و بلاويان دەكاتەوہ بە دەورمانا دەسووراپنەوہ.

ميرا بە خىزانى شار پىش دەكەوت و دەگەپاىەوہ.. زۆرى پى خوش بوو..
زۆرجارىش لەناو جىگا نامۆ بوين بەيەك!

قوتايان لەھەموو جىھانەوہ.. خەون و پەيمان، سىياسى، شەرى بى كۆتايى..
ھاوين و سەربازگەكانى لاوان و بەچاوى سووك تەماشاكردنى وەرزش و خولياكان..
چاوپروانى شتى كە ناپى، پاشان بە ھەسرەتەوہ دووبارە چاوپەرى بكەوہ!
ئەمەيە ئەو شارەي مەن دەيناسم؟

شار لە جىي خۆيەتى، قايم و بەھىزو رۆژانە پىشوازي لە ھەزاران كەس دەكاو
خوئافىزى لە ھەزارانىش دەكا. خەلكى لە ژىر ئەم پردەوہ تىدەپەرن، كە ناويان
ناوہ. ژيان. لەمبەر بۆ ئەوبەر و پردەكەش ھەرماوہ بە چاوپىكى بى لايەنانەي توند
سەيرى ھەموو كەس دەكا، خەلكەكە بۆ خۆيان لەژىر پردەكە رادەوہستن.. رادەوہستن
و تەماشادەكەن، خەون دەبيسن، دەستى يەكتر دەگوشن. وشەي خوشى دەلئىن.. وشەي
خەمۆكى پاشان بەردەوام دەبن لە گەشتەكەياندا.

خەلك شارەكان! چوار سال.. سالى پىنجەم.. ھەموو قوربانى ساتىك چاوپەركانى
تىدا ببىنم لىليان!

ترسنۆكى له خۆبایى بوون، راکردنى شیتانه له کۆتاییدا چاوه‌روانى بیهوده‌ی
مرۆڤێك که نای!

لیلیان تۆ له کویت؟ هیچ وشه‌یه‌ك که‌لكی ده‌بێ ته‌گه‌ر ئیستا به‌بادا بوتی
بنیرم؟ ته‌گه‌ر قه‌ناعه‌تم هه‌بوو که ته‌و بایه‌ی ئیستا تیده‌په‌ری بایه‌کی دۆسته .. دۆسته
تاراده‌یه‌ك، دوا وشه‌کانی خۆم پی گوت پی‌ش ته‌وه‌ی شار به‌جێهێلم. به‌لام با
گوێجکه‌یه‌کی که‌ره، پرديکی دیکه‌ی بی لایه‌نه، مانای ئازاری مرۆڤ نازانی.. به
گالته‌جاریشه‌وه ته‌ماشاده‌کا.

دوا وشه‌کانم به‌کی بلیم که تۆ به‌مخۆره لیم دووری لیلیان؟

که هه‌والی ته‌و ژنه‌ خۆره‌م - المراه الشمس - له رادمیلا پرسى ئیقان گالته‌ی پی‌م
ده‌هات، ته‌ماشاکردنه‌که‌ی پرپوو له پی‌که‌نینی بی‌ده‌نگ، پی‌که‌نینه‌ بی‌ده‌نگه‌که‌ی
ئیشی پی‌ گه‌یاندم .. رادمیلاش نه‌ده‌هاته‌وه یادی.. ته‌گه‌ر له داره‌کانی شاخه‌که‌م
پرسیبايه، یان له ده‌ریاچه‌که یان ته‌و به‌له‌مه‌ی جارێکیان بینیم سواری بوو،
ئه‌وانیش وه‌ك ئیقان گالته‌یان پی‌ ده‌کردم.. له‌وانه‌یه زیاتریش.

بی سووده ئیستا هه‌رچی به‌ک بلیم.. هه‌موو شتی کۆتایی هات!

که ده‌ستی برد بو شام داچله‌کیم، هه‌نگاوێکی بچووک به‌ره‌و دواوه‌ پاشه‌کشه‌ی
کرد و داوای لێ بردنی کردو گوتی: -ته‌گه‌ر ویستت هه‌زاران کارتت بو ده‌نیرم. هه‌ر
کارتی وینه‌ی شوینیکی ته‌م شاره‌ نه‌فره‌تییه‌ی لیه‌.. هه‌ر ته‌وه‌نده ته‌ماشای
وینه‌کانت کرد.. هه‌موو شتیکت دیته‌وه بیر!

شتیکی باشه له‌بیرت نه‌چی بیکه‌ی!

-به‌رێز شار هه‌ر له جیی خۆیه‌تی، گه‌لیک جارێان ده‌گه‌ریته‌وه ئیبه‌، ته‌وه‌ی له
ئاری ته‌م شاره‌ بخواته‌وه هه‌ر دیته‌وه بۆلای!

که ته‌ماشای کرد وه‌لام ناده‌مه‌وه گوتی :

- ته‌لینی چی ته‌گه‌ر ئیسته‌ واز له سه‌فه‌ر.. بی‌نی؟ ده‌توانی دوا هه‌فته‌یی یان

دوان سه‌فه‌ر بکه‌ی.

- ده‌ته‌وی له‌م ماوه‌یه‌دا چی بکه‌م؟

- وینه‌کانی شار ده‌هینیته‌وه یاد.. دلێ ژنه‌کانی خۆش ده‌که‌ی!

- تۆ بۆچوونت خراپه و ده‌ته‌وی (استفزاز) م بکه‌ی!

- دهبی پیتش ئەوێ ببزویین شتی بخوین، پاشان دەچم سفتیلانا بانگ دەکەم چونکە هەز ئەکا خوا حافیزیت لێ بکا!

- شار گەورە دەبێ، فراوان دەبێ، پێ دەبێ لە ترومبیل و پیاو و ژن دوو کەلێ بەیانان لە بەرتیشکی خۆردا خۆی بۆ راناگیرێ. پەنجەرەکان دەکرێنەو و نوێنەکان فرێ دەدرێن. دەمو چاوەکان سپی هەلگەراو و کاریگەری خەوی بەسەرەو دەمیتێ. داری رینگاکان سەوزاییەکانیان دەگەشیتهو. بەردە شکاوەکانی شۆشەکان چیتەر دیار نامیتن لەناو ئەو قەرەبالغەدا.

شار ئیستا ئەو شارە پیتش سەعاتیک نییە هەر و هەر ئەو هەوش نابی لە کاتی خۆراوا یان لە نیو هەشە و دا. شار هەموو سەعاتی خۆی تازە دەکاتەو، دەگۆرێ، چی لە شاردە دەگۆرێ؟ بەردەکان لە جیی خۆیاندا بەهێزن و نابزوین، دارەکان لەسەر لێواری شۆشەکان پیتشوازی لە خۆر دەکەن و خواحافیزی لێ دەکەن لە جی خۆشیەتی و ناگۆرێ. پەیکەرەکان، باخچەکان و پەنجەرەکان تەنها شتی لەم شارەدا دەگۆرێ. لە هەموو شارێکیشدا خەلکە کە یەتی، دلخۆش دەبن، خەمبار دەبن، شەوان بەبێ دەنگ دەگرین. پێدەکەن. لە گەل ژنان دەخەون و پەشیمان دەبنەو. چاوەروانی و ئومید... ئەو دەستانە لە ترسا لێک دەئالین. لە دواییشدا شتی هەیە پێی دەلێن پەرۆشی.. خۆشەویستی.. و لیلیان.

پەشیمان نا.م.. دوینی ئەم بریارەم دا. بە خۆم گوت لەبەیانییەو دەبێ ژیانیکێ نوێ دەس پێ بکەم..

ئەو بەیانییە سویندم خوارد بیپارێزم، بیبەخشمە ژیانێ نوێ، ئەو شارە ئیستا خوا حافیزی لێ دەکەم لێی دزیم. لە گەل هەلھاتنی خۆردا لێی دزیم. ئەو بیروکانەش کە بریارم داو بوو خۆمی پێو سەرقال بکەم، ئیستا بە جییان دێلم بۆ ئەوێ لە تەمی بەیانی شارێکی بە نازارو جواندا مەلە بکات!

کە لە پەنجەرە کە دوورکەوتەو بە چپە بە خۆم گوت بۆ ئەوێ کەس نەبیستی:
لەبەیانییەو دەس پێ دەکەم.. دەبێ ئەم رۆژەش بۆ یادگار بمیتهو. بۆ ئەو سالانە لێرەدا بردمە سەر.

وئستگه که که ئه مجاره یان چومه ناوی به خه مه وه پئده که نی. دوو که لئی شه مه نده فهره کان له خۆره تاوی هاویندا په رتده بوو، لهو دوو که له ش ناچی که یه که مجار بهردهم و چاوم کهوت.. ئه دوو که له چر بوو، قورس بوو نه ده جوولا.. که چی ئیستا ده تویته وه و له نئو خه لکدا ده فری.. خه لکه که ش ئیستا راده که ن به ده یان وه ژورده که ون و دینه دهره وه... به سه دان.. تابلۆ گهره که ده خویننه وه پاشان راده که ن.. جانتا کان یان به ده ستیانه وه یه یان له سه ر عهره بانه یه له داوه یان له پیشه وه یان. ئه وه دم و چاوانه ی ئیستا ده یان بینم که شاهه و به ختیارن. وئستگه که ش له بهردهم تیشکی خۆردا هه لده په ری، وه ک بلیت خۆی بشوا!

وه ک له هه موو گه شتیارئ رووده دا، خۆم له ناو کۆمه لئ براده ردا دۆزییه وه، ویستم خۆم وا پیشان بدهم، که خۆراگرو ده مارتوندم. زهرده خه نه یه کی بچووک و هیمنم له سه ر لیوم نه خشانو بریارم دا هه موو یه کی زهرده خه نه یه کی یادگار و وشه یه کی خواحافیزی پی به خشم.

میرا رنگی زهره بوو و چاوی لیم نه ده تروو کاند، به لام رادمیلا ته واو رازی بوو: زهرده خه نه یه کی شیرین، وشه ی ئازا لیره له وی بی دوولئی بلاویانده کاته وه، وه ک بلیت له هیچ شتی و له هیچ که سی ناترسی.. براده ره پیاوه کان.. له گه ل هه ندی دۆستی ژندا خۆیان وایشان ده دم که خه ریکی خۆشن، له کاتی کدا ئه م هه موو خۆشییه یه و قاقا پئکه نینه ی پئویست نه بی.. که له و ئه لقه بچووکدا ده نگ ده داته وه.

بو ئه وه ی که ش و هه وایه کی پئکه وه گونجان بخوئقیئم به میرام گوت:

- ده بی هاوینی داها تو بییت... چاوه ریت ده که م.

- که می بئده نگ بووم پاشان گۆتم:

- گرنگ نییه هه ر خۆت بوویت به ته نیا.. یان که سیکت له گه ل بوو!

میرا ویستی پی بکه نی، نه ی توانی، پیش ئه وه ی هه له که له کیس رادمیلا بچی

گوتی:

- باشتر وایه تو بییت.. میرا ناتوانی به ته نیا بییت، هاتنیشت بو ئیره له

پیناو هه مووانه، نه ک هه ر میرا به ته نها.

براده ری وتی :

- ئەوانە كۆين... پياون يان ژن؟
- ئەوانە ئەوانەن... تۆش دەزانی؟
- میرا پینکەنی... بەلام رادمیلا نزیك بووه و تەماشای کردم وەك تۆمەتباری!
- برادەریکی دیکە گوتی وەك بەردەوام بوون لەو هیرشە بچووکە دەستی پینکرد!
- ئەگەر ئەوانی دیکە ژن بن باشتر وایە نەبیّت.. میرا دەتوانی بچیتتە ئەوی!
- وەك مندالیّ هاوارم کرد.. ویستم رێهوی هیرشە که بگورم:
- میرا.. دەیانهوی هانت دەن.. تۆ دەزانی من چۆن مرۆقینکم!
- میرا سەری لەقاندو زەردەخەنە زەردەكەش دوا چەکیبەتی لەبەرگری کردن.
- رادمیلا گوتی:
- گرنگ ئەوهیە بییت، میراش لە هەموو کەس زیاتر پێی خۆشە.
- ئاوری لە میرا دایهوه و لێی پرسى:
- وانیه میرا؟
- بى گومان.. بى گومان، بەلام بپروا ناکەم بیّت.. بەلێن زۆر دەداو دوايش
- لەبیری دەچنەوه!
- من میرا؟ بەلێنی چیم داوه؟
- رادمیلا وەلامی دایهوه وەك بلێت قسەکانی میرا هانی دا بى گوتى :
- که لە شاخ بووین چەند جارێ هانم دا بۆت بنووسى وا بزاتم یەكجاریش
- نەینووسى.. نووسى؟
- بۆ نووسین بە ئومیدی نامەى زۆر نیم، دەمەوی بەلێنەکەى پیاویزی و ئیمەى
- لەبیر بى بەسە ئەگەر مانگی یەك نامەشى نووسى!
- دلێساین دەنووسم.. تا ئەم رادیه بە خراپى لیم تيمەگەن! شیوهی هیرش
- دیسانەوه دەستی پینکردەوه. برادەری گوتى:
- دەمانەوی هەموو شتێ بزاین پيش ئەوهی سەفەر بکەى.. میرا توورە نابى.
- ژنەکان، ژنەکانت بۆ کى بەجیھپشت؟
- میرا دەزانی من سوپایێک لە ژنم نییه!
- من هیچ نازانم!
- میرا وەلامی دایهوه.

- کی ده زانی؟

براده ری پرساری کرد.

رادمیلا گوتی:

- من ده زانم... چی ده زانم! به شتیک له په یوه نندیسه کانی ده زانم.. بۆ هه موو په یوه نندیسه کانی ئه وا له شه ییتان زیاتر کهس نایزانی!

هه موویان پیکه نین.. ته نانهت میراش پیکه نی یان وای دهرخست که پینده که نی بۆ شه وی وه کو ئه وان بی.. ئایا لیلیان دهناسن؟ ئایا رادمیلا ده چی بۆ لای لیلیان؟ له بیرمه جاریکیان باسی باولام بۆ کرد، به لām ئه و ئه وسا هیچ قسه ی نه کرد! رادمیلا دووباره دهستی پیکرده وه، ده یویست تۆله بۆ شه وه که ی شاخ بکاته وه. به لām ئه و شه وه، به ته نیا خو ی منی هه لیزارد، ئه گهر ئیقان له وی بوایه ده یزانی چون رادمیلام بریندار کرد... به لām که لکی تۆله سه ندنه وه چیه؟ به خه یالَم دا نه هات خراپه دهره ق رادمیلا بکه م.. مرۆڤ بوو کاتی منی جیهیشت بۆ لیلیان.

گوتم.. وام پیشان دا ناگام له هیچ نییه:

- رادمیلا... ده بی هه موو شت بلئیت... ئه گهر ده لئیت میرا وا ده زانی شت زۆر ده زانی.. وا حیساب ده کا که من هه لمده خه له تاند.

- من و میرا ده زانین چون هه لسوکه وت بکه یین.. هه موو شتیک ی پی ده لئیم، تۆش.. ده بی دان به هه موو شتیکدا بنی ی، پیش ئه وه ی سه فه ربکه ی! - ده ته وی چی بلئیم رادمیلا؟

- چیت کرد؟ ئه و ژنانه ی ده یانناسن کوان؟ بۆچی دهره ق به میرا هه لته کرد؟

ده یویست به رده وام بی، به لām له پر پیکه نینیکی توند ده می پر کرد، ته نانهت دوو فرمیسیکیش له چاوه کانیه وه سه ریان کرد، له میرا نزیک بووه وه و باوه شی پیداکردو شتیک ی پی گوت، که ئیمه گویمان لی نه بوو، به لām هه ردوویان پیکه نین!

کۆمه له بچوکه که جوولا... هه ندی له دۆستان وه ستان به قسه کردن کرد و میرا و رادمیلا تۆزی دوورکه وتنه وه.

ده بایه شتی بکات له و ماوه یه که به ده ستیه وه ماوه. ئه مه م به دۆستیک گوت و بۆ هه زار جاریش سووربووم له سه ری:

- له بیرت نه چی. کتیه کان باش به ستی و زوو ره وانیه یان بکه یت.

- برادهری لیم نزیك بووه وه . دهستی خسته سهر شام و گوتی :
- دهزانی... من ژم نییه، بۆ یه کیکم به خیری خۆت نادهیتی پیش شه وه ی سه فهر بکهیت؟
- کاتی خیرو سه دهقه ته واو... هه موویانم کرد به خیر!
- دانه یهک و لای خوا خیریککی گه ورت بۆ دنوسری!
- پیم گوتی: دابه شکران، شه وه ندهت له سه ره چاوه رپم بکه ی تا هاوینی دادی ده گه رپمه وه!
- یهک سالی ته واو چاوه رپی بکه م؟
- شه ی چی بکه م ههر میرام به دهسته وه ماوه .. ده ته وی!
- میرا وهک خوشکمه .. هی ترم ده وی!
- هاوین .. هاوینی داها توو.
- دوو له برادهران له پشتمانه وه بوون، گوئیان له به شی له و قسه یه بوو زۆر پیکه نین به دهنگی به رزو هه را، به راده یهک سه رنجی زۆر خه لکی راکیشا، له وانه ی به ده ورمانه وه بوون.
- یه کینکیان گوتی :
- شه مه .. شه مه .
- ئاماژه ی بۆ کردو گوتی :
- شه وه نده ژنی له لایه که لای هه مووان هه یه!
- به توورپیی وه لامی دایه وه:
- چی زهره ر ده کا شه گهر یه کی یان دوامان بداتی.
- شه وه گوئی لیته وا ده لئیی، وا ده زانی هه موو خه لک وهک خۆت وان .. شه م
- پیاوه، ئاماژه ی بۆ من کرد، پاشان بۆ میراو گوتی :
- له م ژنه زیاتر کهس ناناسی.
- میرا ئاوپی دایه وه .. پاشان هات به ره و لامان.
- برادهری پیی گوت:
- میرا .. وریابه پیلان ده گپرن.
- سه بارهت به چی؟

به میرام گوت و ده شمیست له توندی شیمانه کان یان هه لئه که مبهکه مه وه.

- میرا... هه موویان ده یانه وی من لای تو خراپ بکهن، ده لئی چی؟

بی شه وی وه لام بداته وه.. دهستی کرده ملم و ماچی کردم، ماچیکی فینک و خه مگین بوو، رادمیلام بینی لهو ساته دا پیده که نی و چاوم لی داده گری، وهک بلئیت بیه وی شتیکم وه بیر بهینته وه!

پیم گوتن خه تا له دلی مرؤفدا له دایک نابی، به لام له دلی ریکه وتی کویردا، له شوینیکی تاریک که نهرهنگی خوړ ده زانی و نه تامی با. بهو شوینه ره شه ناپاکه دا خه تا له دایک ده بی.

پروا ده کهن که من سی جار لهم دوو هه فته یه دا هاته ویتسگه؟ ده بی پروا بکهن، چونکه من بو خوم هاتم. دوو هاورپیم بهری کرد و پیشوازیم له سییه می کرد.

ههرسی جار که ویتسگه که پرپوو له خه لک، له عه ره بانه، له جانتاو چه پکه گول، لهو ویتسگه یه دا فرمیسی خه ماویم بینی، ههروه ها فرمیسی شادیش، خه لکیک ده هاتن هی دیکه ده رویشتن، من که نیستا سه فهرده کم ئالا سپییه کانم بهرز کرده وه، چیتر خوونم به هیچه وه نه ده دیت! روژانی شاخ کوتاییان هات و چه ند مانگی که دوی شه هات بریتی بوون له گه رانی بی شه نجام و چاوه روانی. دوو جار لیلیانم بینی، ههردوو جار که بی تاقت بوو و ئاواته خوازبووم نه مینیبایه.

نیستا... خوړ دوو که لئی شه مه نده فهره کان بلاوه پی ده کا، چه پکه گول هه لگپراوه کان، جانتای نه وانهی سه فهرده کهن، که پرن له شتی بی که لک، له کوتاییدا کومه لئی خه لک که هاتوونه دوا وشه ی خویانم پی بلئین، پیش رویشتن!

چیتر جوین به کهس نادهم.. پیاوه کانی که نیسه له گونا هه کانم خوشه دبن. ته نانه ت شه گونا هه ش که جوینم به که نیسه داو بلاوم کرده وه، که بیرو بوچوونی زورم لا سووک و بی نرخه.. ههروه ها "الیسوع الناصری" وهک پیویست ریزم لی نه گرت، له گه لئه مه شدا ده مه وی له یه که شت بگم پیش شه وی بمرم:

شه وی ده مه وی لئی تی بگم ناسانه بو هه موو یه کیک له ئیوه، له وانیه پیویستیش نه کا پرسیار بکهم.. ئیوه... به لئی ئیوه.. وه لام ده ده نه وه.. به لام راوهستن.

خۆم له میرا نه ده کیشایه وه نابینیم.

گالته ناکهم، نه خه وتبووم و نه هه له بووم.. بهم دوو چاوه م بینیم.

په له ی بوو، تابلۆکه ی خوینده وه تا کو بزانی شه مه نده فهره که ی له کو ی ده وه ستی،

هه رکه چاوی له تابلۆکه لادا من بینیم!

لیلان چاوه کان، دهم و چاو، خوین، په رۆشی، خه می به رچاو، جانتایه کی مام

ناوه ندیی به ده ستی راستی هه لگرتبوو و ده سته که ی تریشی به ده ستی کو ره

بچوو که که یه وه بوو.

خه لکینه لیلان بوو.

که من بینیم له رزیم. هیژم له بهر برا، (هه ندی جار خۆم زۆر به ئازا ده زانم) شه

زه رده خه نه بچوو که ی له سه ر لیوم نه خشاندم که گه یشته و یستگه که، که وته نیوان

هه ردوو قاچه له رزیوه که مه وه!

لیلان منی بینی، شه وه رنکه زه رده می دیت که له دواییدا له دهم و چاوی شه ودا

رهنگی دایه وه، له و پیکه نینه خه ماوییه ی که له پر له چاوه کانیدا ته قییه وه.. لیلیانم

بینی.. لیلیانیش منی بینی شه مجاره، وه ک جاری پێشوو نه بوو که خه ریک ترومبیلێک

بکا به ژیره وه، که بینیم ترامه که ی ده روا!

به خۆیه ده سته وه دانیککی بی مانا جه نتا که ی له ده س به ربوه وه.. که وت یان

خۆی به ری دایه وه، له من مه پرسن، سه رسورماو وه ستا... ئایا دیته پێشه وه؟ ئایا

رووی به تووره بییه وه وه رده چه رخی نی و ده روا؟ شه ی من.. من ده توانم چی بکه م؟

چۆن دیمه نه که ده ستی پیکرد؟ چۆن کۆتایی هات؟ برۆا بکه ن نازانم، شه گه ر

به یه کی له باوکه پیروژه کان - الباء المقدسون - که نازانم چاوی تیده بریم تا راده ی

چوونه ناو خوینمه وه، هه روه ها به دزیشه وه جنیوی پی ده دام و ده یگوت خه تای

نه فره تلێکراو له خوینمدا ده خوی و قه تیش لێی رزگارنام.

به ره و روی یه کتر راما ن کرد، منداله که به سه ر سورماوی لای جانتا که وه ستابوو،

له کو ی به یه که گه یشتین؟ له نیوه ی ریگا؟ من خیراتر رام کرد؟ ئایا شه به ره و لای

من رایکرد؟ هیچ که سی وه لامی شه م پرسیارانه نازانی، هه ردوو ده ستی بو درێژکردم،

دوو ده ستی پر له مل که چی و پارانه وه بوون. منیش دوای شه وه ی هه ردوو شانیم

گرت، نازانم چۆن ده ستم گه یشته هه ردوو قۆلی، هه ر دوو قۆلیم گرت و ته ماشای دهم

و چاويم کرد و خهريک بوو دهست به گريان بکه، ئايا هيچم پيی گوت له و ساتانه دا؟ ئايا له و هيچي وت؟ تهی باوکه پيروزه کان بروام پی بکهن که هيچم له بيرنييه .

له پر چاوی کز بوو، رووناکی سنگم له پر کوژايه وه، دنيا تاريک بوو. له و ساته دا قوئيم گوشي ده مه وئ دووباره چاوه کانی دهس بکه نه وه به قسه کردن و رۆحم رزگار بکهن له و گيژييه ی تووشی بوو، شتی زیاتر له بازار. به نائوميدي هاوارم کرد:

- ليليان.. تو له کویت ليليان؟

ته ماشای کردم و وه لامی نه دامه وه. ته ماشا کرده که ی کانیاويکی ئيش و ئازار بوو، ته ماشا کرده که ی پارانه ويه کی لال بوو بوئ ته وه ی رابکه م، نه ميئم، هاواريکی گهرم بوو بوئ ته وه ی له و شوينه دا وه ک دوو باز که شهريان کردو و پاشان خويان کوشت ميئن، له شوينی خويان وه ستان هيچيان نه ويست.

شتی بلئ.. هه چييه ک بي ليليان..

بوئ يه که مجار گويم له دهنگی بوو. له خوئی ئازار گرپوو، چه ند وشه يه کی وت کهس گوپی لی نه بوو..

- ده ته وئ چی بلیم؟

- به دريژايی ته مسال له کوئ بوو؟ بلئ له راهی خوا!

- من...؟ من؟ ده بی له کوئ بم؟

- ليليان... بريا دهرنه ده که وتی!

- به لام من نازام که تو ليړه ی.

- نه گهر بتزانبا هيچت ده کرد؟

- نازام!

شانی هه لته کاند، چاوه کانی ليليان تيشکیان لی ده باری، له و شتانه ی له بهر ده چوو که وشه نايانزانی و عه قلش نايانگريته خو. چاوه کانی ليليان.. چاوه کانی... چه ند سووتاو و زيړه کن.. چه ند جوانييان تيدايه .. خه لکينه .. بروا بکهن من خهريک بوو بمرم که ته ماشای چاوه کانی ليليانم کرد!

به سه رسورمانیکه وه ئاورم دايه وه، منداله که هه ر له جيی خوئی بوو به ته نيشت جانتا که وه، و دهستی به گريان کرد. ته ماشای کردم و ناو له پی دهستی چه پيشمی

گرتبسو، نهیده ویست بهری بدا و نه شیده زانی چۆن به ره و لای منداله که بر وا؟ بانگی کا؟ رابکا؟ له کات و شوینی وادا ده بی چ جوړه بیرو بو چوونیک بو مرؤف بییت؟ من هموو ئیشیکم ده دیت له ژیر قژی لیلیان و له سنگیدا شه پۆل لی ددا. له گهل نه و بیرم ده کرده وه. بیرمان نه ده کرده وه، نیمه به یه که وه له هموو سانیه یه کدا به ره و لای مهرگ هه نگاومان هه لده هی نایه وه، پی به هه زاران خه وندا دهنین، ده گرین و دلخوش ده بین.. ده خنکیین و ده مرین. منداله که به ته نیا خژی هات و جانتا که ی به جیهیشت. رامکرد. جانتا که م هی ناو گه پرامه وه لای. که گه پرامه وه نه و خه لکه که مه م بین، که پیش ده قیقیه که له گه لیان بووم ده جوولان و ریز بوویون و ته ماشای منیان ده کرد، چاوه کانیا و ه کو شیشی سووره وه کراو بوو، پر له پرسیار، گله یی، سه رسوپمان، رادمیلاش له دووره خه مبار دیار بوو.

ئیستا چی بکه م؟ لیلیان بو هات؟

بی هوش پرسیارم لی کرد:

- لیلیان لی ره چی ده که ییت؟

- سه فهرده که م.

- بو کوی؟

سه ری به خه میکی پر له نازار راوه شانده و گوتی:

- بو ئیتالیا.. نه ی تو؟

- من؟ نازام لیلیان... له وانیه بگه ریتمه وه نیشتمان!

- گویم له فیکه یه که بوو، فیکه ی یه کی له براده ره کان، پاشان بانگی کردم.

له و ساته دا ده بایه شتی بکه م.

- به لیلیانم گوت وه که تکایه که.

- براده ران..

نامارزه شم بو یان کرد.

دوود لبووم.. چی ده توانی بو نی بکا؟ له وه له ئویسته نه گبه تیه یا چیی له

براده رکاتم داوه.

ته ماشای کردم به ترسه وه .. به چاوه کانی ته ماشای کردم .. چاوه کانی مه شخه لی پیروژن، جوانی به ره به یانیکی به هاری .. یه که م گاسن زگی زهوی و ری .. گوتی، شه و گوتی.

- به درییایی شه چند مانگهی رابوردوو له کوی بوویت؟

- له شاره نه فره تلینکراوه دا بووم لیلیان!

- شه یو نه تمبینی؟

- شه من ... من بو تووم نه دی، هه موو شوینیک گه پام. زه وییم هه لکه نه، له ژیر په بجه ره کاندای به شه وه ده گه پام، له چایخانه کان که وتم، ته ماشای هه موو دهم و چاوه کانم کرد له دوو جار زیاتر تووم نه دی!

- یه ک جار تووم دی، زور خه فه تم خوارد، که له ویستگهی دوی شه و دانه به زیم

نه مزانی دوی شه و چونت ببینم!

یه کی له برادران کیشای به سهر شانما، خه ریک بوو بمرم که بیرم ده کرده وه لیلیان ده روا، ئاوری لی دایه وه. جار ییکی دیکه ته ماشای دهم و چاو و چاوه کانیم کرد، سهری چند جاری له قاند، پیکه نینیک، که له من زیاتر که س نه ییده دیت. که وته سهر لیوه کانی، وه ک بیر بکاته وه بریاری دا له گه لم بکه ویته ری.

پیش من به نیو هه نگاو که وتبوو .. ئاوری لی دامه وه و لیتی پرسیم:

- که ی شه مه نده فره که ت ده روا ؟

- له ده ونیو ... شه تو؟

- له ده و چل ده قیقه .. چاره که سه عاتی له کاتی خوئی دوا که وتوه!

چاوه کان وه ک قورقوشمی تواوه ده رژان به سه رمانا له دهم و چاومان ده کولنه وه، کراسه که ی لیلیان، منداله که ی، جموجوله کانی، بیده نگی له و ناوه دا قورس و که قنار و پر مه ترسی بوو .. چیتر که س گوی له گره ی شه مه نده فره یان هاواری شت فره شه کان نه بوو .. منیش .. ده لهرزیم و توشی کیشه یه ک ببووم نه مده زانی چون رووبه پرووی ببه وه یان چون له گه لی رابیم!

ته نها ناوی شه و پی وتن، گوتم لیلیان. لیگه پام بو شه وه ی هه ریه که یان خوئی بناسی، ناوی خوئی بللی، نه مویست یان نه متوانی هه موو ناوه کان بلیم، نه گهر بگوتبایه له ماندوو بوون و

ترسا ده که و تم لیلیان زه زده خه سه رکه و تو وه که ی به سه ر لیویه وه بوو، که دهستی دریتژ کرد بو هه ریه کی. شهر من بوو، ته ماشای کردنه کانی بو هه رده م و چاوی له چرکه یه که تینه ده په ری وه ک بلیت برپاری دابوو هیچ دهم و چاوی له به رنه کا یان نایه وی دوی نه وه نه و دهم و چاوانه ببینی.

دوی نه وه ی دیسانه وه بیده نگی بالی کیشا به سه ر دانیشتنه که دا، روی دهم کرده رادمیلا و گوتم:

- رادمیلا.. لیلیان ده ناسی.. سالی پار له گه لمان بوو له شاخ.

به زه حمت هه ناسه م بو درا.. پاشان گوتم:

- له بیرته؟

ته ماشای دهم و چاوی یه کترمان کرد، ته ماشا کردنه که ی لیلیان وه ک داوا کردنی لیبوردن و ابوو، وه ک هیچی له بیرنه مابی، رادمیلاش لچی هه لقورتانند و شانی داته کاند، وه ک نه یه وی شتی بیریتته وه.

دووباره بیده نگی.

نه ی خوی دل ره ق، نه ی ریکه وتی کویر، بو هه موو شتی به مجوره رووده دا؟ نه گهر لیلیانم له شوینیکی دیکه و له کاتیکی دیکه بدیبایه، له ژاندا گه وره ترین سرود که مرؤف بتوانی هه لی بگری رویده دا. به لام لیره په له هه وریکی نه فسانه بی له سه ر سفگه دهمکا به خالیکی رهش له نیو نه م هه موو خوشییبه دا، براده ری ویستی بیده نگی و ناومیدیده که بشکینی و گوتم:

نه مانده زانی براده ریکی وا جوانت هه یه!

دهم و چاوی لیلیان سوور هه لگه را. گوناکانیم بیننی سوور بیون به قه د نه و زه رده لگه رانه ی دهمو چاوی میرا. گوتم و هه ولّم ددها وشه کان به قایم بلیم بو نه وه ی له دهستم رانه کن:

- هاوینی رابردوو یه کترمان بیننی، رادمیلا له وی بوو.. دوی نه وه یه کترمان

نه دیت.

ده مویت رادمیلا یارمه تیم بدا، ده مویت شتی رووبدا نه مزانی کام له

براده ره کان گوتمی

- کاتی خوا حافیزی هاتوه!

- ئايا كاميان ماناي كات ده زاناي؟ كاتي قورس و مهله وانكهر له بوشايي
ئاسماندا هه يه و ناميني؟ بليمهت و گه مزه؟

كاتيكي تيزبوو وهك كه وتني به ردي (نه يزهك). كات روڤشت بي ٿه وهى هه ستي
پي بكه م، زور قورس هه ر له ده ستي دوژمى ده كرد، كه له قورگ گيرده بي. گه ش و
تووره بوو. ټه م كاته، ټه م زه مانه خوڤي كه له ميلى سه عاته كاندا چاوديريان ده كه ين.
ده بي به چه قو و له دل ده چه قى، ده بي به قه تره يه ك له ده رياه كي بي سنوردا هه مان
مىلى سه عات كه قهت رى خوي ناگوري و به هه مان نه رمى و هيز دپروا، له و
به شهى سنگدا نه فره تيگ - لعنه - به جى ديلي، كه روژگار ناتوانى بيسرپته وه!

ليليان ټه و مروقه ي ټيستا له به رده مدا ده يينم به بوونى زيندو و گه شه كردو
به سه ربه رزي هه ميشه يي، كه ميله كانى سه عات و زه مه ن ناتوانى بيگوري، به
گه وره يي پر هيزيه وه يان بي ده سه لاتي ته واوه وه ئايا ده كرى بو يه ك جار له ده ستم
بجي و تا هه تا هه تايه ونى بكه م؟

ټه ي شه مه نده فهره كان برؤن. به هه موو لايه كدا برؤن خه لك هه لگرن، خه مه كان و
خوشيه كانيان هه موو شتي هه لگرن، به لام ليليان قهت ناتوانى شويني ټه و له
ياده وره يي مندا بگوري. له شاخ.. كه راكشابوو له سه ر لمى ده رياچه كه، كه قاجى
به رزكرده وه بيخاته سه ر ليوارى بالكونه كه، كه ټيمه به يه كه وه سه مامان ده كرد،
ټيستا... ليړه.. له ويستگه ي شه مه نده فهر.. له دوا چركه كاندا

برواتان بيت هه مووم ماچ كردن ليليان نه بي، هه موو ټه وانه ي له ده ورم بوون، ژن
و پياو، خهريك بوو هه له بكه م، پياوى ماچ بكه م كه له نزيك مانه وه وه ستابوو، به لام
ليليان.. نه متوانى بير له ماچ كردنى بكه مه وه.. ده ستي كه ده ستمى ده گوشى برپاى
پيغمه به ران و نازايه تيانى هه لگرتبوو، كه له په نچه ردى شه مه نده فهره كه وه ستا، ملم
برده پيشه وه، به راده يه ك خهريك بوو به ر سه رى ليليان بكه وى.. به سوژيكي زوره وه
پيم گوت:

- ناو نيشانه كه تم ده وي ليليان، بو ټه وهى بو ت بنووسم، له وانه شه بيتمه وه. بي
ټه وهى قسه بكا سه رى له قانند و داواى ليپوردنى كرد ته نها وشه يه ك، كه له زارى
هاته دهر.

- كه لكى نيبه!

پیش ئەوێ شەمەندەفەکه بە دەقیقەیکە یا دوان برۆا. لیلیان تەماشای کاتژمێری ویستگە کرد و داچلەکی دەستی درێژکرد بۆ دواچار که دەستم دەستی ئەوی گرت هەستم کرد دنیا تاریک دەبی، کۆتایی دی. خەریک بوو بگریم، هاوار بکەم، دەموست راوەستی هەرچی دەکا با بیکا بەلام نەرۆا.. بەلام لیلیان پەر برۆا بوو دابوو، دەستی توند گوشیم ئەمجارەیان بەلام زووش کیشایەو.. رایکرد، نەبوست زیاتر راوەستی دەستی بەرزکردەو خوا حافیزی لی کردم و دوورکەوتەو.

میرا خوین گەرۆا دەموچاوی. بینیم پێدەکەنی، بەلام رادمیلا.. پێکەنینهکەمی نەما، چونکە هەولێ دەدا بیر بکاتەو.. شتی پێتەو بیر، برادەرەکان بازیان دەدا، باوەشیان بە دۆستەکانیاندا دەکرد، چاوپرکێیان لەگەڵ کچانی شەمەندەفەرەکەدا دەکرد. بە دەنگی بەرز پێدەکەنن، بەیناوە بەنیش یەکیکیان بەشتیکی دەکرد بۆ ئەوێ ئەوانی دی بەینیتە پێکەنن!

دەموست لەسەر کورسییەکەم دابنیشم و دەس بە گریان بکەم، دەموست لە شەمەندەفەرەکە بازیدەم و کۆتاییم بی، دەموست دوا لیلیان بکەم، بەلام هەموو شتی تازه بوو بە "مستحیل"!

هەر که دەستم بۆیان بەرزکردەو لە پەنجەرە شەمەندەفەرەکەو یەکسەر وەک گیانەوهرێکی هار چووومە بەری دووهم..

لیلیانم بینی لە شۆستە بەرامبەر بوو، تەنها چەند مەترێکمان لە نێواندا بوو، لە چاوەکانی زیاد لە فرمێسکیکم بینی. لە چاوەکانیدا کۆتایی هەموو شتیکم بینی.. لەگەڵ ئەوەشدا دەستی بەرز دەکردەو و خواحافیزی دەکرد. کە شەمەندەفەرەکە دوورکەوتەو وەک کۆترێکی بچکۆلە بۆر هاتە بەرچاوم، کۆترێکی راستەقینە، کە دەدا لە شەققەمی بال.. بەلام بە خەمبارییەو.

خەونەکانی خۆرو باران:

سالان هاتن و چوون. زەوی چەندین جار سووایەو، بچکۆلەکان گەورەبوون، هەندی لە گەورەکان مردن، بەلام لیلیان لە یادەوهریی مندا وەک تۆفان هەرایەتی، نەرادەوهرستی و نەهێمن دەپێتەو. ئەگەر خۆرەهەلات و تەمی بەیانینی رهواندەو..

ئەگەر باران ھات.. ئەگەر ئاسمان بە مژدەى باران خەونى بىنى، رادەۋەستىم بۆ ئەۋەى شتى لى رابردوۋ بەرم، دەستىم بىكەۋىتەۋە.. بەلام كام رابردوۋ؟ لىلىيان و ھەر لىلىيان! مەروۋن دەبى، بىچوۋك دەبى، پاشان دەبى بە كۆتۈرۈكى بۆرۈ لى يادەۋەمىدا لى شەقەى بال دەدا ئەۋە يادەۋەرىيەى خەرىكە پىر دەبى و شتى لى بىردەچىتەۋە. داچلەكانى ترس، سەرسورمان، سۆز، دەست گۆشىن... ھەموۋ ئەمانەم دىتەۋە ياد و ھەز بە گىران و تىكشكان دەبى!

ئەۋە وشانەى ئىستا لى مېشكى ئىۋەدا دەخولپتەۋە دەزاتم: خەون دەبىنى، ھەرزەكارە، بى بەشە، رۆمانسىيە، ھى دىكەش؟ مەن ئەم وشانە دەزاتم و ھى دىكەش كە زۆر لەمانە پىسترن، توندترىن، جنىۋىش دەزاتم. بەلام كە ھىشتا نەبوۋىن بە دوژمەن بۆ شەر بىكەىن، بەدەس ياد بەدەم. چى دەلەن بىلەن.. گۆى ناگرم... ئىۋەش دەتوانن واز لى خولپندەۋە بىنن، بەلام بى جۆىندەن و پاشان ھەرىكەمان لى رىگەىكەۋە دەروا. لەۋانەشە بىبەن بە دۆستى يەكتر (دلى مەروۋف زۆر جوان و توندىشە) ۋەك مەن و مېرا و مەن و پاولا كەردەم. بەلام لەم سالانە چى روۋىدا.

گەپامەۋە نىشتەم، لى فەرمانىكدا دامەزەم، ھەموۋ رۆژىكى ئەۋە رۆژانەى پىنج سالەكەم دەھىتايەۋە يادەۋەرىيە خۆم، بەلام سەرقالى ژيان و خەمەكانى رايكرد ۋەردە ۋەردە يادەۋەرىيەكان لى دىلدا كەز بىن دوۋرىكەۋە، جگە لەۋ مەخلوقەى روۋبەروۋى لەبىرچونەۋە و نەمانە.

لەم چەند سالەدا زۆر شت گۆران، مېرا زۆرى بۆ نوۋسىم سەرتەتا.. يەكەم نامەى بۆ ناردەم كە لەۋ كاتەى لى ۋىستگە گەپابوۋە نوۋسىبوۋى، نامەكە توندبوۋ، زۆر لاي لىلىيانەۋە ۋەستابوۋ، گوتى: "بە كورتى دەمەۋى بزانم ئەم ژنە كىيە؟" و گوتى: "لەت خۆش نەبم و تاحەسىمەۋە تا دەنىاسم." ئەۋەى مەنىش بۆم نوۋسىبوۋ زىاتر توۋرەى كەرد. گوتى: "نامەۋى بلىم دۆت لەگەل كەردم. بەلام لىرەدا شتى ھەيە لى تىناگەم." بەلام رۆژگار تىپەرىن و مېراش نەگەرايەۋە سەر ئەۋە چىرۆكە مەگەر بە راگوزارى، داۋى ئەۋە نامەكانى ماۋەى زۆرتى پى دەچوۋ، پاشان ماۋەىكە برا.. كە ھاتەۋە نوۋسىبوۋى: "شوم كەرد.. بەلى شوم كەرد.. ۋەك تۆ لەت داۋا كەردم."

له نامه كانی دواى شوو كړدن، زور باسى ياده وهر يسه كانی په يوه ندييه كه مانى ده كړد، پاش ماو هيهك بوم دهر كهوت له شوو كړدن بيزاره .. روژيكيان پى ي گوتم :))
په شيمانم زور په شيمانم له م په يوه ندييه سه خيفه ي لى تيناگم))

كه چوم بؤ نوئى هاوینی ستيه م بوو، بينيم مندا لىكى هيه، دواى پينج مانگى ديكه مندا لىكى ديكه ي بوو. زور جار ئه وهى مرؤف له نامه كانىدا دهنوسى زورى مه به ست نييه، به تپه رپوونى روژگار ميرا بوو به ئافره تىكى سه قامگير، يان))
به ره و سه قامگيرى دهرؤيشت" هه موو شتيكى له بيرچووبوه وه جگه له مندا لى و مال و ئيش و له دوايشدا ميرد. شيعر چيتر مه سه له يىكى گرننگ نه بوو، له ژيانى ئه ودا راسته هيشتا شيعر ده خوئيتته وه به لام " خوئندنه وه يه كى عه جول و خه موكى".

باولا.. كه س له برادران نه يديبوو، زورم لى پرسى.. كه سه فهريشم كرد هه ر هه والئم پرسى، به لام كه س هيجى له باره يه وه نه ده زانى.. نه سه باره ت به خوئى نه هه والى.

رادميلا و ئيشان بوون به هاوسه رى يه كتر، ئيستنا مندا لىكيان هيه، ته مه نى كهوت سالانه و كچيكيش سى سالان. سه ره تا زورىان بؤ نووسيم و گوتيان پرؤژه ي گه شتيكيان به دهسته وه يه رننگه بينه سه ردانم، به لام كه سه رم ليدان پيش سالى گوتيان چوون بؤ سويد و ئيسپانياو به هوى مندا لى و قستى ئه و خانوه ي كړيو مانه ئه م چند ساله ي دوايى نه مانتوانيوه سه فهر بكه ين.

رادميلا كاتى شه راجان ده خوارده وه له و يانه يه ي دهر وانيتته سه ر رووباره كه لى پريسم:

- ئيستنا كه هه موو شتى كوئايى هات و دم و چاو و ياده وهر يسه كان دور كه و تنه وه ده مه وئى چيرؤكى ئه و ژنه كه هاته ويستگه له زارى توره بزائم!

هه رچه نده من چاوه رپى ئه و پرسياره بووم له رادميلا، كه چى شله ژام كه ويستم وينه ي به ينمه وه به رچاوى خوم.. پاشان كه هه ندى وشه ي نه زاناروم گوت، رادميلا به وه نده ي گوتم رازى بوو، به لام برواشى پى نه كردم، من له زرده خه نه كه يه وه هه ستم به وه كرد پاشان كه په رداخه كى به رز كرده وه گوتى :

- له پيناو نازيزترين ياده وهرى.. و له هه مووشيان نه ينتر.

هاتینهوه سه‌رباسی مندال و کەش و هه‌واو فوتبۆلین، پاشان ژنان، بە‌لام سه‌بارەت بە ژنان نە‌مانتوانی ئە‌و وشانە‌ی لە سنگماندا وە‌ک بای شیت دیت و دەر‌وا بلێین. چی مایه‌وه بۆ من ؟

دایک .. دایکی میرا پیش مانگی له دوا سەردانی من مردبوو. میرا گوتی:
زۆر باسی دە‌کردی و داوای کرد سەردانی گۆرە‌کە‌ی بکە‌ی.

منیش وام کرد، بە‌لام لە دوو جاری پیشتوودا دایکە‌کە ئە‌وه‌ندە‌ی پی خۆش بوو، کە من خۆم سە‌رسام بووم ، وە‌ک مندال سە‌ری خستە سەر سنگم و گریا و داوای لی کردم کە شتە‌کانم لە‌و ئوتیلە پیسە بگوازمه‌وه (چونکە ئوتیل جی لە‌ش‌فروشان و دزە‌کانە .. جگە لە‌وه‌ی خزمەت هە‌موو شتی نییە کە گە‌شتیار داوای بکا .. باسی خواردن مە‌کە .. لە خواردنی ئوتیلە‌کاندا مێشولە‌و مێرووی ژە‌هراوی هە‌یه .. هە‌موو شتی‌کیش فیلی تیدا کراوه))

چە‌پکە گوئی‌کم هە‌لگرت و بی دە‌نگ رۆ‌یشتین .. میرا لە پیشه‌وه و من و کچە‌کە‌شی لە دوا‌وه‌ی بووین، کە لە گۆرە‌کە نزیک بووه‌وه بە‌سەر ئاماژە‌ی بۆ کرد بی ئە‌وه‌ی ناوڕ بداتە‌وه، چە‌پکە گوڵە‌کە‌ی دانا بی ئە‌وه‌ی هیچ بلێ .. راوه‌ستام .. بیرم کرده‌وه .. هە‌موو شتی‌کم هاتە‌وه بیر، مرۆ‌ڤ چە‌ند نە‌گبە‌تە کە دە‌بی بە کۆمە‌لی ئیسقانی رزیو .. من نە‌متوانی بر‌وا بکە‌م کە دایکە‌کە کۆتایی هات و بوو بە ئیسقان!
لیلیان مایه‌وه.

لە‌نامە‌ی سییە‌م کە بۆ برادەرێ‌کم نارد، لە‌گە‌لماندا بوو لە ویستگە‌کە پرسیارم لی‌کرد، سە‌ره‌تا وە‌لامی نە‌دامه‌وه، بە‌لام دوا‌ی ئە‌وه‌ی بۆ جاری دووهم و سییە‌م پرسیارم کرد، سە‌رنجی‌کی بچووکی نووسی: " لە من مە‌پرسە، نە‌مبینه‌وه، ئە‌گەر بشی‌بینم لە‌وانە‌یه نە‌یناسمه‌وه، ئە‌م لیلیانە‌ی تۆ هە‌وائی دە‌پرسی لە‌وانە‌یه بی‌تە‌ کیشە‌یه‌ک لە نیوانماندا .. حیسابی‌کی قورس، چونکە من تە‌نیا کە‌سی بووم هە‌ستم بە‌وه کرد کە هە‌لخە‌لە‌تام .. بۆ بۆ من باسی دە‌کە‌ی؟ بۆ ناوی دینی؟ لیلیان مایه‌وه ئیستا .. دە‌ته‌وی چی بکە‌م."

لە هە‌رسی گە‌شته‌کە ویستم خۆم لە برادەرە‌ن بدزمه‌وه و کاتی لە ویستگە بە‌سە‌ربه‌رم، بە‌شکو بی‌بینم .. رە‌نگە سە‌فەر‌بکا .. سە‌ره‌پای چاوه‌روانی دوور‌دریژ نە‌هات!

له هه‌رسی گه‌شته‌که‌دا ته‌ماشای عه‌ره‌بانه‌کانی ترامم ده‌کرد به‌شکو له‌وی بی،
به‌لام له‌وی نه‌بوو، له‌ چایخانه و باخ و په‌یکه‌ر، له‌ هه‌موو شوینی گه‌پام، به‌لام
نه‌مدۆزیه‌وه!

سالان به‌دواییه‌کدا هاتن، سال له‌ دوی سال هه‌موو شتی ده‌گۆری.. شوینه‌کان و
مرۆکان و داره‌کان.. ته‌نانه‌ت و یستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌کانیش.. ته‌نه‌ا شتی که
گه‌وره‌یه و که‌س به‌سه‌ریدا زال نابی و ناگۆری لیلیانه.

چاوه‌کانی لیلیان، چاوه‌گه‌شه‌خه‌مباره‌کانی.. چاوه‌کانی سه‌ره‌تای جیهان و
کۆتاییه‌که‌یه‌تی به‌گۆیه‌ی من.. سۆز، رۆژانه، چاوه‌روانییه، ئایا من شه‌و چاوه‌م ون
کرد؟ ئایا تا هه‌تا هه‌تایه‌ لیم ون بوون؟ که‌س ناتوانی قه‌ناعه‌تم پی بینی که‌ کۆتاییان
هات.. یان کۆتاییان دی.. له‌وانه‌یه‌ سالی تیپه‌ری، ده‌ سال، به‌لام شه‌و دوو چاوه‌ هه‌ر
ده‌دۆزمه‌وه، نه‌یاندۆزمه‌وه.. بۆ جارێک تا هه‌تا هه‌یایه‌ تیااندا نوقم ده‌م!

ئێستا.. که‌ هه‌ست ده‌که‌م وشه‌و تیپه‌کان زۆر بی بایه‌خن به‌راده‌ییک بروانا که‌م
لیلیان له‌و جو‌ره‌ وشانه‌دا هه‌بی‌ت. لیلیان زۆر له‌وه‌ نه‌رم‌تره. زۆر دلخۆش‌تر و
خه‌مبار‌تره. له‌ هه‌موو ئەمه‌ی بۆم باس‌کردن.. به‌لام بلیم چی سه‌باره‌ت به‌م زه‌مانه‌ بی
نرخه‌ زه‌لیله‌؟

هیچم نییه.. لیلیان هه‌یشتا هه‌ر به‌رزه، له‌ یاده‌وه‌ریمدا راده‌کات. به‌ خوینمدا
سه‌رده‌که‌وی، هه‌موو ساتی ده‌مه‌ییته‌ گریان، دل‌م خۆش ده‌کا.. نا.. خه‌لکینه‌ شه‌و
چاوه‌رپیم ده‌کا.. له‌ ویستگه‌ی داها‌توو چاوه‌رپیم ده‌کا.. به‌لی ویستگه‌ی داها‌توو
نازانم.. ویستگه‌ی ترامه‌.. هی پاسه، به‌لام چاوه‌ری ده‌کا.. له‌ شوینی‌ک چاوه‌ری
ده‌کا.. ده‌بیینم.. گالته‌م پی مه‌که‌ن.. دلنیا به‌ هه‌ر ده‌یگه‌می!